பிசுமில்லா இற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது

சங்கீத சிந்தாமணி.

திருநெல் வேலியைச் சார்ந்தமேலப்பாளையம்
மீரான் சாகிபுப் புலவ ரவர்களின் குமாரர்

ஷாகுல்ஹமீதுப் புலவரவர்கள்

பதங்கள், முனாஜாத் துகள்முதலிய பலபாடல்களும்
சேருடையார்புரம் - கந்தப்புலவர் பேராகிய
அசனலிப்புலவரவர்கள் பதங்களு முனாஜாத்தும்
முன்னோர்கள்பாடிய பதங்களும்
அடங்கியிருக்கின்றன.

கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப்புலவரவர்களாற்
பரிசோதித்து
இட்டா - பார்த்தசாரதிநாயுடு பொருளுதவியாலும்
ஷெ ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவரவர்கள் முயற்சியாலும்
சென்னை - ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதற் பதிப்பு

OFFICE OF THE REGISTR... MADRAS.

ஹிஜ்றத்து ௲௩௱௨௰௩ ௵ றபியுல் ஆகிர்.

Registered Copy Right

விளம்பரம்.

இந்த சங்கீத சிந்தாமணியென்னும்புத்தகநூலை திருநெல்வேலியைச்சேர்ந்த மேலப்பாளயம்மீரான்சாகிபுப்புலவரவர்கள்குமாரர் ஷாகுல் ஹமீதுப்புலவரவராகிய என்னாற்பாடி அச்சிட்டு சிலவைத்து ரிஜிஸ்தர்செய்திருப்பதால் இச் சங்கீத சிந்தாமணியென்னும் புத்தகத்தை யாதாமொருவர் அச்சிடுவரேல் ௲௮௱௬௰௭ ௨௫-வது ஆக்டின் ௨௰-வது-பிரிவு-௬-வது உள்பிரிவின்விதிப்படி யான் கோரும் நஷ்டத்திற்கும் பினல்கோர்ட்டு செக்ஷன் குற்றத்திற்கும் உத்திரவாதிகளாகவேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்

ஷாகுல் ஹமீதுப்புலவர்.

பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்

இஃது,

காதிரிய்யி - சென்னை முகம்மதிய்ய புத்தகபரிபாலனத்தலைவர்

காதிரிய்யி - கண்ணகுமதுமகுதூமுகம்மதுப்

புலவரவர்களியற்றிய

சாற்றுகவி.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

மாமேவு செல்விக ரும்வேத நான்கினின்
  மகத்துவ மிருத்த ஞான
மன்னிய குருன்முழு து மனனமுடை யோர்களும்
  வரிசைக ணிறைந்த பேரும்
வள்ளிற குலின்மவு லீதோடு மற்றமுள
  வண்மைமவு லீது களையும்
வகைபல விராகங்க ளாகவோ துநர்களும்
  வணக்கநனி யுள்ள பேரும்
தேமேவு மூஸ்தாது சொற்போது திக்கிர்நிகழ்
  செய்கின்ற பெரியோர் களும்
செப்பரிய வற்புத மெனுந்தரீகி லூழ்லவச்
  ஜெயத்துடன் நடாத்து நலரும்
தீனிலைமை யானஷற குப்படி நடக்கின்ற
  திவ்யமுள பேரும் யாதோர்.
தீங்குமணு காநபடி கவிதைப்ர பந்தமே
  தீட்டுபுல வோரு மெய்மை
நாமேவு மாலிக்குலமாக்க ளும்பெருகி

நாலேழை நிகர்ப்ப வெங்கும்
நல்வள முயர்ந்தமே லப்பாள யத்தினி
விராஜாதி ராஜர் மெய்க்கும்
நாற்கவிதை பாடுமொரு தீர்க்கருள வித்துவா
ளுந்நவிலு முகம்ம துசைன்
நாவலவர் போறு மதுரகவி ராஜனும்
கனிசுய கடாட்ச முளனும்
காமேவு ஷாகுல் ஹமீதெனும் புலவனிக்
காசினியி லுள்ள பேர்கள்
காதுகள் குளிர்ந்திடக் கல்பக மகிழ்ந்திடக்
கற்கண்டு சீனி தேன்பால்
கனியினை தெவிட்டுந் தெவிட்டாத வின்பமார்
கவிகள்சேர்த் தரிய நாமம்
கஜநசன் கீதமின் காமணிய தென்னவே
காட்டியர் சிட்டளித் தனனரே.

முற்றிற்று.

பெயர்.	பக்கம்.
அஆதினமுக்கேதிதடியே	௭௪
ஆரவிந்தச்சரணம்	௮௫
அன்னமேபாரென்னசெய்	௫௪
அன்னமேமைமயல்தன்னைச் சொல்	௫௭
அதிமோகமாமயலாகுதை	௫௭
அடியேன் அடியேன்	௯௫
அஞ்சாதெடி	௯௪
அழுபக்கசீந்திக்குமேவில் பதம்	௱௫
அவியுல்லாமேரிற்பதம்	௱௮
அழல்ஹுசன்லாதிலிழுறு	௱௪௰
ஐயாபாருதென்கோமூ	௮௯
ஆசைபாகியமையல் ஆவல்	௮௭
இத்தனைதாமதமேனையா	௫௧
இரக்கம்புரிவதினி	௯௨
இபாமுஸ்ஹுசன்குமைசன்று	௱௯
இரட்டையாசிரியவிருத்தம்	௯௭
இரங்கிக்கிருபைசெய்யஇது	௭௯
இன்னம்வாக்காணேன்டி	௮௯
இதுவேஸ்முகம்பாரும்	௮௭
இன்னம்வரக்காணுதில்லோ	௱௪௪
இதுவேதல்லசமையமையா	௭௧
இரங்கவேணுமகஸியுல்லா	௭௧
என்னசெய்யப்போவெனி	௪௭
என்னசெய்வேன்	௪௮
எத்தனைபட்டம்மாதெம்மா	௫௫
என்மீதினின்புசெய்குவீர்	௯௭
என்னமோவாக்காணே	௱௨௪
எந்தெத்தெரனல்லாம	௱௯௰
ஏர்தன்முகம்பாருமையா	௭௮
ஏசலைக்கண்ணினன் .	௯௪
என்மயக்குநிருய்யல்லோரா	௯௰
உமதகத்தாபுரேபரிஸ்பதம்	௪௯
உழியாநுர்பேரிஸ்பதம்	௱௩
உன்னைப்புரிந்தேனென்னா	௱௪௯
ஏருக்குக்கட்டுச்சப்புரிவிரா	௨௰
கண்முன்னினில்ப்பாதாதா	௪௪

பெயர்.	பக்கம்.
கந்தருஞ்சேர்த்தாவிந்தச்சா	௯௯
கண்பார்த்திறங்கிமகசூறு	௱௪௯
கத்கண்மூத்தினைபெற்ற	௯௯
கண்பார்த்திரங்கவேணும்	௭௯
கருணைகாமயஞ்செகதசற்	௱௩௮
கருணைசெய்தருள்வீரே	௱௯௫
ஹுசன்ஹுசைன்பேரிற்பத	௱௰௫
கடைக்கண்பாராயெந்த	௱௭௯
காலகாலமும்மாவகாது	௨௧
கான்றழைக்குங்கஞ்சசா	௫௨
காதல்பெருகுதேகன்றென்	௱௯௭
காஜாபக்கீதவாசபதம்	௱௪௰
காதலாதோழிராயகமே	௮௮
ஹாஜிமகூதுபதந்தரு	௱௪௫
கிதில்பாசமுனைஜாத்து	௯௯
குதுபுகாஜாமுகிஸீத்தின்மு	௱௨௫
கேளுஹுய்யு அல்லா	௯
கோகனகப்பூவடிதரும்படி	௱௪௯
சரோருகப்பதமேசாகாமேடு	௫௮
சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்ல	௭௯
சரணக்கருவிரிப்போதே	௱௫௮
சரணக்காருமென்கன்பீ	௱௩௰
சாயுட்சியமானதவக்கா	௱௯௫
சார்ந்தவர்க்கனுக்கிரகித்	௱௭௪
சாதாறிறநல்குவதிலைகள்	௱௭௰
சித்திமுத்திதரவேணும்வா	௪௯
சிங்காரமொற்றமீயமே	௯௧
சித்தமிரங்காதேதையா	௱௧
சிறியேன்சிறியேன்றனை	௱௨௯
சித்தமிரங்கும்பா	௱௯௰
சித்தமிரங்கியென்மேற்கிரு	௰௫
சிம்மிதாகுர்ந்தகதேஜம	௰
ஜீசத்தவர்பெரற்றும்	௰௫௯
சிதயாதாகீதாதா	௪௫
ஸ்ரீதாசிரோரத்னமாசிய	௱௨௨
சுந்திரதிசுமுசந்திரானன	௱௭௨
செஞ்சாணகத்தமல்வீர்	௨௯
செம்பொற்றொடிகம்பீனே	௪௮

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
செம்பொன்மலர்ப்பதமே	கூக	பத்யம்	௬௪
செந்தாமரைப்பதத்தை	௱௰கூ	பங்கயஞ்சிறந்திலங்கும்	எ௰
செய்திருமகசுகூசுசாபேபுப	௱௪உ	பங்கயப்பொற்பாதம்	௬௬
செய்திருமுகம்மதுபகாரி	௱கூ௪	பாவமகத்துவம்	கூ௰
ஜெகசெம்பிரமகராஜே	கூ௩	பாதமேகிருபைசெய்தருள்	கூ௪
ஜெம்தரிதகுர்தஜெம்தஜெ	௰க	பாதாரவிந்தந்தென	எ௫
ஜெயசக்ரபுண்யவாழ்வே	உகூ	பாதபங்கயமேதுதிமன	௱௫க
ஜேங்குஜெகதுணஜேம்	அ	பாதாரவிந்தந்தாள்வீர்	௫௪
தத்தாதிகத்திமிதகுர்ததத்தி	௫	பாக்யசம்பன்னவாழ்வே	௰௩
தமக்கேநாளும்	௰௬	புண்யமுகியித்தின்	௰௫
தருமகுணசீலனைக்காணே	௩௬	பூவடிதோயாரோ	௬உ
தயாபரனேதிருத்தாதிறரு	அஉ	பொற்பாதம்போற்றினே	௱௩எ
தாம்தாம்தககக	௪	பையல்மிகநம்பினேன்	எஉ
தாயிதந்தானெனமோ	௬	மருப்பூபுசபுஹானி	௰எ
தாபமபமகரிதா	கூ	மனமேமடனக்கேகிந்த	அக
தாஹாநபிமுகம்மதுமுஸ்த	௰உ	மனதேகரீமானவன்	கூஎ
தாருக்திருநேத்ரம்	௫௰	மலையாதேஇனிநெஞ்சமே	௱உ௰
தாரும்பாதச்சரணங்	அகூ	மனநினைவாலும்காடடி	௱௪௩
திருச்சரணபயநயமே	கூ௫	மங்களம்	௱எ௫
திருமனமையலாகுதையா	௱உ	மாதேநானேதுசெய்குவே	உஎ
திருப்பாதந்தென்முக	௱உ௬	மாமோகமயலாலெனமன	௱௪
திருமுண்டகமலர்ப்பதகதி	அ௰	மனமேநினமே	௱௬க
திருப்பதாம்புயமெண்ணி	௱௩கூ	முஹியித்தின்தாய்மகளேச	௱௰௪
திக்திக்திமிதா	எ	முளரிசெம்பாதந்துணை	௱எகூ
தோத்திரஞ்செய்தேன்	௪கூ	மோகமிகவாகுதே	௱௫உ
நபிநாயகத்தின்பேரில்சல	கூ௫	யாவென்றுமேதுதி	௱உக
நீரெனையாள்வீரோ	௬கூ	வருவாரொடிமானே	௱
நாகூர்மீறான்சாஹிபுமுறை	௱௫௬	விந்தைமறைநாதா	௫௬
நாயகமேமிகநம்பினேன்	அ௪		

சங்கீத சிந்தாமணியின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

பிசுமில்லாகிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இ ஃ து

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
க	உ௰	ஸன்பியா	லன்பியா
௰க	உக	முகம்முதா	முகம்மதா
௰௩	௩	ராஜ்ஜீர	ராஜீர
௰௬	௰	மூக்துக்கிக்தாக்	மூக்தாஸ்கிக்தாக்
௰எ	௰௪	ஒதினதொன்றை	ஒதினதொன்றை
௰கூ	௰உ	மஸ்தூரி	மஸ்தூலி
ஷை	௰௬	முஹக்கி	முஹக்கிக்கி
உக	௰ரு	காப்பதாங்	காற்பதாங்
ஷை	௰அ	மூருயீத்தீன்	முஙியீத்தீன்
உஉ	௰எ	பாபாவிகம்புனர்	பாவிகம்புகர்
உ௩	௰க	மூரீயுத்தீனெங்	மூஙியித்தினெங்
௩௰க	எ	பொட்டு	பொருட்டு
ஷை	ஷை	பந்தை	பதந்தை
௩௩	௩	பவுறு	பவுசறு
௱௬	௰௩	காதாரங்	காதாரங்
௬௬	உ௬	புவன்	புலவன்
௬௩	உஉ	பாரிமீதி	பார்மீதி
௱௰௩	உ௬	தாசன்	தாசன்
௱௩உ	௪ரு	ஹிஜாபுத்தைக்கு	ஹிஜாபத்தைக்கு
௱௩எ	உ௬	மூங்கீ	மூங்கீ
௱௫௬	௰௩	செயதிட	செய்திட
௱௫௩	உ௩	வாதரவரான	வாதவரான
ஷை	௩௩	காயபரான	காயகரான
௱௯௰	உஅ	இருப்பானை	இருப்பாமை

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகிம்,

இஃது

சிதுடையார்புரம்,

கற்கப்புலவரவர்கள் பேரராகிய

அசனலிப் புலவரவர்கள் பதங்கள்,

சங்கீத சிந்தாமணி.

ஆண்டவன் திருநாமத்

துதியென்னும்

அஸ்மாவுல் குஸ்னா திக்கிர்.

பின்முடுகு வெண்பா.

அல்லாகு வைறெயனும்பி அற்றகுமா னென்ன னி
நல்லா குணத்தனைந்த நாயனுக்—கெல்லோர்க்கு ம்
ரீஸிக்குந் நாயிவுந் ஞாயிறு கியெனும் யா
னாசிவுங் காவலா செய்து னை,

பதம் - இராகம் - உசேனி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கஹ்ஹாறு அல்லா கபா கஹ்ஹாறு
கஹ்ஹாறு அல்லா கபா கஹ்ஹாறு

அநுபல்லவி.

க. கஹ்ஹாறு வென்றும் வரயாத்துன்ன நாயன்குன்
கூவென்ற சொல்லாலும்—பல
நாகுடன் மற்றவெல் லாமமைத் தோனேயா
வல அருள்புரிவாய். (கஹ்ஹாறு)

சரணங்கள்.

௨. அல்லாகு ஹையுல்க் கையூமுல் வஹ்யுல
அஹீமுத்த ஆலிமெனச் — சொல்லி
வெல்லும் அஸ்மாவுல் ஹுஸ்னாவதி ஞானம்வெல்
வெற்றிதந் தேயருள்வாய். (கூ. ஹைறய)

௩. ஸமீஉ ஹுத்தாலன் ஸலாமுல் முஹைமினு
முகுமி முமீத்தான — யாஹுக்
கேமு அலிமுறஹுபு லத்தீபே யுட்
கிருபைசெய் தேயருள்வாய். (கூ. ஹைறய)

௪. வாஹித்து வாயஹ தாயுறு தாளயா
வாசிஉ பாசித்தென — மனம்
மோகந் யானது ஆசைக் கழல்செய்து
முத்திகந் தேயருள்வாய். (கூ. ஹைறய)

௫. காலிக்கு ஹாலிக்கு ஹபிவு ஹாதீ
ஹபிலு ஹாபீ தெனும் நீ — நல்ல
வாலி முப்து மஜீதுற ஷீதெனும்
வாழ்வுதந் தேயருள்வாய். (கூ. ஹைறய)

௬. ஜாமிஉ பாக்இஷு வாஹிறு றப்புல்
லதீஉ பஸீறெனும்நீ — பேர்க்க
ஆமீன்யா அறறகு மானிற்ற கேமைகை
கூபியத் தருள் புரிவாய் (கூ. ஹைறய)

௭. வாபியாக் காபிது வாஜிது மாஜிது
மாலிக்கு முல்க்கியென் றும் — நல்ல
ஷாபியாக் காபியா ஹாஜ வீலேகத்
றத்வக் கந்தருள் புரிவாய் (கூ. ஹைறய)

௮. காதிர் வதூது கனீ முகுனீயா
ஹசிபு அலீசெனும் நீ — யாஷை
கீதமுக் கத்திமு முக்தத்திருனெ
கிதாயத்தை யருள்புரிவாய் (கூ. ஹைறய)

௯. பாரிபு பற்றுத்தல் வாபு அபூலென்ற
பாக்கியா ஹாக்கிமெனும்—நலல
வாரிது முன்பிறு கீயா பதியென்ற
வாழ்வுதந் தேயருள்வாய். (கூறையு)

௰. யாகூ ஐப்பாறு வஹ்ஹாபு ரஸ்ஸாக்கெனு
நயனுசூலை பீகின்றவா—அடியேன்
வாருஸா ஹாஜத்துப் போலுமிப் பொதுநல
வாழ்வுதந் தேயருள்வாய். (கூறையு)

௰௧. மானிவு மாறுகுத்தி பறுத்தான
வக்கீலுக் கனியெனும்யா—முகுசித்
தானவலீ யுன் முஹுஸீ முபுதியே யுன்
றஞ்சகந்தந் தேயருள்வாய். (கூறையு)

௰௨. அவ்வலு மாகிறும் நீமை தாய்ஸிறைந்
தாவிக ளுக்குணர்வாய்—மாமு
வைவ்வியு யென்று முனைத்துதித் தோத
சலாமத்தை யருள்புரிவாய். (கூறையு)

௰௩. ஹக்குமா ஹக்கு கூ ஹக்கு அல்லாகு யா
ஹக்கென வேதிக்குறைச்—சொல்லு
முக்கிய பறக்கத்துக் கொண்டிநல் லின்பமாய்
மோட்சத்தந் தேயருள்வாய். (கூறையு)

௰௪. பத்தாகு யாகூ கஹ்ஹாறு கபீறுகட்
பாய்முத்தந் கபபீறெனும்—ஆனும்
சத்தாறு தியாகப்பாறு கபூறு
சபூறுதந் தேயருள்வாய். (கூறையு)

௰௫. காமமுக்கித்து ஷாக்கூறு றக்கிபெனு
காமிஜு யாஜுக்கு—நிரு
காமம் புகழ்க்குவீண ஸம்பினே னெற்கெக்த
காருப் நல லருள்புரிவாய் (கூறையு)

௰௬. மாஅத் லானா ஹக்கீமுன் ஸமீஉன் யா
கூஅ்ஸா கூலெனவும்—ஜப்தாய்

பாயி துயிலக்கொண் டிறைஞ்சினே னெற்குறாத்
பூாயந் தருள்புரிவாய். (கூறையு)

௰௭. காபிமு தாபிமு ஹாலிறு காவிறு
றக்குகூ ஹுக்கெனவும்—செஞ்சி
நேய முவக்த படியே யென்னுன்பத்தை
நீக்கிநல் லருள் புரிவாய். (கூறையு)

௰௮. மவுஜூது மகுபூது மகுஷூக்கு மஷ்கூறு
மந்துஹூபு மகுபூபெனும்—திக்றில
அபிஷேகஞ் செய்தாற் சொகுசுற ரிஸாக்குசா
தாதரித் தருள் புரிவாய். (கூறையு)

௰௯. யாகூபா மன்குவ இல்லாகூ வென்ற
றஹூபுத் றஹீமே—அடியன்
வாகுற வேறற்ற மத்தெனும் செல்வநல்
வாழ்வுதந் தருள் புரிவாய். (கூறையு)

௨௰. காகுத்து மலக்கூத்து ஜபறூத்து லாகூத்து
ஹாகூத்து பாகூத்திலும்—ஜம்கூதத்தை
நேசித்த ஹாஹூத்தை கேயைக் கொண்டிடும்படியும்
சேர்வழிக் கருள் புரிவாய். (கூறையு)

௨௰௧. கன்ஸின் மாய்கை விலகிக்குறதென்றன்
கல்புக் கிறுதுணையாய்—அடியேன்
நன்றுகைச போதும் கூறிவ்வ நசொற் கொண்டாகும்
சங்கைதந் தருள் புரிவாய். (கூறையு)

திக்று அகமாவல்குஸ்ஸ பதம், முற்றிற்று.

பதம். - இராகம் - கலமோரசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாம் சாம் தக தக ஜெம ஜெம் தகிட தா தா தாம
தா திமி தோ மெண (தாம் தாம்)

அநுபல்லவி.

தேகநா [illegible] அவையும
செய்த நபி முகம்மது தெழுந்தருளினர் (நாம்தாம்)

சரணங்கள்.

க. வாசம், பரிமள மிகுந்த கதிர் பிரகாசம், தருகல
தேசம், பெருகிய வாசம்,
பாசம் பெருகு [illegible] கோனை மதி
[illegible] நபி முகம்மது தெழுந்தருளினர். (நாம்தாம்)

உ. மேகம், குடை நிழல் போகம், பெருகல் வாகத்
திப்பதி [illegible] மேகம்,
[illegible]
பாரில் நபி முகம்மது தெழுந்தருளினர். (நாம்தாம்)

ங. பாரும், புவியும் நீரும், குலவிய நாதா தொளுது
[illegible]
[illegible]
[illegible] நபி முகம்மது தெழுந்தருளினர். (நாம்தாம்)

ச. நீதம் [illegible] ஓதும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] நபி முகம்மது தெழுந்தருளினர். (நாம்தாம்)

பக - முற்றிற்று.

ராகம், [illegible], ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

[illegible]
[illegible]

அநுபல்லவி.

க. [illegible]
[illegible] (கு)

சிந்துசெய் கற்றப் புலவர் போன்றதி
சேர்ந்த்தில தாந்துமு கம்பிகொழுந்தனர் (சிந்)

பதம் - முற்றிற்று.

பதம். இராகம், இங்கிலீஸ்மெட்டு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெய்குரு ஜெகதின ஜெம்—பனை
ஸ்ரீ ஸ்ந்திரிம், கிரிம், புரீமபாதீக—ஜெய்குரு ஜெக

அநுபல்லவி.

தாங்கு தகதக சதசிதவொளி வெழித்
தருமுகம் மதுகவி தருமுந்தோ வாரார் பார் (ஜெய்)

சரணங்கள்.

க. சார்ந்த சருபி களும் அருபக்கருர்
நாவெவு மதுமுதாமாளும் அவியுல லாவுந், - சார்ந்த
வேந்தான் சாவிமாரு மாந்தரும் வாழ்ந்தும்மே
சாந்தசவி முகம்ம தேந்தலதோ வாரார்பார். (ஜெய்)

உ. வெள்ளிம் அதபுகளாய் மதுமிடத்தின்
வீச்பேச்சேதுங் கோடாமற்றும்புலமும்போடாமல் - வெள்ளி
பூண்டபனீ மீர்த்தரும் பரிந்து மதுமைபாவென
றுண்டனையும் வந்துபார்க்கருள்வாதோவாரார்பார் (ஜெய்)

ங. வாகுசுரும் புகழீர் மவுலுச்சல
வார்த்தையொன்றுக்குப்பத்தாய்ச் சாத்திறைதுபுத்தெய்தும்-வாகு
யோகமிகு மவுலிதாது மதுமைறநோக்கி
மேகமுகி லூறும்வே நாம்பார்தோவாரார் பார் (ஜெய)

ச. பூவு மண்முமு பொத்தோர் - அப்துல்லாபெற்ற
புதல்வரைப் போற்றுங்கற்றப்புலவர் போன் றுன்வாழ்த்தும் பூவும்
காவுகுருமுதினு னாமிதகுமதென்ற
கண்மணி யானகமமு கம்மதாதோவாரார் பார். (ஜெய்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாபம பமகரிதா - தப்பாணிதாபம
தாபம பமகரிதா.

அநுபல்லவி.

தாபம பமகரி சரிகம பதநித
தாதா தகுர்தத் தகதிகு தொகுதொகு தாதிமித்தொம்மென (தா)

சரணங்கள்.

௧. பூர்ப்பரற் புளதுதியாய் - நிறைந்து எங்கணும்
புண்யப்ர பூபதியாய்
பார்ப்பதர்க் கருள்நிதியாய்ச் - சிறந்திதோர்வெளி
பாத்தர்ம மாணகதியாய்த்

தீர்ப்புள மறையோருக் கீனோர்க் கிரங்கிப்பாது
காப்பதர்க் கெழுந்திறை ஹஸிபெறும் கஸிமுகம் மதுவருவாரெடி ()

௨. சீதசத் குணமணியாய் - விண்ணோர்களென்னணிதம்
சேர்ந்துவக் தனியணியாய்ப்
பாதமுற்றிடும் பணியாய் - என்றென்றும் - வாழ்வுள்ள
பாக்யசம் பன்னத்தணியாய்க்

காதல் கமழுங் காத்திமுல் லன்பியாவானஇங்
கீதசங்கீதங்கொண் டெழுந்திறை ஹஸிமுகம் மதுவருவாரெடி (தா)

௩. மதிணாகன்னகர்சகராசாய்ச் - சிறந்த அப்துல்லா
மகிவென வருந்திரசாய்
அதிபதி யெனுங்குருசாய் - நிறைந்தபூர்ண
அழகொளி தரும்பெருசாய்த்

ஆதிசெய் கந்தப்புலவர் சுதன்வழிப் போன்போற்றுங்
கதிகொளுநம் தானங்கொண்டு ஹஸிபெறும் ஹஸிமுகம் மதுவருவா
[ரெடி (தா)

முற்றிற்று.

பதம், இராகம், கேதாரம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜிம்ஜிம் திகுர்த தகஜெம் - ஜெம்தரி
திமிபம கமகரி-திகுர்த தகதாம் - ஜிம்ஜிம்தகுர்த

அநுபல்லவி.

கொஞ்சும் புகழ்மதினா நகருறை
குறைஷிகன்னபிமுகம் மதுவருவார் (ஜிம்ஜிம்)

சரணங்கள்.

க. இந்தம் பரமறைய - வொளிவொடும்
எழிலிலங் கிடுகுடை நிழலுறையக்
கந்தம் படிநிறைய - மதுகுறுங்
களரியில் நபிமுகம் மதுவருவார் (ஜிம்ஜிம்)

உ. சங்கத் தளும்வளர - மவுலிது
சாற்றுநரவர்குலந் தான்வளரப்
பொங்கும் புகழ்வளரச் - சாம்பிராணி
போடுமின்னவ் நபிமுகம் மதுவருவார். (ஜிம்ஜிம்)

ங. பஞ்சரத் தளுமகலப் - படிப்பவர்
பாதுள்ள பாவங்கள் தாமகலத்
தஞ்சம் பெருஞ்சகல - பெயர்க்கும்
ஷபாஅத்துச் செய்யுமுகம் மதுவருவார் (ஜிம்ஜிம்)

ச. புந்தின் கலிந்தலைய - கலகந்தப்
புலவர் பேரன்சொலும் புகழ்குலவ்
இந்தென் றொளியுலவ - முருஜிவாத்
தின்புற நபிமுகம் மதுவருவார் (ஜிம்ஜிம்)

ரு. செல்வம் பலபெருக - அப்துல்லா
ரோயவர் தினெறி ஜெயம்பெருக
நலவந்தினைபெருக - எங்கள்நபி
நாயக நபிமுகம் மதுவருவார் (ஜிம்ஜிம்)

முற்றிற்று.

பதம். - இராகம் - துஜாவந்தி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெம்தரி-திகுர்தஜெம்த ஜெம்தரி - ககன
ஜெங்கு தாங்கு தோங்கு தொம்மென (ஜெம்தரி)

அநுபல்லவி.

சுந்தர மேவிய சுந்தர நம்பி
ஹாமீமு கம்மது பூமீது வந்தனர் (ஜெம்தரி)

சரணங்கள்.

௧. நம்பரா பரவும்ப ருந்தொழும் - இறை
யாசீன் தாசீன் காசின் மாகிய - நம்பரா

தம்பிரான் றூதென்ற அம்பியா நம்பி
தாஹாமு கம்மது நாயகம் வந்தனர் (ஜெம்தரி)

௨. அண்டமும் பகி ரண்ட பிண்டமும் - மகிழ்ந்
தார பார தார மாகிய - அண்டமும்

மண்டல மீதடி சென்றுதோ யாநபி
மாமரு ஹூதமு கம்மது வந்தனர். (ஜெம்தரி)

௩. பொங்கிடும் புகழ் தங்கி லங்கிடும் - நல
பூம ஜேம ஹாமி தென்றருள் - பொங்கிடும்

துங்க ராஜேந்த்ர சி ரோமணியாகிய
தூயமு கம்முது நாயகம் வந்தனர் (ஜெம்தரி)

௪. கந்துலாவுமக் காவின் வாழ்விடோர் - அப்துல்
லர்தம் பூவென் கோவென் றேகிதம் - கந்துலாவு

கந்தப் புலவர்த ரும்பேரன் போற்றிய
ஹாமீமு கம்மது பூமீது வந்தனர். (ஜெம்தரி)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம், கண்டா ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாஹா நபிமுகம் மதுருஸ்த பாவே
தானே துதிக்கின்றோர் தமக்குறும் வாழ்வே.

அநுபல்லவி.

௧. வாகா கிப இறை யவன்மகு பூபெ
வாசிவு யாசீனென்றும் வரும்பா றறபீபே (தாஹா)

சரணங்கள்.

௨. அஹ்தா புஹா துவா ஹிதுமகு ஹுமே
அழகா கியகிது கெனுமுஸ்த கிமே

ஜெகதா சர்கள் புகழ் சிறந்த நபீமே
செய்கிது வலீது முனைமில்லையாஹம் கிமே (தாஹா)

௩. ஹாயி தருமதுயா காதிர் அஹ்மே
ஹாதிமு பஸ்லீறென்ற கருணை நபீதே

மூமி னெணவே முஷ்ய முறுமகு மூதே
முத்திரை பெற்றநவ மெத்தமஜீதே. (தாஹா)

௪. வாவிருழ் மக்கம்வாழ் அப்துல்லா குமார
மாவிலம் வின்பொன்னூரின் வாழ்க்கயினுரேன்

றேவல்செய் திருக்கந்தப் புலவர்தன் போ
னிறைந்துக கலிக்குதவின் இன்புதும்வீர. (தாஹா)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - முகாரி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சித்த மிரங்கியென் மேற்கிருபை
செய்குவீரையா - உங்கள் சித்தம் - சாகிபே - சித்தம்
- இரங்கியென்மேற் கிருபை செய்குவீரையா.

அநுபல்லவி.

க. நித்யம் கீத்யுஞ் சிறந்தபகுதா தாருல்லாஜரே - இறை
நாதர்போரப்துல்காதிறென் னிதாஜரே - உங்கள் (சித்தம்)

சரணங்கள்.

உ. தஞ்ச நாளுந் கெஞ்சினேனஞ் சமய மெய்யுதே - முகங்
கொஞ்சக் திரும்பி ரட்சித்தாளும்கௌதென் செய்பிதே-உங்கள்()

௩. சொருக விண்போன் றாரும் பூவுஞ்சயசுருபமே - இறை
மூகுந்தில் மதருன முச்சுடர் மோகன தீபமே-உங்கள் (சித்த)

ச. மகிழும் அபூஸா லிகுசேயான வரிசை நாதரே - தினம்
புகழுங் கந்தப் புலவர்போன் போற்றுங் காதிறே-உங்கள் (சித்த)

முற்றிற்று.

மும்மடக்கு பதம் - இராகம் - சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாக்யசம் பன்ன வாழ்வே - நாளும்
பாதந் தந்தாளுங் கோவே.

அநுபல்லவி.

க. போக்யசெம் பொன்னு டாளும் - வாழு
மூச்சிதா னந்தம் குழும் - நீளும்
கௌதுமு கிலித்தீன் கோயிலில் அவுலா றெனத (பாக்ய)

சரணங்கள்.

௨. மைமையென் றெருமாது - வாடி
மகவை யருளுமெனை மிகவு மிறைஞ்சுகிற (மைமை)
வழுத்து முனமகியா னெழுத்தி னிலகீலெயன்றிட (மைமை)
வருடி யுபிராறமின் னெருமி மிடாகலை (மைமை)

வாய்மைகேட் டிறை மீது
கைமெய்யா யுற்ற வாது - பொலுங்
சால ரேக் தமியாது - வுஜஉது
கன்சுல் ஹக்காமிகான ஷம்சத் துமுசியென்ற (பாக்ய)

௩. வல்லபம் சொல்லுந்தேவே - வான
மதியுங் கிரணனுமென் கெதியென்றிறஞ்சுமென்றும் (வல்ல)
வணக்கத் தமரரெண்ணெங் கணக்குத் தெரியுமென்றும் (வல்)
வயன லவுகுமென்றன் னயனத்திருக்குமென்றும் (வல்லபம்)

வரிசைகள் பெற்ற பூவே - பூவிற்
பல்லுயிர் போற்றுங் கோவே - ஏழை
பாரம்சேர் கற்ப காவே - எங்கள்
பாசுல் அஸ்கபிஜ லீசற்றரு மானென்ற (பாக்ய)

௪. காவுசூழ் கின்ற வூராம் - ஆதி
கருணை அதிகமுள்ள தரும ஜமிலானிகற் காவு
காத லபூலாவிரு பாத்திமத்து மொத்தின்ற காவு
கனிய கவிதென்றகன் மனியே அருஞானநிறைந்த காவு

காவலா யுற்றபோராம் - மூன்று
பூவிற்பன் னென்றமோராம் - கந்தப்
புலவர்பே ரனுக்கு கோராம் - மகு
பூபு கபுஹானி ஹமீபுத் தருமானென்ற (பாக்ய)

—⁂—

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - கண்டா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தமக்கே நானும் அடிமையாளுற்
சலிப்பே தெனக்குச் சொலிப் போமையா (தமக்)

அநுபல்லவி.

௧. உமக்கே எனது கருமம் யாவு முரைக்கு முனம்நீருணர்வதாலும்
ஒருவஸ்து களிப்புவி தப்பில
தருள் பெற்றொலி நற்குத புத்தமர் (தமக்)

சரணங்கள்.

௨. அறந்தாங் கியசி ரதிக மேவும்
அகதா பெனுமூன் றவனி யாவும்

அமுதக் குணமுங் கியசற் குரு
சமூகக் கிதமத் தைவி தித் தவர் (தமக்)

௩. குதுபுல் லகுத்தா பெனும் அமீரும்
கவதுல் அகுலங் தஸ்த்த கீரும்

குருவுற் றரு லக்கிர கப்புகழ்
பெருகக் கிது மத்தை விதித்தவர் (தமக்)

௪. பகுதா தபுஸாவிகு குமாரன்
பதஞ்சேர் கந்தப் புலவர் போன்

புகழுற் றதிசற் குணமுக் கிய
ரகசற் கிதமத்தை விதித்தவர் (தமக்)

முற்றிற்று.

———ooooo———

மும்மடக்கு பதம் - இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

புண்யமுழ் கியித்தின் கண்மணியே யுங்கள்
புஷ்க்கரப் பதம் ணம்பினேன் நம்பினேனுங்கள்
புஷ்க்கரப் பதம் நம்பினேன்.

அநுபல்லவி.

௧. எண்ணும் புகழ்பெறும்நந் நபிதம் பேரராய் வந்த
எதன் குதுபுல் லகுத் தாபோட் சிக்குந் தரும (புண்ய)

சரணங்கள்.

௨. முத்துத்தா வடஞ்சேர்த்துக் குத்தத்தேடிடும்பாத்தி
மத்துத்தா யருங் காணவே - பேணி

முக்கட்டுரா துக்கட் டுற்கவு
லக்கைக்கொடி டித்துத்தட்டிடும் -முத்துத்தாவடம்

முர்துஞ்சிந்துந் தாளம
ருந்கர்துங் கொந்தும் சுகளுறும் - முத்துத்தாவடம்

முதியவ னிசுமினிரெ லிகர மிடவரு
முழுமணி யறிவொடு பொடிபடு மிடறற - முத்துத்தாவட

பெற்றதாய் வயின்குக்கி லூற்ற தேவுமுன்புக்கி
பிடித்துத்தடிந்தீர் தோணவே — இவர்

வித்தை தொனிப்ப ராஜன் வைத்த காணிக்கைக்காலால்
விள்ளு மிறைதன் செல்வப் பிள்ளையான வேதரும (புண்ய)

௩. ஜின்கொண்டு போனபெண்ணை திரும்பும் படியேதந்தை
தேற இசுமைக் கூறவே - மீறித்

திக்கொத்த ஹாரக்குக் கொத்தளம்
மிக்கச் செலு மொக்கத்தக்கன — ஜின்கொண்

தெண்டர் தன்டுங் கொண்டாசுறை
விண்டுங் கிண்டுக் கண்டுடனுறு — ஜின்கொண்

திடரிடம் அடிதினை அடிகெடு மறையொடு
செலுமயி லயர்கயின் உயதஸ விமிஜுள — ஜின்கொண்

முன்கண்ட அரம்போலும் பின்கண்டோர் சிந்தாழ்ந்தோரின்
முறவிவாகந் தேறவே — இறை
முன்கர்ஙகீ துருத செய்கபி அப்துல்லாவை
மூட்டுஞ் சட்டைக்கை புக்க மீட்டிரட்சித்த தரும (புண்ய)

௭. சங்கந்தவ இபுறைஹி லானி நகரிலந்
ஷானி கருணும் சேபரே — இறை
சந்தக்கொனி இஷ்டத்தைத்தெரி
சிந்தத்தினம் உற்றருதுபிவர் (சங்கந்)

சம்பரந் தங்குஞ் செஞ்சடருறை
கொம்பம் பன்பின்பம் தருமொலி (சங்கப்)
திபமுடன் மறை மி ளியதுமு மாகவிசை
தருதிரு கவ்செதவ மருவிய பதிபிது (சங்கர்)

துங்கஅறுசிந் அமிர்றவ ரேசதயைப் பெண்ணுய்ச்
சொல்லியா ணுக்கிடுந் தாயரே — பூவிற்
பங்கயிக் காதகர்தப் புலவர்யே ரனுக்கும்பொற்
பாத மருளும் அப்துல் காதிறெனியே தரும (புண்ய)

முற்றிற்று.

கவித்துறை.

ஆதி தனக்குற்ற கண்ணுமைத் தல்பினல் வாகுவென்றும்
ஒதின தொண்ணூறைத் தவிர்க்கொங்குந் தாத ருவந்தளித்த
பேத மறும்பெயர் தொண்ணூற்றொன்பத்தும் பெற்றஅப்துல்
காதிறெனியைத் துதிப்போர்க்கு வெல்வெற்றி கைதருமே.

கவுது நாயகத்தின் திருநாமத்துதி
உசர்துரைகெந்தே இறையருளி நற்கதி.

பதம். இராகம், நவரோசு ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மருஷ்பு சபுஹானி மஹுஷூக்கு றகுமானி
மவுஜூதா முஹியித்தீனைத் - துதிப்போர்க்கு
வரிசை கிடைக்குந் தானே.

அநுபல்லவி.

அஷ்றபாபு கபிபேரரான அப்துல்காதிறுதம்
அபிதானஞ் சேட்டுடன் றனியல்லா அன்குவென்றும்

அன்புடன் சொல்லுவார்க்கிறையோன்று
வின்பமும் பவுசுந் தருமென்றகம் (முகுபூபு)

சரணங்கள்.

௧. கவுதுல் லகுல்மென்ற குதுபொலிக்குகாமூசல
ஓமமியென் றும்பெயராம் - யாஆலியல்
ஹிமமியென் றாம்பெயராம் - யாஅமீறும்
மவுனமுகுயி றமீம் கபிதல்முஸ் தபாவான
வாரிதல் முகுத்தாறும் - ஒபிறுல்லவு
லாகியென் றுதித்தோராம் தஸ்தகீறும்

கவ்தை சாக்கில் முஹையா ஷெய்குக் குல்லெனவும்
காமசலாகுல குவால் முகுஜிஉல்மதருய்
அவ்ர்தல் முபுத்திகில் குஊசி பாரிஜல் குறுபத்தான
பாசுல் அகஹூபான ஒலியைத் தேடி

அச்சமுற்றவரோதிட அச்சணம்
இச்சைவைத்துமீ யேற்றுவ ரென்றகம் (முகுபூபு

௨. நூறுல் அகுபாபியாம் நூறுன்முறுத்தலாவாம்
நூறுல் அறுஹா மன்ஞசாம் - நூறுல்மலாயி
நூறுஸ் ஸுறுயிதென் கோஜாம் - பேர்பெற்ற
தாறுல் மருதனத்தக் காயிக்கி பகுறுன்பி
லாத்தற பெனும் ஸிதுக்காம் பதுறுன்பி
லாக்கல பெனுஞ் சதுக்காம் மத்துடன்றெழு

தேசம் இமாமுல்முத்தக் கீன்யா ஹாதின்னசீமாம்
இஸ்முக்கா மூசல் வாகிலீன் முதுகிபல் பகுசாம்
மீதும் அலுசல புக்கரு மருதனத்து மூசாம்
விதுஷ்ஷ் ஷஷ்ஷமூசி செய்யிதுனா மிபிறகுலாம்

விற்பமாத்துட னிபபெயர் செப்புன
ரப்புநத்துள சிட்டர்க ளென்றநம் (மருபூபு)

௧. காசியுல் மகுரிக்கில் புலுஹமானி ஹக்கிக்கத்நன்
கன்சுல் ஹக் காயிக்குமாம கலீபத்தி
வஹ்ஷைத்து லூசியுமாம் இயாதியா
வாசிஅல் கறமி மக்காமாத்தி அலிபைனி
மதந்தி ஸபீ யெனுமாம் அபியெனும்
சனதி ஹபீபெனு மாம்—ஸரீபென்ற

வாசிதி சிலுக்கிலவ் வைஹூக்கி ஜலீசற்றகு
மானி அமீறுல் ஆரிபினி கியானி மொன
யாஹசை பல்லாகுல் மஸ்ஹூரி சிற்றல் முஜ்நபாபர
அஸ்பல் லஸ்பியாபி யாஅத்துக்கல் லத்தூக்கி யாவென்

றம்பாரா முகிசினல் பணைகுணகல இன்பத்தாஜல் முஹக்கீனெ
ன்றநம்—(மருபூபு)

௨. வல்லப மன்லறைற சித்தகு பிலக்கவுனி
மல்ஜாஅல வுறபாயினோர்—வசீலத்தித்
தறஸ்பனி மறை துவினோர்—ஷறகுத்ற
ஜல்ல ஜமீலல பவாயிதி முக்ந ஹம்ஸ்ஸபஸாம்
ஷம்சுன் பிலா அபலாம்—ஷாகுஹீன
முன்கத்தியில் அமலாம்—சார்ந்தவர்க்கு

வெல்லும் கல்முஹுனீதுத் தாலிபீன் மஸ்ஹறுறுன்
பினால்ஜைலானி பாத்திஹில் முஷ்கிலி லாதஹியென்
றலதும் பகலும் கியாவுஸ்ஸ மாவாத்திவல்
லறுலீன் அமீறல் பரிக்கைனி அவுலுல் வறுவென்

றகதமுத்ற தொண்ணூத்துடனென்பது
சொந்த முத்திரை நாமம்பெற்றநம் (மருபூபு)

௩. சாஹிபின் ஸஹறத்தி சாகிபிஸ் குதுபத்தி
சாகிபி முல்கியென்றும்—சாஹிபில்வபா
சாதாத்தி முல்கியென்றும்—கல்க்குகட்
காகிய ஸபுனற்றல் லாயித்தின சுலத்தாலீ

ஆரிபின் களுக் கணியாம்—கஸாணத்துல்
அசுறாரி முழுமணியாம்—துணிவுற்றயா

ஹபீபற் றகுமான் பகுருஷ்ஷரீஅத்தென்ற
நாத ரசூலானுக்கு காதல் அருக்தாபொலிபோகக்
கிதுமத் துற்றகந்தப் புலவர் பேரன் போற்றும்யா
காவி காஜாத்தி முஜீபென் றோதும்

புண்யபொற் சரணுஜல நம்பிரு
கண்ணிற் றொருசித்திட வந்தநம் (மகுபூபு)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணை கடாச்சம் புரிவீரே — நபியாறகுலே.

அநுபல்லவி.

அருணோதயக் கிரணங்கொண்ட அஹமதுற்ற குலுல்லாவே (கரு)

சரணங்கள்.

க. முத்திமினுளி வாய்ப்பிறந் தோரே — மயில்வேசமாக
முன்னமெக்கின் மீதிருந் தோரே
உற்றமறைக் கனிபருக்தும் வெற்றியாற குலுல்லாவே (கரு)

உ. சந்த்ரவதனச் சுந்தரநாதா —புயல்தங்கியபீதா
சார்ந்தவர்க்குப காரம்செய் வேதா
கநதகம முகந்த வள்ளல் ஹாமிதாமிற குலுல்லாவே (கரு)

ங. பூமிதடி தோயாத சரணமே—சம்பூரணமே
புண்யச காயமான ஆரணமே
சேமமுடனெனக்கருளும் செய்யிதிற குலுல்லாவே (கரு)

ச. வானவர் தொழும் ஞானதி யானமே—மானவரின்கோனே
மகிமைத் தகமைச் சுகிர்த ரத்தினமே
காணும்மது ஆபய மானேன் காதரித்ற சூலுல்லாவே (கரு)

ரு. கண்டலே செஞ் சாலி வளங்கள் சூழ்—மக்காவில்வாழும்
தலைவரப் துல் லா பால ரேன்றரசாள்
தொண்டன் ஷாகுல்க மீதுக் கருணந் தங்க ராமிற சூலுல்
[லாவே
கருணை கடாச்சம் புரிவீரே - நபியாரசூலே.

முற்றிற்று.

முப்படக்கு பதம் - இராகம் - சகானா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கால காலமும் மால தாலுள்ளங்
கலங்கு தென்செய்கு வேன்—மன்னித்தெனைக்
காப்பதும் பவந் தீர்ப்பதும் பாலுஞ் சேர்ப்பதுங்கடனே

அநுபல்லவி.

சீல மேவிய பகுதாது நகர்செங் கோலரோ அனுகூலரோ
நீரேனுயர் வானோர் தொழுங்
கோனே முகுயித் தீனைபல (காலகாலமு)

சரணங்கள்.

க. ஆடு மேய்த்தவன் கபுறில் மூக்கர்
அதாபைத் தடுத்து விடுத்தவர் — பின்பு

அம்பரத்திலுயி ரும்பர்கைக்கொளவி
லெப்படிக்கினித ரும்பிரசித்தகுரு (ஆடுமேய்த்த)

அருமறைக் குரிய ஷரகினுடனெவ்வி
னதிகழுற்றுநல பிறபலக்குருசின் (ஆடுமேய்த்த)

ஆனந்த வாகரிறை மோனம்ப்ரயோஜனமோ
மானின்ப யாமுகியித் தீனெங்களுயகர்தம் (ஆதிமெய்த)

ஆண்டு பனிரண் டாக வனிபன
மருந்தி டாவிசு லெடுத்தவர்—மனம்

வாடி டாதகல விறைவையாலந்தி
வரிசை யாயொடுக் கெடுத்தவர்—இள

மங்கைஸ்த் தனத்தை மாற்றல் கண்டதை
வருத்தி முன்போலக் கொடுத்தவர்—யாரும்

வாடாமல் - மறுத்தொன்றுந் தேடாமல்
மயலது சாடாமற் - பலம் நாடாமற் - படி

வருகித்திடும் நலசத்துணை மனமுக்கிய கருணைக்கடல்
தெரிசித்திடுங் கழலைத்துதி செயாவிடு மயபற்பல (காலகா)

௨. விருட்ஜத் தடிபி லிருந்து மேகத்தை
விடுத்துச் சேசயை யழைத்தவர்—இவர்

விண்பாப்பரு பதப்பாக் கடவு
ளம்பிடப்பர பாவிகம்புரக்குதவு (விருட்ஜத்தடி)

வித்துமணிக்குழலி தனையுமற்றவனை
விதிவசத்துறைவ னதிஜெயப் படவும் (விருட்ஜத்தடி)

மேவும் சனாமுறை ஜவாபொன் றிலாதவர்
மேலன்பு மாமுகியித் தீனென்ற நாயகர்தம் (விருட்ஜத்தடி)

மீறி ஹுற்றா வாணபாலனை
மீட்டிக் கொடுத்துத் தளைத்தவர்—நற்

பரிச்சை பார்த்தசன் யானை தனிலே
படுத்தி மெய்ப்பயிர் விளைத்தவர்—இந்தப்

பாரி லிருந்த கிழவிக் கீடான
பருதியைவர வழைத்தவர்

அடி பாங்கானேன், கன்னுசட தீங்கானேன்,
ஏழையிட மீங்கானேன், பயல் தாங்கானேன், என்னும்

பதமுத்தியருள்வித்தகபரம்வைத்தம தருளுற்றிர
நித நட்பெண தகமெய்த்தகன் னெறியிற்பர கதியைப்பல (கா)

ச. வாச மேவிய ஜெய் லாணில் மன்னபூ
ஷாவி யீன்ற பாவரே - முக்கிய

மந்திரத்திலுயர் விந்தைபெற்றகபி
சுந்தரக்காயி ருந்தகத்தைதவழி (வாசமேவிய)

மகுதயுற்றமொழி ரகஷிபத்தினக
மகிழ வைத்தஇறை சமூக மெய்த்தபுகழ் (வாசமேவிய)

வாழும் சங்கி ராமகுது போர்சிங்க மானஅருத்
தாமென்ற யாமுகியுத் திவௌங்கள் நாயகர்தம் (வாசமேவிய)

மகுழ திறகூல் பேரோ சவுது
மணியென் ரோங்குந்த யாளமோ

பெரித் அதிக்குவ் கந்தப் புலவர்
போன் போற்றிய சீலரே - மனப்

பிறியத் தாஜும தனுக்ர கந்தனைப்
பெரு கிப்பிரனு கூலரே.

யானும் பெடானேன் - கதத்துக்குச் சோடானேன்
புளங்கிய வீடானேன் அதற் கீடாகநீரும்.

பிருசக் கருணையும் வைத்தருள் பெறகற்பத விகளுற்றிடும்
அரசர்க்கர செனுமெய்புகழ் அமுதக்குண ஒலியைப்பல (கால)

முற்றிற்று.

—•○○○○○•—

மும்படக்கு பதம் - இராசம் - மத்யமாவதி - ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

செஞ்சாண ந்தந்தாளும் - தேவரீருங்கள்
சித்தமிரங்கி யெந்தன் குற்றம் பொறுத்து வாளும்;
சேமம் தந்தாளும் நாளும்,

அநுபல்லவி.

 க. மஞ்சு பெருங் ககனந்தரு சுந்தர
மங்குலடர்ந்து சொரிந்து பொளிந்தெரு
மிஞ்சி வழிந்து பிரிந் ததுஇந்த
மெங்கு விளங்கி வளங்குவ தென்றும்

வேதிப ரோதும் நேசம் - சொல்லிடத் தோசம்
மேவாது பாவ நாசம் - ஆமென்றே பேசும்
காதங் கமழ்ந்ததும் வாசம் - சூரியப் பிரகாசம்
கயிலாசம் போ லொளி வீசும் பருதாது தேசங்

காரணமா மருமூதிறகு லழகான மகிமைமணி யாகினபேரொன்
சீருறை நாயக மேவும் இப்போது சிறந்த முகியித்தினெழுந்தரு
[ளி - இரு

சரிம் சரிம் தரி - ஜெம்தரி - ஜம்தரிதாம்
சநிந்த தனித் த பமகரி சரிகரிபம
கரிதாதைய்யதாம் - கிரிதகதத்தா தா■கு
தாப்பம தாப்பம தாதா தியித்த
தளங்கு தொருவென (செஞ்சரணம்)

சரணங்கள்.

உ. அறியமுசிற் றாங்குஞ் - சபரமஞ் சோங்கி
ஆடிட னபிபதந் தேடிபுயற்றி ற்றுங்கும்

ஆனந்த அறவின் பாங்கும்
சொல்லதாலோங்கும்

அந்தல முந்கொரு மித்தவ ருத்திட
அற்புத நற்சொல மத்தி இயத்திய (அறியமுசிற்)
அந்தர மென்ற மிடத்தனி லுத்தறை
உக்கிது வந்த விதஞ்சொல வென்றிறை (அறியமுசிற்)
அமரரு மகிமைமகி லுடைய தக்கபியமு
தழகிய குலவழி வருபவ ரிடமென (அறியமுசிற்)

தீது வல்வினை வாங்கும் - பவம்பொய் நீங்குஞ்
செய்வினைக் கெலர்நாமம் கைவல்ய வாழாகாங்குஞ்

ஜீன்செய்தானின் மேகரு ஞ்
சீகாரம் சீகரு ஞ்

ஜெய ஜய பூம்பெறு மணமெதி ஐப்புல
திறனது சென்றா லொர்மேருத லுக்கவ
கயலது கொண்டதி வீடது மிகுந்திரு
சாரணினை கப்புகர் தயைசுக மென்றேதா

அதாரமாய—வருஞ் சைரிபாக
சாஸ விருந்தன்பாக—நித்திய போக
பாரங்கொரல் வெ காக்காசப்-புதமிபாகப்
வைப வென்மே விஞ்—பாகக்—திருவையாகப்

பாலொடு தேனமு தாதி சீனிப
லைபல மாருதி தானிக ராயெனின் வாய்மொழி
தாரொளி போர்க்கரு மருந்தென
மூகியந்தி மொழுக்கருளி - இரு (சரிசரி - செஞ்சு)

௬. சீலமான காருத்தும்—மலர் கூந்தல்
நீப குதூகல்லருக் காமெபன்ற ஜெயதாத்தர்

தேவமனசிய லாகூத்தும்
தாகூத்துங் கெ...ல்ல—

சித்திய முத்தியும் சத்திய பத்தி
நித்தினை யுட்டெடரி சித்த மெய்த்தார (சீலமானகரு)

சித்தை பகர்ந்து அருந்தல முத்திதே
சிந்து விழுந்தா வந்தனே விஸ்டிதையும் (சீலமானகரு)

செய்யல வகளிட வருவிதி கதறத
செகிதரு மொலிக்கும் விளங்கியுகமுள (சீலமானகரு)

காலன் ஜேடி முன்னேறுக் - தாத்தாஞ் வலிபாத்தும்
காத்துள்ள போதே தானும் - கதவுள்ள போதே சாக்கும்

கன்று சின் பார்வை - மாத்தும் படிகான் போற்று

முகிபித்திறலுடைமைபேரில் பதங்கள்.

கதமலரன்புற நிரவசியப்பெறு
கருணை வளம்ஜெய மிருதபசஞ்சிவி
அறிவித மந்திர மனிபுகூ வென்றெழும்
ஆருமந்த ரென்றுள ஹறுபதுகொண்டிட

ஆதரித் தாளும் போது - பிடைகோபேது
ஆசையும் வீண்போகாது - செய்யுமென்மீது
பாதந்தனுக்கலேது - ரட்சிக்கச் சூது
பண்ண வேண்டாத தாகாது - நீரேயல்லாது

பாரினி லாரோனே பானவு நீபல
கால நிதான வுதாரணமேதெரி
வேரோர்தன் மீதுபகார மருதுவு
வர்தமுகிபித் தீனொழுக்கருளி மிரு (சரிம்சரிம்-செஞ்ச)

௪. கற்றவமுள்ள வைராம் - புகழுஞ்ஜெயி
லானி லபூலாவிகு தானவர்பெற்ற பேரும்
ஏயக தல்தக கிரும் - புவிக் கமீரும்
கற்கரு ஊனக்கட லொப்பது செப்பிப
கற்சற லைஹப்பரி சற்ற சரித்திர (கற்றவமுள்ள)

நக்குடை தக்கிய வல்கித ரிக்கித
நன்றி செயும் ஜெயி நம்மை மணம் பெறும் (கற்றவமுள்ள)

சடைபடை சடகரி தடமிகி விருதுள
கலபல ஸிதி நெறி யொழுகிய நகருறை (கற்றவமுள்ள)

சித்திர மடமோராம் - மகராஜார்
சேர்த்தருளுறையுத்தமு வாய்ந்த சபை பொன் னாராம்

செல்வமிருக்க சீராம் - மறைகந் தோராம்

திரு மலியும் புக ழொளிகளுலவத்திட
இளமுறும் இல்கொடி கிரணமும்வந்திலர்
கருணை புரிந்திட வருடி வணங்கிய
கழலிணையிலறத்தினை அடிமையானென்ற

கந்தப்புலவராலும் - பேரனென் மேலுங்
கதைத் தைக்கை விலைபோலும் - சொல்லிக்கொண்டாலும்
எந்தன் றலை தோணாலும் - ஜோட்டையாற்றும்
எடுக்கச் சுமக்க லேனும் - இனமெக்காலும்

ஏழை யிராமென வெனிருபாதக
மீனையி லோனையி லேறும் வாணதின்
காளையி லேயிரு வேளையிலே ஜெயம்
சயந்தமுகியித்தி னொழுக்கருளி யிரு - சர்சரீம் - செஞ்சா

சர்சரீம் தரி ஜெம்தரி ஜெம்தரி தாம்
சத கித தணி த்த படை கரி சரி கரி
பமகரி தாஜைதய தாம் கிரி திக தத்தா
கா தக தாபம தாபம தாதா திமித்த
ளங்கு தொகுவென (செஞ்சாணக்)

முற்றிற்று.

மும்மடக்குப் பதம் - இராகம் - மேசகளம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதொகாலைது செய்குவென் - ஒலிகள் புய
லாகுற மலர்ந்தாளனுக் கிராகம்பி
மோக மாளாகுது. மாதொகாலைது

அநுபல்லவி.

க. சேத விண்முகி லுறைந்து - எங்கும் நிறைந்த
செயசித்திர குமிலன்னும் லையமெல்லாஞ் சிறந்த
சேவடி தோணிலு மெவிள பேர வென்றே
கற்போடுக்குசென்றோ

ஆவிழை வாசப்ளாணதி ஈடரிட
அருளிய னுறுக்களவு நடிராக மருவின (மாதொ)

முகியித்தீனண்டகைபேரில் பதங்கள்.

வர்ணங்கள்.

௨. ஆயிர நாமத்துடை யோன் - தடைய தன்றி
அன்புறும் இன்ப மெனும்புரி சம்பாமம்
அண்ட மடங்கலு மெல்லா திசையும் புகழ் (ஆயிரம்)

அச்சத் துறவர்க ளிசசித் திலழி
யிச்சத் துடையவர் பச்சத் திறுவலுறும் (ஆயிரம்)

அழ வோளி சுரகுல செழித்துள தெளையும்வின
வைபர்க ளதிபசு மினைல முறுமீதின் (ஆயிரம்)

அருநெம்கபிக்குத்தொன்ளாயிரத்தித்தொன்னூற்றென்பதாய்த்
தோயுந் தரணி தனிலே - குது பொலிக்குத்
தொன்னூற் றென்பது போய மென்னூறு மீய்த்துகொண்டு
சோமனிலாது பின்னேகும் அறுதுள்ள
சிற்றல் செய்தானிற்ற
ஜீமெனும் நாம றலுபிற்றஜீ மரு
டிகடரு பிஸ்மிலென் கௌவுதடி மருவின (மாசித)

௩. வல்லிலா ளிடம் விட்டேகும் - அருயான் றாகும்
வந்து றூயர்ந்திடு மிர்த கிலந்தரு
மங்கை யருத்தி யுறைந்து கிறைத்திட - (வல்லிலாளிடம்)

மைப்பத தியகுழ லொப்பற் றவரொடு
முப்பத் தறுபெய ருர்ப்பத் திமெனுளதும் (வல்லிலாளிடம்)

மடமயி லொடுகுயி யறு திரி தொகை சொலும்
வருசைசயின அடிகளை வருமணி யொளிவெனும் (வல்லிலா)

வாசிவு ஹபீ சுறத் தருத ஹாசிடமூழ்கி
அத்துறம்து லிகலாகி றப்பில் ஆலமீன
அற்றதுமா னிற்ற கியிமுகம்ம
துற்ற தும்வென்ற செம்மலமுன

தேறுவா மென்ன சிராய் - மறுதிருதினே ள்ள
பெருமை கொண்

பெருள காலிக்கு முலக்கு முபிவு
மிக்குகுறும் கவுதடி அக்குலொடு மருவின. (மாதே)

௪. காலா காலத்தி லுய்யவே - செப்பவே சொல்லாய்
எஞ்சமெ லும்பதந் தஞ்சமெ னுக்கவி
இந்திரா வுதஞ்சோலி நைஞ்சின திண்படி (காலாகால)

ஓறக்கைத் தெரிசின மிக்கப் புகழ் திக்கு
நைக்கைகு நமூரி தெற்குச் செயு முறை (காலாகால)

கலா நிதி கிளையுள மனமபல பெருகிய
கவிகை ளகலகல் லெருளிசை புரிவது (காலாகால).

கண்மணி மயுலாலிகு புண்பசெ மின்பால்போய்ச்
சில முடன்புகழ்வாய் கற்பபுலவர்
தீரன் பேரனுக்குப காரஞ்செய்ப நீசெல்லாய்
தீப மருதசி சோமணியாயுக காஞும - ட்சிப்பைச்சுழும்
கா மான கழுகத்த வீமுட
தமறுதும் கவுதடி மயலொடு மருவின. (மாதே)

முற்றிற்று.

கவித்துறை.

அருளுடை கொண்ட திருநாமத் தல்பினல்லா சடவென்றும்
ஒருநாமந்தன்னி அபிதானம் பெற்றல் இன்னமைநாமி
வருநாம மூன்று பதிபூத்த செல்வப் பறக்கத்துண்டாக்
திருநாமங் கேட்டுச் சலவாத்துச் சொல்கின்ற தினவர்க்கே.

முப்படக்குப் பதம் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெருமு சக்கபுண்யவாழ்வே — என்னை
செல்விதை அதமுக்க பாவே.

அநுபல்லவி.

௧. வெஞ்சுற்ற வாருதி - வயலுற்ற நீரதி
கஞ்சமு மேவியசெஞ் சாலியின்கதிர்
வயலுற்று லாவுமுத் தோங்கின மாசில
வாவிக் குயிலன்னமும் பாவித் திறைஞ்சுப்பதி

வர்த்தன குருவின மித்தொடு கிளைமும்
விளைந்த தருவகருபத் தக்கரம் விலகிவரும்

வாம சித்திரகல் மதின மக்களுறும்
ஹாமி மென்றெண துனக்கிர்பை யாளரதி. (ஜெயசக்ர

சரணங்கள்.

௨. என்னு சையும் பெருகி பொன்னடி தந்த மென்றே
இறைஞ்ச வேதாமத மேதையா

எயப் பரமெனுப்பிய கற்பினை ஊமைக்குறை செப்புக ரிப்பொழு
தேழைக் குதவிக் கிருபற்பனதாளுற்ற அனுக்ரக நட்பதில்
என்னு சையும் பெருகி.

இதுகண்டு நினைந்து முவந்துகல விரவும்
செலுஞ் கவிசொலுங் யெவையும் கனமும் பரமென்றருள்
எழுமைக ளெனுமுமதநிமைக ளெழு மன
திருதப ருடனை இருபைசெய் திவரெ
என்னுசையும்பெருகி.

கன்னுசை நீக்கித் கருணைக் கமலம் பாக்கிப்
கவனத் தீமையகற்றித் தவினகற் கண்டு நேசமி
முன்னவ வருநரிய வேதப் பொருளைத் தேக்கி
மோட்ச முதும்பவர் பொய்மட்டி சொல் தெளி கார்த்தி

முதலவ னக்கே நலவருளித்தன
மூனமயி லாச்சித வழக்கின மைந்தனை
முடவனல் லழகொளி சடைதுறை மணியவ்
முறனமக டெரிதம வருதவ நமீது

மூதாய் - மயோபாரும் நன் னீதா - பவிபிறைதா

மூனைந் பொட்டி மலர் பொற பத்தை
முகட்டபு வைத்தே துளகட்பு மொய்த்து

முக்கியே கருணைபெற்ற சிகரம் தாங்க
எங்கள் நாயக ருளக் கிர்வைப்பாளாதி. (ஜெயசங்க)

௩. செயகோல் செலுத்தும் ஒளி பரசவ மணமகிழ
செய்யுங் கனாயப் பிரகாசமே

சீருற்ற வருத்திட நத்தனை கோருற்றமி துற்ற வருத்தவச்
சே விச்சபின குற்றமி லச்சசி சருற்ற சரித்திர மேய்த்துள ()

செங் கோல் செலுத்தும்.

ஜெகசஸ்டி கருெங்கன லக்குமி சதுகண்டி மயங்கி மூயங்கின
தேவரும் பாமென்று பணிந் தடி குவியுங் கன சம்ப்ரம மிஞ்சி (

செங் கோல் செலுத்தும்.

இரு வருளுள நெறி மாபுது நாகளடி
சிர் மது பாவிகல் லினிமையெய் தன ஜெய (செங்கோ)

துங்க மனோகர வாகன சேகர
சோக மனோக பொன் னிகருணா கா
இங்கித மாலுப காரதியா கர
ஏழை யென் மேற்கிரு பாகர சா கர

இறைய வனாத்தகி ரகசிய முத்தவ
இனையமறைக்கருள் வயதெ வத்தவ
இகவனை யலாதி படைமுக டகதா
இட பிட அடி முடி கெட வருகல வா

பாய்ந்தோர் - நிறைந்தனைளஞ் - சேர்ந்தோர் - அடிமைக் கூர்கமிதா

பிரயோக குணத்தி னவட்வைத் துணர்த்தும்
இலவ நட்புவைத்த பதமுத்தி சித்தம்

இரகுகி யாண்டமன தின்புற மகிழ்ந்துமது
புரங்கொள் வீரெனதுளக் கிர்பை யாளரதி. (ஜெயசகர)

௪. சிந் தோங் கினமணி வந்துல வும்ப்ர சங்கச்
செப்கை தருமா மக்கத்திபமே

தீபப்பெரு முச்சடருச்சித கோவைப்புக மூற்றகல் லப்துல்லா
சிலச்சல சக்கன முந்திற குலொத்து நடந்து நகர்ப்பதி

சிந்தோங்கின மணி வந்துலவும்

திமி திந்திமி கொண்டிடு மிம்டதி பலவுந்தொனி யென்றுமுழங்கிய
ஜெய மண்டல வீக்லதிகொ ளுற்றதி பெறுகின் நகலெச்சரு மிஞ்சின

சிந் தோங்கின மணி வந்துலவும்.

ஜெக தக தொகு தரு திகளுக முக மதி
ஜெப வருமதுமுகம் மதுரபி யெனும் சித்தம் (சிந்தோங்கின)

தீர்த்தாளு வீரிவ்வனஞ் சொந்தமாய்ரில்க் கன்னாங்
தான் தருவீர் மின்னும் ஷபாஅத்தச் செய்புமுன்னம்
வந்தாளு மிந்நோங் காதப் புலவர் பேரன்
வாழ்வுற வேகற்பாத மானவர்க் குபகாரம்

வரிசை மிருக்கபிர-யோசனை மிக்கதி
வரும்பறக் கத்துள பொருள்பல வுற்றிடும்
மணி நவ மணி மதி மணி நவ மணி மதி
மணி நவ மணி மதி மணி நவ மணி யெனும்

வாழ்வே—எனதுமுறுத்த லாவே—என் மகுடமே.

வனசப்பத த்தை யடிமைக் கியற்றி
வறுமை ப்பவத்தை யகலத் துரத்தி வரும்
முங்க ளாதர வெனக்கருள வேவு தவு
மெங்கள்நாயக ருளக்கிர்பை யாளரதி. (ஜெயசகர)

முற்றிற்று.

பிசுமில்லா கிர்றகுமானிர்றகீம்.

இலீது

திரு இல்யாசு நபிபேரில்

முனாஜாத்து

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

திருவினுந் திருவா மெங்குஞ் சிறந்தமெய்ப் பொருளா மோங்கித்
திருவினுந் திருவா யுற்ற திருநபி இல்யாசைத்
திருவினுந் திருவாய்க் காண்டச் செய்முனா ஜாத்துக் காதி
திருவினுந் தொருவ னான ஜெபப்பொருள் காப்ப தாமே (௧)

பூவுறை கலைபோ லார்க்கப் பொருளினைப் புகழுந் தேர்ச்சிப்
பூவுறை பிறவு ளல்லா புண்ணிய பறக்கத் தாலும்
பூவுறை இல்யாசைப் புகழ்ந்தவ ரடிகள் காண்கப்
பூவுறை நேர்மை யோர்மை பொருந்தியான் புகல்கின் றேனே (௨)

இறையவன் றூதர் லட்சத் திருபத்து நால்வரின்பார்
இறையவ னபிமார் தங்க ளியல்பறக் கத்தி னாலும்
இறையவன் இல்யாஸ் யானை யித்தரா காண்க நாடி
இறையவ னடியேன் சிந்தை யினிதுமகிழ்ந் தியம்ப லானேன் (௩)

கதிதரு நாலு பார்கள் மிசுறுமைன் பறக்கத் தாலுங்
கதிதரு முமினுக் கினைமாய் கண்மணி பறக்கத் தாலுங்
கதிதரு ஷைகு ஷாகுல் ஹமீதொலி பறக்கத் தாலுங்
கதிதருங் இல்யாசைக் காவ்கவி கரைந்து சொல்வாம் (௪)

கனகர மலிக்கா னிற்ற கதிர்பதி யிறைவர் செல்வர்
கனகர முகைது பெற்ற கனிரசு நபியில் யாசைக்
கனகரத் துலைவ ராணி காவலர் கொக்கல் காணக்
கனகரு மகவப் பாதங் காய்குனா வெர்த்த னாமே (௫)

கன்மருட் பிணிகுள் ளாக்குங் கலிகெல் லவிராணத்தைக்
கன்மருட் பிணிகுள் வெல்வசய் கழறின் னுவைக்கு மென்னைக்

கண்மருட் [illegible] பார்க்கக் [illegible] யானைக்
கண்மருட் [illegible] தேர்ந்து காண்டுநா னொந்த வாறே (௯)

கரோரிந்த மலர்க்குத் தோன்றும் [illegible]
கரோரிந்த [illegible]
[illegible] யானைக்
[illegible] காண்டுநா னொந்த வாறே (௰)

[illegible] கூறுங் [illegible]
[illegible]
[illegible] யானைக்
[illegible] காண்டுநா னொந்த வாறே (௧௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] காண்டுநா னொந்த வாறே (௧௨)

[illegible]
[illegible] போது
[illegible]
[illegible] யானைக் காண்டுநா னொந்த வாறே (௧௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] காண்டுநா னொந்த வாறே (௧௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] யானைக்
[illegible] காண்டுநா னொந்த வாறே (௧௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] யானைக் காண்டுநா னொந்த வாறே (௧௬)

எமவா மிருத்து [illegible] கட்ட [illegible]
எமாமக்குபாச் சேர்த்தச் கிருக்து ராஜ ஜெயமுருக [illegible]
ஏமவாம சம்ப [illegible] நேருவ டெழுகபி கிலுதில் யாசும
ஏமவாம்ச் சரவண காமப தெந்தகா னெந்த காமோ (௧௪)

எாமட டிறுமே போக்கு மிபல்பள்ளி மினவு தெதகி
எாமட டாச ஜனசமருக்தி வெழும்பி மீமான்
எாமட டிடச்செப் தேரு மெழிலகமி கிறுதில் யாசை
எாமட மருதாட கான பெக்தகா னெந்த காமோ (௧௫)

இலக்கண மொவலா காய வில்லு மிருக துலரை
இலக்கண மிருக வும்மழ் தெல்றவர் குகவியாக
இலக்கண [illegible] வெழுகபி கிலுதில் யாசின்
இலக்கண [illegible] காண தெந்தகா னெந்த காமோ (௧௬)

இவ்விதம் [illegible] படமிக் கிந்தமு ஜொதுக்குப் போலும்
இவ்விதம் [illegible] தாகு மிருகலம் படர்ந்த தெக்கல
இவ்விதம் [illegible] அப்புறம கிலுதில் யாசின்
இவ்விதம் [illegible] தெக்தகா னெந்த காமோ (௧௭)

இரஞ்சிதச் [illegible] தந்து மினைநகபி முகபம நலவா
இரஞ்சித வடமக் காசேரு சின்னன லயியம போகதும
இரஞ்சிதத் நடமே காவ வெயுகபி கிலுதில் யாசின்
இரஞ்சிதக் கமலை காமப தெக்கா னெந்த காமோ (௧௮)

ஈசனென் றவர் [illegible] மிக் கினை கொடுத்து திரி [illegible]
ஈசனென் றிருந்து தூர விலிக்ததீனவர் [illegible]
ஈசனென திருவ [illegible] வெழுகபி கிலுதில் யாசின
ஈசான சரண [illegible] தெந்தகா னெந்த காமோ (௧௯)

இன்பமுறும் [illegible] பெண்ணூர் சிருகிலக் தமிழ்கள் பரவும
இன்பமுறும் திரக முக்கர இடமிருக் குழல் குறிரா
இன்பமுறும் [illegible] போர்த்த வெழுகபி கிலுதில் யாசக
இன்பமுறும் [illegible] நான் காமப தெந்தகா னெந்த காமோ (௨௰)

இடக்கைக் கும்பர்மீதி வேகிப்ப விதற மெக்கம
இடக்குடக் கிராக நூபுர வின்புறக் கீர்ச்சனி

இடக்கடந் தின்புற் றேகு மெழில்நபி திருநிலப் பாரை
இடக்கடந் திடுங்கழல் காண்ப தெந்தநா ளெந்த நாளோ (௨.௧)

இங்கிதத் தடங்கா தாய வியப்பிய செறிகடாமல்
இங்கிதப் படிசெய் பாவம் யாவையும் பொறுத்திங் கென்றன்
இங்கித மெனவு மோர்ந்தே யிரக்கிடுந் திருநபி யாசின்
இங்கிதச் சரணங் காண்ப தெந்தநா ளெந்த நாளோ (௨.௨)

ஏமமும் பகலும் பாவத் திடைந்திடு மீசடாமல்
ஏமமும் புரிந்து பூதத் தினிவுஜூ திடுமே தாங்கி
ஏமமுண் டாக அன்பா யிரக்கிடுந் திருநபி யாசை
ஏமமுற் றிருதாட் காண்ப தெந்தநா ளெந்த நாளோ (௨.௩)

மாசுறைந் திடுகன் றூசு வலையினுட் சிக்கிரா நும்
மாசுறைந் தடுமே துங்கள் மாண்பதிந் திலனே யோக்கி
மாசுறைந் தடாதோங்கும் வனநபி திருநபி யாகும்
மாசறுந் திருத்தாட் காண்க வருகுவா னெந்த நாளோ (௨.௪)

மாரியே நிறைந்து பொன்பூ மண்மலே யளிகளுற்றும்
மாரிவெண் கவிகை மேவு முகம்மது நபித்தி ஞோர்க்கு
மாரிகள் சாட்டப் பூவில் வருநபி திருநபி யாசு
மாரிகொள்வரத்தான் காண்க வருகுவா னெந்த நாளோ (௨.௫)

மாவுற வரிசை தாங்கி வருநபி வாக்குப் போதும்
மாவுற வரிசை தாங்கி வாழ்வுற அடியே னுய்ய
மாவுற வரிசை தாங்கி மகிழ்தருந் திருநபி யாகும்
மாவுறச் சரணந் தாங்க வந்திடு நாளெந் நாளோ (௨.௬)

மனுநிதி செலுத்தும் வேத முகம்மது நபித்தி ஞோர்க்கு
மனுநிதி கவிகா சக்ர வர்த்திக ளாகப் பூவின்
மனுநிதி கொடுத்து வட்சிப் பவர்நபி திருநபி யாகும்
மனுநீதிச் சரணங் காண்ப வந்திடுநா ளெந் நாளோ (௨.௭)

மதுரசம் பொருந்துஞ் சித்த முகம்மது நபித்தி ஞோர்க்கு
மதுரச மறிவுந் தேசு கவ்வையுந் தொகுத்த செல்வம்
மதுரச வள்ளலாம் நபி திருநபி யாகும்
மதுரசப் பதத்து [illegible] வந்திடுநா ளெந் நாளோ (௨.௮)

மத்தரப் புத்தீச கன்னல் முக்கம் பதாதி பாலம்
மத்தம் மறை அல்தாபனைத் விருசைபாய்ப் பறந்தது மானுட
மத்தரக் கீக்கிப் பூமின் மவுத்திலா கிதுதில்யாகம்
மத்தர மகல மென்முறாய் வர்த்தி காமெனக் காமோ (௯)

வாசகீர் தேதுகுறிப்பை மனைக்கி நபி ருசாலை
வாசகீர் மெதுவும் சபுறை மகிழ்ந்திடச் செய்து காதும்
வாசகீர அடாக்குமிாகி வரும் சமிதிஇதுதில்யாகம்
வாசகீரை பரப்பாதக் காண்ா வர்த்தித் தாமெனக் காமோ (௰)

வன நெறி மார்கிடடுகொள் பயச்சுதை நுகமைபாரத
வன நெறி முடிகோ பாக்தி நூா வனத அழுத்திமேனும்பு
வன நெறி குறிக்கிடத்த வரும் வசிதிதுதில் யாகம்
வன நெறிச் சாரைக்காணக வர்த்தி காமெனக் காமோ (௧௧)

மந்தறை அதுசனாவை வரிகை பாய்ச் சிறக்குமெல்லீல
மந்துறை அருமதான முகம்மதர் இல்வில்த்தீர்த்த
மந்துறை த்தவர் சொதற்பாதும வளப்பெறுங் கிதுதில்யாக
மந்துறைச் சாரைக் காண வர்த்தி காமெனக் காமோ (௧௨)

சக்கர புயர்ந்ததூஸ வைத்திருப்போரான
சக்கர முறைபந்தரநல் முருத்திருத் தகாபுகொண
சக்கர முடித்தீாக் சகாயரா கிதுநில் யாகம்
சக்கரச் சாரை முத்தத் தத்திகம் காமெனக் காமோ (௧௩)

தகை புகழ் மேருவைத்தாள்பக் தரித்த ஆயத்திரேமும்
தகை புகழ் சாயகிகூடிக் நலக்கண் அருத்தேராபாக்
தகை புகழ் முறைகயாகத் தருகபி கிது நில்யாகத்
தகைப் புகழ்ச் சாரை முத்தக் கத்திகம் காமெனக் காமோ (௧௪)

தடத்திகழ் அறப்பாத்தோபட சிறக்த் துபெருநுக்கனுசத்
தடத்திகழ் மதினைப் வாளும நருமசக்பி நீதிராக்த
தடத்திகழ் பகர்ந்த வாக்குக் கருதிதிதுதில்யாகச்
தடத்திகழ் சாலைமுந்தக் வர்த்தி காமெனக் காமோ (௧௫)

[illegible]
[illegible]

தஞ்சம் [illegible] செய்த தேவ தேவி திரு தியாகக்
தஞ்சமென் றசரண முத்தர் தந்திடு காளெங்கா [illegible] ([illegible])

தாவே பட்டாலை சிற்சுகுஞ் சவையீராம் வளைமுமை [illegible]
[illegible] காகைக்கொணுத தருந்தவா ரா வைரியை
தரைக முமைத்த காலான தந்தி திருவிலு [illegible]
தாமரைச் சரணமுத்தர் தந்திடு காளெங் காமேரா (([illegible])

தருமமிட்ட டேக நிர்கஞ்சு தடப்பர விளைசயு [illegible]
தருமமிட்டடுமை சிட்டுத் தலேன் மெளித் திமான பொசன
தருமமூத்தனுத்துமை குப்பா தவித்துக்திரு தியாகம்
தருமமூசதிரு தாள் மூத்தர் தந்திடு நாளெங் காமேன (([illegible])

தாரை சுத்திருப்ப ஆப்பா சந்திரவு தவப்பரமா [illegible]
தாதை கன்மற குழுவிலை தருமுறைவா பழக்குவான்
தாரை தப்பினபோர் கின்பம் சிறுகவி திரு தியாகம்
தாரை பூத்திருகாலம் முத்தர் தந்திடு காளெங் காமேரா (([illegible])

தருமசாதனுஞானப் தவத்தப் பொருளை மேலை
தருமசாயுஜ்யமாகத் தரவேமேதுலவி பெத்த
தருமராஜேந்திர ராகத் தவசி திரு தியாகத்
தருமதாமரைத்தாள் முத்தர் தந்திடு நாளெங் காமேன (([illegible])

தாங்குதலி லதாய்ப் பாவம் தவில்லவீருத் தருமதுபொக்க
தாங்குதலி லதாய்த்துன்பம சார்கின்ற தெல்லாம் போக்கி
தாங்குதலி லதாய் வந்து ஜெயந்தரும் திருதியாகம்
தாங்கதிச் சரணமுத்தர் தந்திடு காளெங் காமேரா (([illegible])

தவத்தரும் பக்தியில் சந்ததி பெருஞ்சொல் முதற்கேனா
தவந்தரு நலவப்பா சுதந்தையென் நயபேச ராஜேனா
தவத்தரும் திருவேறுமித்த சுகாசா தக்ககிரிய பாகம்
தவந்தருஞ் சரணமுத்தர் தந்திடு காளெங்காமேனா (([illegible])

பிறவ வசப்புரிந்த வாலே பணக்குமே சாய்த்து மக்கம்
பிற வயம்புரிந்த வேதப் பாக்கியம் பிடிசொதபோ ஆர
பிறவ செய்தத் குருஞ்சி மூத்தமே பாலே சாமி திரு தியாகம்
பிறபதத்திருதாள் முத்தியவுதவு [illegible] காளெங் காமேன (([illegible])

பதும [illegible] பசுவை [illegible] பக்தும்
பதும முக்திரிகை போகாத பகுதியாய சாடெல்லாம்
பதுமமார் செவனையோடி பதுக்கச்செய் திரு தில்யாகம்
பதுமப் பொசு சரணமுத்திப் பவுகது சாமெனக் காமே (௪௪)

பக்க முத்தாக மீண்டு பதிசெட்டடாக் தலைதொறும்
பக்க முகத்தின் போஜமம் பார்த்து நூமுடியபட்டும்
பக்க முத்தொருவிரு விக பாக்கியர் திருவில்யாகம்
பக்க முத்திருதாள் முத்தில் பவுறு சாமெனக் காமோ (௪௫)

பாக்கரும் அம்மைக்கு கைகாப் பெருகி சாதாறுவெள்ளி
பாக்குதெம்பொகி நீதும் பார்த்திலா நடுமையாக
பாக்கமிள விசெட்டிய் சேர்த்த பண்பினர் திருதில்யாகம்
பாக்குரு ஞ்சரண முத்தி பவுகுமா மெனக் காமோ (௪௬)

பசுமை கொண்டுபசுமைாரும் பாக்கியமிற குதுவல்கா
பசுமை கொண்டுபார்த்த வேதம் பலன்பெறுக் திரேர்போற்றும்
பசுமை கொண்டமுகுபெற்ற பணிபுரும திருதிலயாகம்
பசுமை கொண்டிருதாள் முக்தி பவுகது காமெனக் காமோ (௪௭)

பலைநக் கலந்த நின்னம் பசுநும் போதும் தாசன்
பலை ரக்திரமே பெற்றேன்பலம் மினி இகட்சி யாத்தி
பலைநக் தழுமைகர்த்து பாக்கியா திருவில்யாகம்
பலைநக் நிமத்துங் கன்றைல் பார்க்குமா மெனக் காமோ (௪௮)

பகை முமக்கல மோனி பழுதுறும் பவுசம் பூத்து
பகை முபகல இல்லும் பார்த்து எம்பெருக நாளும்
பகை முமகல யொத்து பளித்திடு திருவுதில்யாகம்
பகை முமகலக் களைநல பார்க்கும் சாமெனக் காமோ (௪௯)

பதல் கொளும் அருசுமல்லி பதிகருத்த கருத் தொம்ப
பதிய கொளு மருளுமல்லா பாலுணர்ந் துவகை தாக்கு
பதல் கொளுக் தமயாத்றப்பெற்ற பண்புறுங் திரு தில்யாகம்
பதல் கொளும் வரிசை தாங்கி பவ்கது காமெனக் காமோ (௫௦)

பவித்திரம் பாயும் செக்கெற் பழுமை வாவிகள் குழ்த்திருப்ப
பவித்திரக் கொடிக்கொள் மாடப்புரி மணிமக்கும் வாளும்

...ரித்திட நபிசொர்க்கத்துப் பருகிடுகின்ற நில்யாகம்
...சைத்திரு மலர்ந்தாண் முத்தம் பலன்பெறுமாளெங் காளோ (௩௧)

...ல்லலா புகழுற்ற தாய்ப் பாக்கிதிம் நபிமார்க்கெல்லாம்
...ள்ளையான வேத ப்பாக்கியரினுமை போற்ற
...ளைவாகப் பூவிற் பருகிடுங் கிஃது நில் யாகம்
...லலர் போத் துப்பாதப் பலப்பெறு காளெக்காளோ (௩௨)

சிறப்புறும் நபிமார்க்கெல்லாம் செய்திரா யுதித்தென்னைநந்
சிறப்புறு மிதருஞால்லா திவ்வியவாக்குப் போலுங்
சிறப்புறுங் கிதோர்க்கல்பு செயும் நபிகிது நில்யாகஞ்
சிறப்புறுஞ் சாஸ மக்தி ஜெயப்பெறு காளெக்காளோ (௩௩)

திவ்விய ஜெயமாய்வாழுந் திருப்பதி செகலோ லோச்சி
திவ்விய சகிதநின்பஞ் சிறந்தெனை யவர்கள்மீது
திவ்வியம் புரிந்திட்டுத்து திருநபிகிது நில்யாகத்
திவ்வியச் சானமுக்கி ஜெயப்பெறு காளெக் காளோ (௩௪)

திரவிய குழந்தை சூட்டி சிறப்புறுஞ் செல்வ மீய்தல்
திரவிய மிருப்பார்ச்சை செய்தவர்க் குதவியாக
திரவியங் கொடுத்து வாழுந் திருநபி கிது நில்யாகத்
திரவிய மலர்த்தாள் முத்தி ஜெயம்பெறு காளெக் காளோ (௩௫)

தியக் கருமகல வினைத் திரியமு மகல வின்பொரய்
தியக் கருமகல பெறுமத் திதுகருமகலத் தன்பார்
தியக் கருமகலக் கல்பு செலுத்தும் கிது நில்யாகம்
தியக் கருமகலப் பாகம்ஜெயம் பெறு காளெக் காளோ (௩௬)

செம்பொரு ளடக்கமாயன் சென்றருத் தடர்ந்துமீண்டு
செம்பொரு ளென்றியங்கள் செய்திது நபிக்கன் பான
செம்புரை புரைதாசத் திருநபி கிது நில்யாகஞ்
செம்மலத்திரு மலர்வை முத்தி ஜெயந்தரும்கா ளெக்காளோ (௩௭)

பெத்த நிருமதிலே யென்றும் சிறந்திடும் நபியாவும்
பெத்திலஞ்சான சல்பி யாமகா பெத்தோமும்
பெத்துள்ளா நியப்போர்க் கெனும் நபிகிது நில்யாகஞ்
பெத்தையுந் தெரிசித்தோர்க்கும் ஜெயம் பெறு காளெக்காளோ (௩௮)

ஸ்ரீகாது கல்லைகருணை சித்திரபிச பிலே நீக்கி
ஸ்ரீகாது நல்லகப்பருவ தேர்ந்த பிசபிலேச் செய்து
ஸ்ரீகாதினைத் தெரிந்த வள்ளற் திரு சபிகுதில் யாக்கு
ஸ்ரீகாது கொடி டிருதாய் முத்தி ஜெயம் பெறு காளெம்னளோ (௫௯)

திர்சது ஜகுரி ஜல்லி சேர்த்திடக் தருவாவையுக்
திக்ரது கல்பி ராகி சிற்றியும் செய்தாகந்தக்
திக்ரதிற் சிறந்த கூவைத் தெரிசித்த கிலுதில்யாகக்
திக்ரது குவியதாக்கி ஜெயம்பெறு காளெக் காளோ (௬0)

தேர்த்திடு மருபேத்தை செய்குடன் மருலாயுள்ளந்
தேர்த்திடும் ஹநக்கை ஹநக்காய் த்தெரி சனம்பெற்றென்னுருக்
தேர்த்திடும் ஜவ்வியாத்திற் றெரிக்தி செக்கிலுதில்பாசக்
தேர்த்த கல்லு குமைதாகி ஜெயம்பெறு காளெக்காளோ (௬௧)

சிறந்து துன்யாறவொலில் செபுநபு சிபுலிகள்ளருக்
சிறந்த நக்கிமையு நீக்கி திருமரு உதவுக்தோக்கி
சிறந்திரு பெருமொன்றுப் தெரிதருக்கிலுதில்யாகக்
சிறந்திருச் சாணைமுத்தி ஜெயம்பெறு காளெக்காளோ (௬௨)

கடுசதிலப்பமாறத்தி ல்லிவாமா முன்னொறும்
கபுசதின் முத்துமயின்ன ருவியா மதுவியாவும்
கபுசதின் இன்சான்காமி லாகிய கிலுதில் யாகம்
கபுகறைச் சாணைமுத்தி கலம்பெறு காளெக்காளோ (௬௩)

கல்மகாம் காகுத்து மலக்கூத்து ஜபநாத்தோதிம்
கல்மகாம் லாகூத்து ஓராகூத்து ப்பாகூத்து மொன்றுய
கல்மகாம் ஜமகூத்தாதற பசிகிலுதில்யா செனறும்
கல்மகா மெனுக்காள் முத்தி கலம்பெறு காளெக்காளோ (௬௪)

ஸா மகுபூத இல்லல்லா குடன்வுஜத்தாந் சேர்த்து
ஸா மவுஜத்தஇல்லல்லா குலாடாக்கிடயன்றும்
ஸா மனுஷக்காயற்ற கபிகிலுதில்யாகவை
ஸா மகுபூபாப்க் கண்டு கலம்பெறு காளெக் காளோ (௬௫)

ஸா இலா தம்யைந்தில்லல்லா வுடன்ஹுத் புமுன்றும்
ஸா நிலா நாமும் றக ஹு லமமுஹ்ச் துலாதுன்னி.

லாயிலா வதனைபோர்த்த வேதிலுநில்யாசென்னும்
லாயிலா வெனுமூன்தாதை நலம்பெறுனா வெனக்கானோ (௧௬)

லாஅன வில்லா அந்த லாஅன மில்லாகூலை
லாஅன மாற்றிச்செய்த கூஅன அர்கடலான
லாஅன நீயுர்கா னெனும் சொலுக இலுநில்யாசை
லாஅன வெனுமூல்தாதாய் நலம் பெறுநா வெனக்கானோ (௧௭)

சயந்தரும் அலாதும் ஒன்றும் நபிமுகம்மதுமை ஒன்று
சயந்தரும் ஆதமொன்று எலிர்கொண்ட அங்கதாலும்
சயந்தரும் இன்சான் ஆகிய இலுநில்யாசை
சயந்தருமெனக்கொல் ந்தாதாய் நலம்பெறுங்கா னெங்கானோ (௧௮)

ஞான சாதனஞ் செய்கின்ற நபிவிறகுலுய்வேத
ஞான சாதனக்க ஞற்ற கன்மனத் தறவோர்க் கின்பம்
ஞானத் தீர்ச்சைசேர் கின்ற நபியிலு நில்யா சம்பேர்
ஞான பூரண மூர்த்தாய் நலம்பெறு நாளெக் கானோ (௧௯)

நச்சுறும் காபோராரும் நலமதியில் முனிசெல்வு
நச்சொழுத் திசையது வன்னை நாவு கொண்டுமதுபாயம்
நச்சரத் தினமும்போற்றி நவிலகின்றேன் இலுநில்யாசும்
நச்சறச் சாணைமுத்த நலந்தருமெக்கானாமீன் (௨௰)

நடக்கையு மகற்றிபேழை நவிலது அகற்றிப்பூவில
நடக்கையு மாற்றி காளின் நல்மொழிப யிற்றிப்பாவி
நடக்கலிக்கிறதும் பெத்துஙன்றாம் நலிர்கொண்ட இலுநில்யாசும்
நடக்கைகளகப்பாதும் நலந்தா னெந்நகானோ (௨௧)

நலந்த ருங்கிலுநில்யாசு நபியிருவரையும் போற்றி
பலந்தரும் பலகைப்பாக்கியம் பலித்திடும் ஹிதாயத் தென்ற
பெலந்தரும் விலாயத்தின்றும் பெற்றிட அவைகொண்டாவீக
குலந்தரும் நபினார்சொற்போற் குதாயதுல் புரியதுமீன் (௨௨)

மக்குறா தொகிதா முழும் வகை தெரியாதம் மாடன்
மிக்குறுள்ள செயகிழுள்ள பிழைபறிந்து இல்யாசை
தக்குறவெப் பிதுர்பாமென்படும் தோன்றிக்கல் வாழ்வுண்டாக
மிக்குறச்செய் [illegible] ஆமீன் (௨௩)

மலர்மக ளுருவனைத் தாங்கி வருகவி மகளிர்ச்சேர்ந்து
உலவிய வருணையின்றி ருடையவன் பரன்வாழ்க்கைப்
புலவர் பேரன்பா னென்று புகழுசன் அவிழு ஞானத
திலகிய அமுதப்பாவை யியம்புவர் வாழிஆமீன் [எச]

கல்வகை இசைமலர்ந்து சவின்றுமுன் னுளருறத்து
குல்குவல்லாவும் வோதி குவித்த நியமத்துக் கையேர்தி
சொல்வகை சுவையாத் தேர்ந்து தளாவுங் கொண்டுரைத்துக் கேட்கும்
பல்வகைச்செல்வர்கை மேற்பணித்திடும் சாளும் ஆமீன் (எக)

சீதமா வல்லையாத்திரன் திறைபுனலருந்தி விண்பூ
மீதுலாவிய காடெல்லாம் விளக்கியதிலுயில்யாகை
ஏதுகாரியங்கள்வேண்டுமென்றிதத்திதனை நாடி
ஓதிடப்பலிக்க ஆதி உதவி செய்திடுவா யாமீன் (எஉ)

இன்னும் புலவர்களின் பாடல்கள் அனேக மிருக்கின்றன, அவைகளை இரண்டாம் பதிப்பி லச்சிடப்படுமென்றறிவிக்கலாக.

முறைசாத்து - முற்றித்து.

பதம்-இராகம் - கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சித்தி முத்தி தரவேணும் வரவேணும் - இறுமாதபியே
சித்தி முத்தி தரவேணும்.

அநுபல்லவி.

௧. எத்தி னத்தி லுள்ளித்த மேத்தித் தொழும்
ஏக பெரியவ னுகிய நாதரில்
உத்தமி மார்க்கும் பத்தி யொளிசட்டும்
உயர்நிசக் கிருபை நிறுநகபியே. (சித்திமுத்தி)

சரணங்கள்.

௨. ஆதி பருட்கலைகீதா-மறை வேதா- கலைத்தரும் விநோதா
சோதி விளங்கியபாதா - அருள் தாதா - சுயபோதாவிதா

ஆதாரமாக இப்பூதலமீதினி
லானந்தமாய் நல்லோரென்றோருக்கும்
சீதாசற்குணமுதவினர்க்கு
செய்விதாய் வந்திடு கிறிஸ்துநாயகமே (சித்திமுத்தி)

௩. வாடிசெடி தடம்தேடி - ஓட மாடி - மனங்கலங்கி வாடி
கூடிமடுவென்னை முற்றாடி - மனம்வாடி - கதிதேடி தேடி
பாடிப்படித்து நல்பாத்திரனாலேத்தினோர்
பாதைதிரும்பிடும் ஆதிபரமேயெந்தன்
நாடிய ஊழஜத் தனுக்கிரகஞ் செய்திடும்
நாயகராய்வந்த கிறிஸ்துநாயகமே. (சித்திமுத்தி)

௪. மண்டலமீதழகான - தெளிவான - அறிவான ஞானங்
கண்டறிந்திடும் சுகமோனப் - பதித்தியான மேற்கான - தானம்
தெண்டிரைக் கடல்மேலே செல்வியெற்கனாக்
தேடித்திருந்தவர் காணும் பதவிசேர்
மூண்டகப் பாதமெனக்கருள் தந்துங்கள்
மோட்சக் கிருபை கிறிஸ்துநாயகமே. (சித்திமுத்தி)

௫. வல்லவனுருவாகி வந்து - மனமகிழ்ந்து - யெனை யுகந்து வந்து
நல்லபதந் துணை தந்து - பரிந்து ஜெயம்புரிந்து மூந்து
இல்லவல்லாதவென்றிறுதிபத்தேத்திய
யிருளாயிலோரசிபாணதின் மோட்சத்தை
பல்லும் பகலும் தாருமல் ஹமீதுக் கருள்
ஆண்டகைசெய்த கிறிஸ்துநாயகமே (சித்திமுத்தி)

௰௩-முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண் முன்னின் றவிர்ப்பாதந் தாவேனும் - கிறிஸ்து
நபியே கனியே கண்மணியே வரவேணும்

அநுபல்லவி.

மண்ணுறு முன்னறிபவ னிறை யொளிசிற் - பகுத்தோர்
எத்திசையும் புகழும்பெற்ற
நறபாத் தருள்வோரே சரிகமபதநிதா-திமி
தக்கணங்கு தகு தகுண தகுணசரி
ஜங்கு ஜகு ஜகுண தக்க திங் கிணை தோம் (கண்முன்)

சரணங்கள்.

௧. ஒளி யளுக்கு ளவு செய் நாயகமே - அருள்
உதவிக் கிருபை செயும் தாயகமே
மலரடி தந்தென்னை ரட்சித்தருளும் கோவே
வருமுன் னிறை யறியுமா தவ மாணதேவே (சாரிகண்)

௨. வல்லைவன் குதறத் தில்லாகேசரே-மச்ச
மான கட்டும் காராளரே
செல்வம் பொருந்து அழகான சிறப்புள்ளோரே
சிறியேன் றயமை வந்திச் சிணமே யகற்றும் பிரே (சாரிகண்)

௩. மக்க முகம்மது மறை விளங்கும் நாதர்
வாருளும் இல்யாசு நபி மனம் மெய்த்த போதர்
இக்க மொழி யான இஜ்ஜு நபியே தங்க
ளிரங்கி கிருபாகந் தந்து வெட்சித தருளும் (சாரிகண்)

பத முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - இங்கலீசுநோட்டு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீதா பாதா கீதா நாதா
செய்சிறு இஸ்திஸ்மாக கக்கபியே அருள்

அநுபல்லவி.

செய்யுஞ்செய்யுந் துய்யகிருபை
வையம் வையுஞ் இஸ்திஸ்மாயின (சீதாபாதா)

சரணங்கள்.

௧. கருவே குருவே திருமருவே
கருணைக் கடாட்சியந் தருவினைத் தருவே
சாருஞ் சாரு செந்தன் குறை
தீருந் தீருந் திருநில் யாசின் (சீதாபாதா)

௨. கனமே வனமே தனமே இனமே
கலவிர் கடலெனக் காட்டி வைப்பீரே
கதியே கெதியே விண்பூலெக்கும்
மதியே நிதியே திருநில் யாசின் (சீதாபாதா)

௩. சிலா மேலா நூலனுகூலா
ஜெயமா வருத்தி நயமாகிதுப் பெற்றேனே
சேமம் சேமம் தருவீர் வருவீர்
பூமன்னாமங் திருநில்யாசின் (சீதாபாதா)

௪. படியமரோலியார் சபிபாகினோர்
நம்பும் தொழுவ நமீது கெப்பீதமானேனே
நாளும் நாளுஞ் சரணந் தந்தெனை
யாளும் ஆளும் திருநில்யாசின் (சீதாபாதா)

பத முற்றிற்று.

கவித்துறை.

காலிற் காலூசி காட்டிலைபத்தேடிக் கருத்தி லெண்ணி
மாலா யலைந்தின மாமையல் மிஞ்சுதிம் மானிலத்தின்
பாலாலுஞ் சீனி சர்க்கரை தேன்மொழி பயிற்றுமிற
கூலை கழியெனக் கல்லாது சேதில்லை தோத்திரமே.

முன்னோர்கள் பாடிய பதங்கள்.

பதம்—இராகம். காதநாமக்கிரியை—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்யப் போறேனினி நானே-அல்லா
என்பிழை பொறுக்கும்ரகு மானே—

அநுபல்லவி.

முன்னும் பின்னு மறியும் பாவம்
முற்றுமேவல் செய்மலக்கு
கன்னி நானிலெனைப்பிடிக்க
நாளை யிதோ வருகிறாரே— (என்னசெய்ய)

சரணங்கள்.

க. அந்தக் தொழுது கொண்டே னில்லையே—நானே
யாகிறத்தின் பெத்த அபக் தொக்கிலேயே
மிஞ்சி யேகான செய்ததெல்லாம் சொன்னேனே—நீனே
மெய்யுன் றதித்து கொண்டே னில்லையே
துஞ்சி பாவி போம்பொழுது துய்யவன்றன் முன்னமேதான்
கெஞ்சிட வானவர்வந்து கேள்விகேட் பவர்முன்னமேதா - னென்

உ. மருவுகா வழிதனிலே நானோ-சில
மாந்தர் படும் பாடுமெத்தக் கோதை
வீசு கந்தூரியிலே தலை முடியோ—சிந்தி
வெகுதுாமி வோடுமெத்த கேடு
பூசலிடு வெந்நெருப்பில் போடுமென்று கூட்டிடுவோர்
கூசாமல் சக்குமாக் கொண்டுலக் கழுத்திடுவார் (என்ன)

ங. வீணை நாளு மபம் போச்சே—இனி
மெத்தவும் வைவிதனக்கு மாச்சே
தோணும் செய்ததெல்லா மேச்சே-இனித்
தொல்லுலகிற் சொக்குதிறைப் பேச்சே

வானுல் பதறினை வானவர்மெய்ப்ப தென்ன
கோனுமல் கக்குமா த்தமுமொண்டு லர்ந்த ரூட்டிமோய(தென்ன)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். மாஞ்சி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்ன செய்வே னபி நாயகமே—புக்கள்
பொன்னுற் சாணந்தாருந் நாயகமே—புக்கள்
பொன்னுற் சாணந்தாருந் நாயகமே— (நாமென்னசெய்ய)

அநுபல்லவி.

சன்னல் விழைமதிரு வழ்வாசே—உயர்
மன்னர்க் கதிபதியே போசே கா— (நாமென்ன)

சரணங்கள்.

௧. கோல மயிலைவடிவை கொண்டோரோ—இறை
கோமா னருளின்முனம் றென்றோரே
ஆலிமெலாமாளய் நின்றோரே—அங்க
ளருமந்திர யாமு கம்மதரோ கா— (நாமென்ன)

௨. சத்ர பிரக்கிவெயினை பாருமையா—அங்கள்
சரணபங் கைக்கனைத் தாருமையா—வினை
அற்ற துயரகல வாருமையா—தவை
வைத்தே கிருபைகனைத் பாருமையா— (நாமென்ன)

௩. ஆதி குதலைக்க புயமதியே—அபு
துல்லா திருமக வேதமியே
வேத விளக்கொளி பரட்சிநியே—அர
விக்கச் சாண்தருவீர் அதிபதியே கா— (நாமென்ன)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், இந்துஸ்தானி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவேளை-சகி-சுகத்தின்பந் தந்தாள்வீர்
இந்தவேளை.

அநுபல்லவி.

௧. கந்தமு குமிழ் சுந்தரஞ் செறிந்தமதி முவாழ்
இந்தெனவே வந்துதித்த சுந்தமருகூரேதே (இந்தவேளை)

சரணங்கள்.

௨. ஆதரத விற்சிறந்து மட்டுல்லா துதலாலே
வேதம்புகழவரு முகம்மதிற ஞூலே (இந்தவேளை)

௩. அங்க மெங்குந் தங்கும்பொங்குங் குங்கும நறைவாச
மங்குல் குடையுங்குவிகை தங்குமரு மூரீக (இந்தவேளை)

௪. இன்சொன்மொழி கொஞ்சுகுரல் மிஞ்சமமு தாலே
அஞ்சொ குத்து மெங்கட்க மைக்குமிற ஞூலே (இந்தவேளை)

௫. காலமுழு துங்கருணை காம்பமேதமப வானேன்
கஞ்சப் பாதந் தஞ்சந் தாரும் காமித்திற ஞூலே (இந்தவேளை)

௬. அந்தர மேழுங்கடந்த குவேஷதும் பொற் பாதா
சுந்தர சவுந்தர முகந்த இற ஞூலே (இந்தவேளை)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், கமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நொந்திரஞ் செய்தேனுங்கள் சொர்ல மலைப்பத்தைத்
ஞன்ப மகற்றுமொழி காதமே—என்
ஞன்ப மகற்றுமொழி சீதமே

அநுபல்லவி.

காத்திசை புகழ்பகு தாதா நகரில் வாழும்
நாயக ரெனும்அப்துல் காதிர்முகியித்தீனே (தோத்தி)

சரணங்கள்.

௧. மருட்டும் வஞ்சனைமோக மாய வலைக்குட்சிக்கி
மதிமயக் கினேனேழை மனமிரங் காதேதீர
குருட னிபுலீசட கொடுமையையகற்றிடுங்
குருவே குதுபுல் லகுத்தாபுமு கியித்தீனே (தோத்தி)

௨. கதிரோன் றனையழைத்துக் கனகமதர் போக
காரு தகற்றிவைத்த காரண முடையோரே
புதினமா மதியினைப் புகழ்பெற நிறுத்திய
புண்ணிய ரெனும்அப்துல் காதிர்முகியித்தீனே (தோத்தி)

௩. அன்னை லபூஸாலிகு அருளுஞ் செல்வ கீதியே
அடியேன் பிலக்கி னென்னை யாளுங் குதுபொலியே
சன்னல மொழிபாத்திமா தல்புக் குவந்தகோவே
கருணை குதுபுல் லகுத் தாபேமுகியித்தீனே (தோத்தி)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், பாகு- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாருக் திரு க்ஷேத்திரம்-தாருத்திரு க்ஷேத்திரந் தித்யம்
கருணாகர நாயகமே-துரைநபி நாயகமே. திரு
நபி நாயகமே-தாருத்திரு க்ஷேத்திரம.

அநுபல்லவி.

வாரிலங்கு மங்கை கொங்கை
வஞ்சகங்கொடு கெஞ்சவீது
சேர்பத மிலங்குந் ததிறலுடை நபி யமுஸ்தபாவே
நபி-யாமுறு மிக்க நபி-யாமவு ஜகதே (தாரு)

க. அண்டமூக டுங்கிநுவுக மண்டலமெல்லாம் நடுக்க
வென்று ரவியுல்லா மாதுலரே-நபியாமுஸ்தபாவே
நபியாமருஷுக்கே நபி யாமவு ஜமதே (தாருங்)

உ. கொஞ்சங் கிளி ஆபிஷாமேல்
மிஞ்சியே மனம் கூசாமல்
தஞ்சமெனக் கிருந்த ரஞ்சுகமே நபி யாமுஷ்த பாவே
நபி யாமருஷுக்கே நபியாமவுஜமதே (தாருங்)

ங. உராவீன் கிளையந்துல் லாவே
ஆசை இற குதுல் லாவே
பேச நபி ஞர்முகம்மதுவே நபி யாமுஸ்த பாவே
நபி யாமருஷுக்கே நபியாமவுஜமதே (தாருங்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனை தாமத மேனைய்யா - அடியேன் மீதைய்யா
இத்தனை தாமதமேனைய்யா.

அநுபல்லவி.

முத்திரை தரித்தோரே - முதலவன் தூதரே
முடி மன்னர்க ளடிவைத்திடும் வடிவா
அருள் பதித கெதிதா (இத்தனை)

சரணங்கள்.

க. சிந்தைதனி லெந்தன் துயர் வந்தகலி தீரும்
இங்க ளொளி தங்கும்புக ழெங்கு
மருள் பதித கெதிதா (இத்தனை)

உ. கொடுமைப் பவங்கள் தீர்ப்பீ ரடி யேன்றனை ரட்சிப்பீர்
கொண்டே பய மன்றே மன மின்றே
அருள்பதிதகெதிதா (இத்தனை)

ங. புகழ்மக்க மாநக ரப்துல்லா மகவா னேமோ
தவ பெருமை முகம்மதுவே குருநபியே
அருள்பத நிதகெதிதா (இத்தனை)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். பியாகு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கான்றமைக்குங் கந்தச் சரண் மஞ்சுகம
மேய்ந்தவர் கஞ்சப்பொன் சரணந் தஞ்சமெடி.

அநுபல்லவி.

சான்ற மாமறை யாய்ந்தவர்நபி
சந்தஞ்சிந் தாஞ்சமய விந்தம் பந்தம்முந்த (கான்றமை)

சரணங்கள்.

க. ஆடி நிற்குமன் பரன பராபரனைத்
தேடிநிற்குந் தயாள தயாபரனே

நாடிடு வோர்கவி பாடிடுவோர்
நன்பண்பன் தின்புற வம்புங் கொம்பும் பண்புக (கான்ற)

உ. ஞானவர்க்கும் வாகாயருள் பாதரொடி
தீனவர்க்குந் தியானிதிய காரரொடி.

தானவர்க் குந்தலை மேவுநபிமேற்
றங்கு மங்களப மெங்கும் பொங்குந் துங்க (கான்றமை)

ங. மால் பெருகு மக்கமகு மூதரொடி
சால் பெருகும் சம் போகமுள காதரெடி.

வேலார் காக்கொற்றவ ரப்துல்லா பாலரு
கென்றுந் தொண்டன் கண்களி கொண்டு மென்றுந்தண்டக()

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - இந்துஸ்தானி பியாகு ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விந்தை மறை நாதா - ஒரு - மெய் மெய் மெய் மெய் மெய்
விந்தை மறைநாதா.

அநுபல்லவி.

க, செந்திரு வளர்மதி கற்பகமே - பல
தேச மெண்டிசை யிலுஞ்ஜெயமே
புத்திபிலார்களின் சொல்லவமே - வெறும்
பொய் பொய் பொய் பொய் பொய் (விந்தை)

சரணங்கள்.

உ. அகர முதலவ னருள் சிறக்கும் - வள
ரண்ண லெனுநபியைத் துதிக்கும்
ஜெகமதி லெவ்வித மாதரிக்கும் - அருள்
செய் செய் செய் செய் செய் (விந்தை)

௩, தினகரன் வல்லய மேற்றி கழும் - வினை
செறிதுள மனுடர்க ளேங்கியழும்
கனமரு ஷஃபிலெனக் கேயருளு - மொரு
கை கை கை கை கை (விந்தை)

ச, தானவ ரப்துல்லா தன்மதலே - நறை
தழுவிய அருளது மிகுகாவே
வானவர் பணியுமுகம்மதுவே - அருள்
வை வை வை வை வை (விந்தை)

௫. புவன செட்டி யிவனச் வேதாவை - பிச்சைப்
புதல்வன் மீரான்சாஹிபு புகழ் க்கீர்த்தி
பவமக லொரு பொரு தெய்வாயானவுந் இரு
பை பை பை பை பை (விந்தை)

முற்றிற்று.

—◆—

பதம் - இராகம் - முகாரி - அட தாளசாப்பு.

பல்லவி.

அன்னமே காலென்னை செய்குவேன் மிருகலேதடி
அங்க முருகி வாடுதே - அடி - அன்னமே.

அநுபல்லவி.

பொன்னுலக மாட மக்கமே - புரந்தாழு முகம்மது
புண்ய மிருந்தோ ராமெடி - அடி (அன்னமே)

சரணங்கள்.

௧. பங்கயஞ் சிறந்த பாதமும் - சிவ
திங்களில் இலங்கு முகமும் - பெருஞ்

சங்கை பழுபக்க ருமரும் - உதுமானலியாச் சருஞ்
சேரத் துணைவராமெடி - அடி (அன்னமே)

௨. எண்டிசை கமழுமேனியும் - பெரு
தொண்டையும் கனிந்த மிதழும் - இலங்க

கொண்ட விடுக்குடை நாதராங்
குல மாமணி ஆயிசா கண்டகளைவராமெடி - அடி (அன்)

௩. மஞ்செறி புயத்தும் அப்துல்லா - தரும
மிஞ்சிய புகழிற குதுல்லா - பெரும்

பஞ்சபாதகமெயிறு முகம்மது பகலிரவிலு மும்மதருள்
கெஞ்சி லிருக்க ஓடிதடி - அடி (அன்னமே)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். கமாசு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதார விந்தந்தக்தாள்வீர் - முஸ்தபா நபிநாயகமே
முகத்தலா நபி நாயகமே - திருப்
பாதாரவிந்தந் தந்தாள்வீர்.

அநுபல்லவி.

தபமபாபா பதாஸினிதா
தா ஸினி தாகமபா பமமா மகரீ
ஜிம் ஜிம் ஜெய கமபா ப ப ப பரீ
தாஸினி தாக மபாப பமா பகரீ.

சரணங்கள்.

ஏழையென் மீதிற்கிருபை செய்குந்தாசீமே
அடியேனுக் கன்புடனபயந் தாருவீர் (பாதாரவிந்த)

நாளை மநுஷர் தன்னில் மண்டாமே - வேளை
செங்க மலர்ப் பாதந்தந் தாள்வீர் (பாதாரவிந்த)

மறுமையின் வெளி தனில் தவியாமற் காரும்
வனசமலர்ப் பாதந்தந்தாரும் (பாதாரவிந்த)

ஹாசிம் கிளையுதித்த அப்துல்லாகுமாரரே
ஆதாரஞ் செய்யருள் தந்தீமே (பாதாரவிந்த)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். பரசு - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

எந்த நாட்டம் - நாடுதம்மா - நாடுதம்மா
இந்த்ர சந்திரன் மாமணி மோகன் பராபரகேசன்

அநுபல்லவி.

செந்திருகன்ன மணி மாசிபொன்னொளி வாசி
சவியா தருள்தந்த சாசர மணமே
அவியா தரும் தங்க அகிலை மணமே

௧ - ஓமணமென்னும் - ௨ - ஓமணமென்னும்
௩ - ஓமணமென்னும் - ௪ - ஓமணமென்னும்
௫ - ௬ - ௭ - ௮ - ௯ - மெய்ம் மணமே (எந்த)

நபி நாயகத்தின்பேரில் பதங்கள்.

சரணங்கள்.

வாடி லாசை வருகுதம்மா - வருகு தம்மா
மந்த்ர சந்த்ரன் மடியிலா தன் - மடியிலாதன்
ஓடி துறவா யாடிக்கூடி - போ யாடிக்கூடி

ஏகமாக னின்ற - ஓகோ - கோ - மனமே
தோகை மயிலாய்வந்த - நூல்மறை மனமே

ஆகமாய் னிறைந்த - அருளொளு மனமே
அம் - ஓமனனென்னும் - இம் ஓமனனென்னும்
உம் - ஓமனனென்னும் சீ - ஓமனனென்னும்
சி சி சி சி சிவா வென்ற - மனமே (எந்தா)

அமட னிமடங் கெடுகு தம்மா - கெடுகுதம்மா
அல் பகல் தானுருகு தம்மா - உருகுதம்மா
கம கமெங்கும் னிறைந்த வனே - நிறைந்த வனே
கருத்தினிற் சலியாம லிருந்து நல்மனமே

பொருந்து நல்லறிவினிற் இருந்து நல்மனமே
வருந் தங்கண்டகற்றினி லெடுத்துக் கோமனமே

அல் - ஓமனனென்னும் - இல் - ஓமனனென்னும்
உல் - ஓமனனென்னும் - நீ ஓமனனென்னும்
நீ - நீ - நீ - நீ - நீ - யென்ற - மனமே (எந்தா)

காட்டன் மேட்டன் - மோட்டனம்மா . மோட்டனம்மா
கசடன் - மசடன் - அசட னுனே - அசட னுனை
மீட்டியே லெட்ச்சிக்கும்பானே - லெட்ச்சி க்கும்பானே
வீண்போக குணங் குடி மகிழ்ந்துக் கோ - மனமே
ஊணியேநல்வாழை தொடர்ந்துக் கோ-மனமே

தம் - ஓ - மனனென்னும் - ஊம் - ஓமனனென்னும்
தும் - ஓ மன - னென்னும் - கா கூமனனென்னும்
கா - கா - கா - கா காவென்ற - மனமே (எந்தா)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - கன்னடா பிபாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னமே மையல் தன்னைச் சொல்லேடி
அருள்சுபிக் கிப்போது
அன்னமே மையல் தன்னைச்சொல்லேடி

அநுபல்லவி.

என்னல் சேருமக்க மதிணமாக்கர்க்
கரசராய்வரும் வரிசையாகிய
மன்னர் மன்னர் புகழும் மகராஜரே
வல்ல விறகுல்முகம்ம திடத்திற்போ (அன்னமே)

சரணங்கள்.

க. முத்தி யொளி வாயுதிக் திங்க கோவா
முன்னவன் நாதரா ஜழுஸ்த பாவாந்
சிந்த மிரங்கியருள் தரும்காவாஞ்
சிதங் குடையிடும் காதர் கபிபிடம் (அன்னமே)

உ. துன்பமுமென்றன் துயர் வினை தீர்க்குந்
சொரணமா கியதேரர் பொன்னகர் சேர்க்கும்
வம்பன்னிபு விசைப்பின்புதூரா க்கும்
மாமலரான பதசெதி சேர்க்கும் (அன்னமே)

ங. காரண மான மக்காசகர்வாழும
கண் மணியா அப்துல்லாதரும் காழும்
ஆரண நல்லகுஹாயிகள் சூழும்
அன்பரிற குலேகம்பினை யொன்றுமே (அன்னமே)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். காதனாகுக்கிரினை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதி மோகமா மையலாகுதைசா - பா
கதிபெற ஆசை மிக லாகுதையா

அநுபல்லவி.

மதிமுக ஜோதிதமா கபியே—சொற்கப்
பதிபெற உமையல்லாற் கெதியில்லையே (அதிமோக)

சரணங்கள்.

௧. காக கோர்தனிற் சென்றீரே - கரும்
நாகத் துயிரை ஜெயங் கொண்டீரே
மாகங் கடந்துயசில் விண்டோரே - மிக
மகி பதி ஜெகதலங் கண்டோரே
காதங் கமழுந் திருப்பிற காசரே - எங்கள்
காத்தி முல்லன்பியா வென்னும் பாத்திபரே (அதிமோக)

௨. வஞ்ச விபுலிசென்றன் நெஞ்சுள் ளாகாமலே
தஞ்சம் பெற உதவி கெஞ்சுகுறேன்
மிஞ்சு தலாலெக்கன் கெஞ்சுதல் மேவிந்தப்
பஞ்சனை மஞ்சலஞ்ச வென் றும்வீரே
மஞ்சகுடை நபி நாயகமே - தங்கள்
கஞ்ச மலர்ப்பாதந் தந்தாள்வீரே (அதிமோக)

௩. கன்னல் செதிமக்கப் பதியோரே - எங்கள்
மன்ன ரப்துல்லா மகவானோரே
அன்னை யாமினாகத் துறைந்தோரே - புகழ்
கன்னிய மதினாவிற் சிறந்தோரே
என்ன மயில்வேச ராமேரே - உங்கள்
சொர்ன மலர்ப்பாதந் தந்தாள்வீரே (அதிமோக)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். இங்குஸ்தானி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரோ ருகப் பதமே சாகரமே
சரோ ருகப் பதமே தான

அநுபல்லவி.

சரணஞ் சரணமெனப் பணிந்தேன் சரமணிந்தேன்
சாந்தமாக உமை நினைந்தேன் நான்
சதா விரத மையலானேன் (சரோருக)

சரணங்கள்.

௧. மருமலர்க்காவே - திருமதி வளர்கோவே
அருமறை நாவே - ஆதிமூ - லருள்கற்ப காவே

அக மகிழ் தர வருங் குருவே - திரு மருவே
ஆசி த்தோருக்கு மைத்தருவே
அரு உரு வே அகு மதுவே (சரோருக)

௨. விதி சுடர் மதி யே - விக சித
விண்ணவர் துதியே
மதி புனல் நதி யே - சென்றிடு
மா தவ நிதி யே

மட மகிழ் அள வைத்தருவீர்
நிதம் வருவீர் - மாரி போலருள் புரிவீர்
திரு மருவீர் - அருள் புரிவீர் (சரோருக)

௩. மூளரி செம்பாதா முறை முறை மூதுரை வேதா
ஆள வரும் நீதா அரிய மெய்யாதி தன்னாதா

அநாதின மும் திருப்பதமே - இருகதமே
ஆசை மீது தெள்ளகமே
அது விதமே கித கிதமே (சரோருக)

௪. விறல் மக்கத்தாரா அப்துல்லா வீரகுமாரா
மருபுயத்தாரா - மரகத வடிவமையூரா
வஞ்சனையாள வருத்தீரா மகமேரா
வார மெய்ப்புகாரா வடிபுகார நெவினிடார (சரோருக)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். எதுகுலகாம்போதி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாவ மகத்து மெய்தன் பாக்ய நபியே சொந்தப்
பாதக் தந்தருள் செய்யும் பாத்திபா - சொந்தப்
பாதக் தந்தருள் செய்யும் பாத்திபா.

அநுபல்லவி.

பாவலர் கள் புகழும் - பதிமதீனாவில் வாழும்
பதவி யருளிறை உதவி தர வா
விதி யிதென்று மனம் விளங்கு முகம்மதே (பாவமக)

சரணங்கள்.

௧. காசுபண மென்றெண்ணி கள்ளத் தொழில் கள் பண்ணி
காலங் கழிந்த தும் விளைச்சுதே—பொல்லா
வாச மங்கையை கண்ணி மாய வலையுள் பின்னி
வம்ப ருடனிணங்க லாச்சுதே—பொல்லா
மோச முடுக முன்னே மோட்சந் தந்த ருள்சொன்னேன்
முதிய வறிவுளம் பதியவர வரும்
விதி யிதென்று மனம் விளங்கு முகம்மதே. (பாவமக)

௨. வாழ்வு பலதைக் கண்டால் வருவார் கிளை மென்று
மருணந் தொலைப்பவர் களுண்டோ—பொல்லா
தாழ் வின் பொருளறிந்து சங்கையுட னிறைந்து
தங்குங் கபுறிலாரு முண்டோ—பொல்லாக்
கேள்வி முன்கர் நக்கீறு க்கேட்கும் பொழுதெனக்கு
கெதி கள்பெறும் படி மதிகள் அருள்பதி
விதியி தென்று மனம் விளங்கு முகம்மதே. (பாவமக)

௩. ஆதி யருளை நாடி அழுது தொழுத படி
ஆதார மருள் பதந் தந்கமே - தினம்
நீதி யெனது முடி செபிறு அகமதைக் கூடி
சேர்ந்த க்தருள் நீத சிங்கமே.

சோதிஅப்தால் லாதிருத் துணையாய்ப் பபீனை நின்றோரே
அதிகள்பெறும் படி மதிகளருள் செய்யும்
விதிபிசென்று மணம்விளங்கு முகம்மதே. (பாவமக)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிங்கார யொற்றயேமே - தந்தா ருணையமா
தங்க மலர்ப் பொற்பாதமே.

அநுபல்லவி.

க. மங்கா மறை பயிற்று மாமதி ருவிபற்றுங்
அங்கக் குடைகவிறநுஞ்
சிந்த முத்தி னாப்புயத்து சுத்ர வழுகம்மதுவே
சாரி கமபதநீ சரிரி கம காரி மதனிசரீக சரிகம
தக்கே ஜம்தரி தாக்கி டஜம்தரி
திரி தில்லான திலானஜம்தரி. (சிங்கார)

உ. மண்டலத்தனி லிருந்து - நடந்து சென்று
அண்ட ருலகங் கடந்து
கொண்டா றறுசிறக் கடிசொன்தி றைமோடுனைசெய்
விண்டோர் விளங்க அஞ்
சொருத்தி னேத்தொழுகை யுற்றாற்ற வழுகம்மதுவே
[சாரி (சிங்கார)

௩. வானில் மதியை அழைத்து - வல்லவன் புகழ்க்
கானில் மறையை யுரைத்து
மானிலத்தோர் புகழத்தீனுன பேர்மகிழ
கூனிற்சிலே கவிழுங்
குங்குமப்புய விலங்கு மங்கல முகம்மதுவே சாரி-(சிங்கார)

௪. காஸீ மகிளையி லிருந்து - அப்துல்லா செய்த்
தாசிமென வே பிறந்து
வாசங்கம ழும்யாசின் கேசராம் அப்துல்காஸீம்
தாசி மேமிஷ்க்கின்
நப்பிதப் பவமகத் தகற்புள முகம்மதுவே சாரி-(சிங்கார)

முற்றிற்று.

—○○○○○—

பதம்—இராகம் - தன்யாசி - அடதாளம்.

பல்லவி.

பூவடி தோயாரே செங்கதி ரொளி
தேகமு லாவே மலர்கற் பகாவே
ஆஉலாவே மலர்கற்பகாவே.

அநுபல்லவி.

நாமிறுஷ்மறைவிளங்கு முப்பொருளே - நல்ல
நபிமார்க்கு நபிமார்க்கு மாசே
நபியே நபிமுகம்மதுவே (பூவடி தோயா)

சரணங்கள்.

௧. ஆசைபாசைக் கடலான கம்பிளக்கே - திரு
அருளின்னும் குருமென்று மணியே
நபியே நபிமுஸ்தபாவே (பூவடி தோயா)

௨. ராஜராஜ ராபரவு மூல்லாசா - இந்த
ஞாலிலத்தோர் புகழுமகராசா
நபியே நபி முகம்மதுவே. (பூவடி தோயா)

௩. காதங் காதங் கமழ்க்கிறி மெய்யின் வாசா - உயர்
ககன சுவன புவன நேசா
ஹபி பேபி முகம்மதுவே. (பூவடி தோயா)

௪. மக்கமிக்கமதிற நகர்க்கரசே - நல்ல
மன்னர் மன்னர் அப்துல்லா பெருமகனே
நபியே நபி முகம்மதுவே. (பூவடி தோயா)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், காம்போதி—ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

அடியேனை அடியேனை யபயாரெனுமே
என்னை யாளையா

அநுபல்லவி.

துடிமுரசு முழக்குக் அங்கயற்றிரு விளங்குந்
தோன்ற விருதுசெலு மென்கோயாண்டருள் வேலனுமையா. (அடியேன்)

சரணங்கள்.

ஆசைமிகு வாகுணத்தைய்யா வாசமலர்ப் பாதந்தேடி
அங்கமுழுதும் விளங்குந் தங்கமருளுதாரசே (அடியேன்)

சந்தனக் குலகிரியொரு சொக்கதமிலே யென்றிருக்கேதன்
விந்தை மலர்ப்பாதந்தா உங்கள் திருப்பாக்யமையா (அடியேன்)

மருமட்டுகளக்குணறு சொருக்கம் விழிவஞ்சியர்கள்
நெஞ்சக மயக்கிடாமற் றஞ்சம் தாவேலனுமையா (அடியேன்)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், பியாகு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தருமக் குண சீலரைக் காணேன் - வருணா ரன்னமே
தருமக் குண சீலரைக் காணேன்

அநுபல்லவி.

கருமப்பிணி மாற்றும்
கதிர் முகிழ்த்தின மேனே (தருமக்)

சரணங்கள்.

ஆரணம் விளங்கும் நன்மொழியாம் அழகான ஒளி
காரண மதான வெங்கள் காதிர் முகியித்தீனே-மானே (தருமக்)

மஞ்சு குடையான நன்நபியின் திருப்பேர னானோர்
வஞ்சகம் வினைக டீர்க்கும் வள்ளல் முகியித்தீனே-மானே (தருமக்)

செப்பும் நன்மொழி யான சேயினையாம் சிறந்தனமழைத்தோர்
இப்போதிருச்சரணந்தந்து பென்னை ரட்சிப்பாயே டீ-மானே (தருமக்)

வாவிகள் தடாகஞ் சூழுமே - பகுதாதில் வாழும்
கோமான பூ வாளினின்ற கோஜம் முகியித்தீனே - மானே (தருமக்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - தோடி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாதமே கிருபை செய்தருள் புரிவீரே—எங்கள் நபி முகம்மதே - திரு
பாதமே கிருபை செய்தருள் புரிவீரே

அநுபல்லவி.

மாதவம் பொருந்திய நாதரே நிதமே ரீ - ரீ - ரீ - ரீ
மன்னர் புகழும் மகாராஜர் முகம்மதுவே , (பாதமே)

சரணங்கள்.

ஆதி திருமூன்றுயகத்தாக உதித் திடும் - ரீ - ரீ - ரீ - ரீ
அரவொடு பார்த்திடுவ் குரு முகம்மதே-திரு (பாதமே)

அண்டர்களடிதொழு முண்டகப் பதத்தோரே ரீ - ரீ - ரீ - ரீ
அண்ணலே நபியா ரருளே முகம்மதே - திரு (பாதமே)

வேதியர்சூழு மக்காவினில் வாழுமே ரீ - ரீ - ரீ - ரீ
மேன்மை அப்துல்லா அருளாரிமுகம்மதே - திரு(பாதமே)

முன்னோர்கள் பாடிய பதங்கள் முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இஃது

ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவரவர்கள்

பாடிய பாடல்கள்.

நபி நாயகத்தின் பேரில் சலவாத்து

கலித்துறை.

சொல்லா லடங்கலர் தானாயகன் றாதிறகு
வல்லானைப் போற்றிப் பலராகம் பாடி உவந்திருக்கக்
கல்லாத யோடனெனத் தள்ளிடா தெனையுங் கைதூக்கியருள்
அல்லாகும் மஸல்லி அலாமுகம்ம தெனு மாண்டகையே. (௧)

நல்லோர்கள் போற்றித் துதிக்கின்ற பாதத்தை நாணிறைஞ்ச
அல்லார் பகலு மனவர்த்தி காலமு மாசை கொண்டேன்
வல்லோனது வீனிற் கபோசோடு பேசி வருங்குருவே
அல்லா கும்ம ஸல்லி அலா முகம்மதெனு மாண டகையே. (௨)

பொல்லாத பாவி அபூஜகலும் மெய்ப் புகன்ற ஜெழக்துக்
கல்லான துக்குட் கேகய வெளிஉறக் காட்டு மென்றுன்
வல்லான் திருமை பிறு வஜைத்தேத ரெனக் குதவி செய்யும்
அல்லாகும் மஸல்லி அலாமுகம்மதெனு மாண்டகையே. (௩)

வில்லாயுதங்கள் வாளாயுதங்கள் வேலதுடன்
மல்லாட்டிக் குவிப்போர் கிளை வெண்டிடு மன்னவரா
சொல்லாக உம்மை நாதித்தேனெக்கருள் சுந்தரமே
அல்லா கும்ம ஸல்லிஅலா முகம்மதெனு மாண்டகையே, (௪)

எல்லாரையும் போற புகழ்த்தேத் திருநுவ் மெனக்குடைய
பல்லாமல் வேறு கதியானதில்லை யிவ் வகிதலத்தின்
உல்லாச மானஇரகுலே உங்க ளுதவி செய்வீர்
அல்லாகும்ம ஸல்லி அலா முகம்மதெனு மாண்டகையே. (௫)

முற்றிற்று.

பத்யம்.

ஆதார நீரல்லா லேதார மாகவே
அருண்டு பூவிலே என்னையாளும்
வேதா விநோதா விகற்ப மாற கம்பீரோன்
வேளாபிது வேளாதா னென்னையாளும்
மாதா பிதாவு நீரன்றி வேறுண்டோ
மாகருணையாகவே யென்னையாளுஞ்
சாதா ரணக் குருவ தானொரு தாவமது
தாபர தாயாபரம தென்னையாளுஞ்

சகல ஜீவதயாபரா வென்னை யாளுஞ்
சகல சம்பன்ன நாயகா வென்னை யாளுஞ்
சகல புவிராஜ ராஜரே யென்னை யாளுஞ்
சகல கவிகளின் முகம்மதே யாண்டருள்வீர் (க)

ஆவாதி காலமுங் காட்சி பெற நாடியே
கருதித் திக்க நீரென்னை யாளுஞ்
சாலோக சாமீப சாரூப சாயுட்சிய
சார்ந்த தவமேத்தலே யென்னை யாளுஞ்
பூலோக மீதுங்கள் பாலோது மெத்தனின்
பொருங்காரங் கேட்டுநீ ரென்னையாளும்
மேலோர்க ணித்தியஞ் சிலமடி போற்றிய
விருப்புற்ற வாதீர யென்னையாளும்

இந்தவேளை முகம்பார்த்து நீரென்னை யாளும்
சொந்த அடிமையிவ னென்றுநீ ரென்னையாளும்
மந்திரக் குடைகரித்திடுங் குருவே யென்னையாளும்
கந்தரைற விக முகம்மதே ஆண்டருள்வீர் (உ)

பின்முடிவுவெண்பா.

எத்தினத்தி லுஞ்சரண மோத்தித் துதித்தடியேன்
பத்தி யுடன் பாடுகின்ற பைம்பொன்றே-இத்தலத்தி
லுங்கருணை தங்கிய செழும் பதவிப்புப் பீயும்
மெர் முமணைப் பொக்கவிபோ,

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிறசூ மாணவன் றனிய னொளி விற்றெளிவ
தாகப் பிறந்த நபியே
ஆசைபூமியில் வேஷமாய் நேசமிகு வாசமா
யருள்பெற் றவர்ந்த நபியே
சோதிக்கபி யாதத் தொடுத்தவரு மெமார்க
டொல்வழியில் வந்த நபியே
சொல்லரிய வண்டத் தனக்கொண்ட குபிரரைத்
துரத்தியே வென்ற நபியே
நீதிமுறை தவறாத வேதநெறி தீனினை
நிறுத்தியா சாரு நபியே
நிச்சயத் தாலுமன திச்சைவைத் தோதுமீ
னேர்மைகண் டருளு நபியே
மாதிர மகத்திலே வெட்டுமேசோ கத்தையே
வருவித் தளித்த நபியே
மாரு மணக்கமழு மேனி நபியே யுதாய
வாகுமகு மூது நபியே. (௧)

நபி நாயகத்தின் பேரில்

ஏசல்கண்ணிகள்.

ஆதியருள் கொண்டநபி மார்தமக் காசார
அம்புவியில் வந்துதித்தவ ரெவராமேடி.
சோதிவடி வாகிச் சதுவேதத் துக் குரியவராய்
துலங்கிடு முகம்மதுற்ற ரசூலாமேடி. (௧)

முதுசலுக்கி யாவின்றிக்க தரிசியென வெசிறந்த
முத்திரை தரித்தவர்கவ ரெவராமேடி
அருவினிற்சென் றிறைவனின் வரிசைதலைப் பேறுபெற்ற
ஆண்டகை முகம்மதுற்ற ரசூலாமேடி. (௨)

வஞ்சகக் குபிராசர் துஞ்சிடப் பொருதுவென்று
மாமறை தழைக்கச்செய்தவ ரெவராமெடி
அஞ்சுட ரொராறுமேகொண் டிஞ்சொலியா லிசைலாமு
மாலமு நிறைந்தபாற ரூஹுதாமெடி. (௩)

வண்டணபு ஜாஹிலெதிர் கொண்டிடும் பதுரிலசேனை
மடிந்திட வீசுங்கரத்தா ரெவராமெடி
விண்டின்மிசை தாசோபந்தான் கண்டிட வரவழைத்த
வெற்றியா முகம்மதுற்ற ரூஹுதாமெடி. (௪)

உச்சியிடை கெப்புஹிட்டே உணர்விழியின் மையணிந்து
உந்தியும் சுன்னத்துடன் பிறந்தோராரேடி
பட்சியும் புள்ளுநம் விள்ளெரு முச்சிரங்கொளவாமிறு
பயின்றிடு முகம்மதுற்ற ரூஹுதாமெடி. (௫)

சல்லநிறைந்த சந்திரனைக் கண்டிடா வமாவாசையிற்
ககனத்தில் வரவழைத்தவ ரெவராமெடி
சிலைநிறைக் சரன்ஹபீபு தலைவனுளம் பொருந்திடச்
செய்தசை பெண்ணைக்கரும்பாற ரூஹுதாமெடி. (௬)

பாதலத் தடிநிழலு மேதெரியா மஜ்ஜனம்
பத்திபசனி யில்லாதவ ரெவராமெடி
மேதலத் தும்பர்கணமா யாதரித்திடு பரவு
மேன்மையா முகமதுற்ற ரூஹுதாமெடி. (௭)

குங்குமங்கஸ் தூரிவாசம் பொங்கிடுஞ் சிறுநீர்மல்
குடையிட வந்துதித்தவ ரெவராமெடி
முங்கியோடு நதியின்மேற் பங்கயப் பதங்கொண்டேகு
முன்தபா முகம்மதுற்ற ரூஹுதாமெடி. (௮)

குதிரை மறுங்காத்தோன் வேதமே யுடன்கெஞ்சவே
சுந்தரமாய்ப் பொருத்தினோ ரெவராமெடி
வாதிடுஞ் சுருக்கத்தரி பூதலம் விழுங்கச்செய்த
வல்லவொர் முகம்மதுற்ற ரூஹுதாமெடி. (௯)

உன்னிய ஜீபுசீஸித்ய போதுவலி தானுனைக்கு
முத்தம குணத்துடையோ ரேவராமெடி
சென்னிமி னுபிவிலங்கு மன்னவர்க் கதிபரான
செய்சிது முகம்மதுற்ற குனுதாமெடி. (௰)

காணகத் துமிப்புடன்பெஸ் மானிடர் தவிர்த்துயிரை
காத்தருள் புரிந்திடுவோ ரேவராமெடி.
தானகை யவிமா குன்ற வானமார் பருத்துய்வல்லோன்
நாதரா முகம்மதுற்ற குனுதாமெடி. (௰௧)

சாலவுபு பக்கருமர் தாஜுதுமா ரொடவியுந்
சார்ந்ததுணை யாயிருந்த எந்தலியாரேடி
நாவோடாறு ஸஹுபிகள் நாற்பத்திரண் டாயிரர்க்கு
நாயக முகம்மதுற்ற குனுதாமெடி, (௰௨)

அஞ்சகோரந் தொழுகையை யாதுகோன்பு வைத்திடவு
மறிவுள்ளோர்க் களித்திடுவோ ரேவராமெடி [க்கும்
நஞ்சுதும பாந்தள்வளைத்துத் தஞ்சம்வைத்த பேரைக்கா
நாதரா முகம்மதுற்ற குனுதாமெடி. (௰௩)

மறுமையில்கம் மீனையோரு மயக்கியே தியங்கும்போது
மன்றாட்டம் புரிந்திடுவோ ரேவராமெடி.
பொறுமை கதிஜரவார்க்ஷா புண்ணிய மணவாளராம்
புகழ்பெறு முகம்மதுற்ற குனுதாமெடி. (௰௪)

காடித் துதித்தவர்க்கு காட்டம்போ னிறவேத்திடும்
கமிகள்சிரோ மணியானவ ரேவராமெடி.
பாடும் ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவ்மீ திரங்கியருள்
பாக்ய முகம்மதுற் றருனுதாமெடி. (௰௫)

எசல்கண்ணிகள் - முற்றிற்று.

நபி நாயகத்தின் பேரில் பதங்கள்.

பதம். இராகம். காம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பங்கயஞ் சிறந் திலங்குந் துங்கமலர்த் தாள்கிணைந்து
அங்கமு முருகி யாருய்ப் பொங்கியோடுதே- என
தங்கமு முருகி யாருய்ப் பொங்கி யோடுதே.

அநுபல்லவி.

செங்கமல வாவியின்பந் தங்குமதி னாவில்வாழும்
மங்கள ரசிகளிற்ப்ர சங்கமது முதேயுங்கள். (பங்கயஞ்)

சரணங்கள்.

க. மண்டலத்தி லஞ்சிறந்த முண்டகப்ப தமிழற்போய்ச்
சென்றதுமோ ருவர்கண்ணிற் கண்டதில்லையே-மிழற்போய்ச்
விண்டிடுஞ் சிரமதனிற் கொண்டிடுக் தருத்தருவில்
வண்டிடு மலர்ப்பதத்தைக் கண்டிட மிகசம்பினேன். (ப)

உ. இன்பமாயுள் ளன்புடன்பு லம்பிறைந்தி லிப்பயத்துச்
செப்பொன்னடி தந்திடாமல் வெம்புலாகுதே-பயத்துச்
நம்பினேனை மைபவக் கெம்பதல கற்றிடாமற்
பின்புபிற லாமோஎங்க ளன்பிறாமு கம்மதுவே. (பங்கய)

ங. தஞ்சமென்று கைமிறந்து நம்பினேமொ ழியைக்கேட்டு
வஞ்சகமெ னவிருந்தா லெஞ்செய்வேனையா-மொழியைக்கேட்டு
கெஞ்சிடும் பயத்துமது செஞ்சரணந் தந்தருள்க
நெஞ்சமீதி ரங்கிலையோ மஞ்சுகவிழ்ந் திங்கியே.(பங்கய)

ச. கத்தனரு ளுற்றஅப்துல் முத்தலிபு பெற்றுதித்த
கற்றுனாபு கழப்தல்லா பெற்றிடுங்கோவே-உதித்த
சிற்றினை யுற்றடுமை சொற்றமி ழுவக்குகேட்டுக்
குற்றமதகற்றியென ரட்சியு முகம்மதுவே. (பங்கயம்)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். கல்யாணி—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கவேணும் நபியுல்லாவே இரக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

மருமலர்ச் சோலைசூழ்-மதினமா நகரில்வாழும்
மன்னவ ரிறசூல் முகம்மதே யுமக்குச்சொன்னேன்.(இர)

௨. ஆசைகொண் டுள்ளமீதிலே-அநுதினமுந் தேடுங்காலே
மோசம்வரு மென்றெண்ணி முகம்மதே யுமக்குச்சொன்னேன்

௩. இந்தவேளை யோவேழை யென்னவரு மோசாலே
வந்ததும் மெல்லாஞ் சுமதி முகம்மதே யுமக்குச் சொன்னேன்()

௪. காமவெள்ளப் பிரவாகம்-கனைக்கடங்கா ததோஷம்
மாமரு முதினி லேவாழு கம்மதே யுமக்குச் சொன்னே (இர)

௫. இனியெ னுள்ளஞ் சகியாது-என்னசெய் குவேனிப்போது
முனிவிலேனை யாண்டநாதர் முகம்மதே யுமக்குச் சொன்னே ()

௬. காவல ரப்துல் லாபாவா - கருணை தருநேசற் குளுவா
காவல்செய் தருளுமையா முகம்மதே யுமக்குச்சொன்னே(னிர)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - பூபாளம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இதுவே நல்ல சமயம் வந்தென் னிச்சை தீராயா

அநுபல்லவி.

மதுமாலிகைப்புய கஸ்தூரி வாசமுகம்மதே
நாகஜம் தாகஜம் தங்கத் தகிடத்
தகிங்கிணத் தனங்கு தகிங்கிணதோம். (இதுவேநல்ல)

சரணங்கள்.

க. எந்த வேளையுங் குளைகுது சிக்லைத் வாகிடுத-என்
னிந்த ரங்கமும் பயந் தளர்ந்து சேகிதே

வித்தை நாகரும் சுரந்த ராகம் பாடுதே-பெற்ற
தந்தை தாயு மொத்து முன்ற ரங்கள் ஈடுதே
அந்தமாது இந்தவு லக நிந்திடா தவா-நாகஜும். (இதுவேகல்வே)

உ. மாலேயேவ தாலுள்ளாலே வெள்ளேயெகுதே,சிற
சாலே சூலே யாலே பூவினுலே போகுதே
மேலே யோர்சொன் னூலேயோதி வாலேயாகுதே - கரு
ணேயா லே நாலே யாகி வேலேயெகுதே
சால வேதிது மூலமாகத் தயங்கியு ருகடுலா-நாகஜும். (இது)

௩. மாடகூட மேடை வீதி மக்க வாசரோ யுடும்
போடு ஈக மோடு முனை யாடு ராஜரே
தேடி நாடி எடு கூடப் பாடு நேசரே - கொள்
டான்வீ பீட பீட மான அருள்பிர காசரே
தேடி னோர் மன மூடுலாவும் செய்பிதா முகம்மதே-நாகஜும் ()

பதம்—இராகம், சாவேரி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயபக்மிக நம்பினேன் - நாயகமே யுங்கள்
பங்கயப் பதமலரின் சங்கை யருள்தா வேணும்.

அநுபல்லவி.

வையம் புகழ்சிறந்த செய்பி தருமதுவே
மக்கிதன் தயாகற்று மூர்த்து முகம்மதுவே. (ஐயபக)

சரணங்கள்.

க. விண்ணி னம வாசையில் - மதிபுனைத்தீர்
வேந்தன் ஹபீபாசன் சூழ்ந்து வணங்கிடவே
விண்ணி னமவாசையில்
நன்னூக் தலைக் கட்டு மையப் பெண்ணும் வடிவுசெய்த
நாயகமு கம்மதே தாக்கம் நேசமேவா. (ஐயபக்மிக)

௨. காவிற் புனலைத்தீர-தொடர்ந்தவர்கள்
கண்டே மகிழ்ச்சிபெறச் சென்றே வழிவிடக்க
காவிற் புனலைத்தீர
வாஞ் முனைகொண்பிலேனே எனக்கருளும்
மாதவக்குணமாய் வந்த வேத முகம்மதுவே. (பைரவிமிச)

௩. முத்திமுதிக்கிறோ மோ-புவல்சரிக்க
மூன்றுபா யான காலமை கஸ்தூரி மைசம்வீசு
முத்திமுதிக்கிறோ
வெற்றி மயிலாகவே உற்ற எகின்மயத்திற்
சுத்த வினாசமுகம் வைத்த முகம்மதுவே. (பைரவி)

௪. பூவின்மணத்தரசே-அல்லாகவே
புதல்வாய் வந்தஅதிபதி பிறருதுவல லாடுவே
பூவின் மணந்தரசே
மேவித் தாதிநிறைந்தசம் வாகுல் அமீதுக்குக்கள்
வனசபோதமருளும் கனதவ முகம்மதே. (பைரவி)

முற்றிற்று.

ராகம், இராகம்-யோகனம் - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

இரக்கப் பொருளைச்செய்ய இதுவே தருணமையா

அநுபல்லவி.

வரம்பெறு மதினாவாழ் வள்ள லிறசூலெனாமே. (இரக்கி)

சரணங்கள்.

௧. காருந் தனிக்குமுக்கு ஏழைதுயாகற்றும்
வேண்டிதுவே பெரிய பாரு முகம்மதுவே. (இரக்கி)

௨. அம்புவம் பசுதுயருக்கா செல்வ மொராறாய்
கல்லேசு சுருள்புரிநம் உம்மாச முகம்மதுவே. (இரக்கி)

௩. ஆதி பொருவன்திருக் தாத மெனச்சிறந்த
வேகக் குருவேயாய நீ முகம்மதுவே. (இரக்கி)

10

௪. தஞ்சச் தஞ்ச நபியே அஞ்ச லஞ்ச லெனவே
செஞ்ச ரணந் தருவீர் இஞ்சொன் முகம்மதுவே. (இரங்கி)

௫. மக்க நகரப் துல்லா மைந்தர் சிகாமணியே
வழுத்தும் ஷாகுல் ஹமீதுக கருளே முகம்மதுவே. (இரங்கி)

முற்றிற்று.

வெண்பா.

சாதக் கமழ்கிகம் ஹாமீ முகம்மதெனும்
பாதத் தனைப்புகழ்ந்து பாடவே—மேதினியிற்
சிற்றடிமைக் கேதயவுஞ் செய்வதொடு கல்வாக்கு,
நித்தசித்த முமருள்வீர் நீர்.

—(0)—

பதம். இராகம். ஆனந்தபைரவி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அனுதினமுந் தேடி நாடியே—னிரு
தயமயல் பெருகியே
அனுதினமுந் தேடிநாடியேன்.

அநுபல்லவி.

௧. தனிபவன் றிருத்தூத ரன்பினி லுயர்சற் குருநாத
ரினியசொற்பொருளின்வேதத் தினிலுமுற்றமெய்ப்பிரசாதத்
தன்புறு மதியாய் - அடியர்க
ளின்புறு கதியாய் - வருந்துனா
அந்தர மதியையெ திர்ந்துளா பகர்சரு
வந்தனி சிரஷுறு சுத்திய நபிபத (அனுதினமுந்தேடி)

சரணங்கள்.

௨. பிறைநுடும் புரவி பள்ளி மாமறைநு முகிம்பு மலர்க்
கரமெனும் பகர்ந்த இறையோ னருட் சிறந்த - வையமவரொத்

பணிதரு மலையா-மருதைய
வெளிதரு நிலையாம்-அடியர்கள்
வெப்பிய பொழுதினை யம்பெற இறைதிரு
முன்புனை பகர்பல ரப்பர்கள் பணிபதம் (அனுதினமுந்தே)

௩. பைந்தளிர் புன்னைத்து பணைகுந்திடக் கனிகளறசேர்
நீந்திடச் செதி எக்கினம ரத்தனிற் நரித்துமயில்
வேசம தாகிப்-பரியவை
வாசம தாகி-இருந்தவர்
மன்பதை யாவும இழ்ந்திட மாமதி
னத்தனை யாளவ ருந்திருச் சேவடி (அனுதினமுந்தே)

௪. பூம்பொழிற் கனிக்கெழிற் சேதாம்பலிற் பரப்புமக்க
மாம்பழிக் கிறைவிசித்ர நீள்பயிர் விளைத்துச் சுத்ய
மத்தா வனையே - அடியர்கள்
சுத்தா தலையே - வருமவை
செப்பிய மிகுநல செம்முவி சொகிதொழும்
செம்ம லசுமமுழ கம்மதா நபி - பதம் (அனுதினமுந்தே)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - இந்திரசபா இந்துஸ்தானி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதார விந்தத் தந்தெனக் கருள்புரிகு வீர்
பாப ஹராம்பரான முகம்ம தகுமதே வருகுவீர்

அநுபல்லவி.

௧. ஆதார மாகிய வேதமே குரு நாத போதமே
அஞ்ச லெனவே நீதவ யாதி நாதமே (பாதார)

சரணங்கள்.

௨. மேன்மை பெருகிய வள்ளலாயிற ஆதுல்லாலே
மேமேன் னருனி னுவிர்க்க வேந்தர் தாபூர்யே.

காண்மெய் கமழ்கள் துரிசீசங் காரண பூவே
காசீக் கிளைபட்துல் லாசன்ற கண்மணிக்-கோவே (பாதார)

௩. தஞ்ச மேதாபா மாகவே தரித்தி ரிப்போதே
தபவாற் கிருபைநகு மத்துச்சேய் தருநெம்பிப்போதே
மஞ்சு தவழ் பதிகுவில்வாழு மக்கமருவூடே
மய லாருக்கேப்பாலானவன் சிறு பாலையும் மீதே (பாதார)

௪. அகிலம் பதித்தறுதி பெருகும் ஆலகபியே
அவனி சுவனமின் பதிக்கா சானாநபியே
மகிமைவளர் நபி மார்களுக் குயர் மன்னர் நபியே
மனமி திரவி யெனக் கருள்மகு மூது நபியே (பாதார)

௫. அட்டதிசை யடங்கலும் புகழ் பாப்பியே
அஞ்சும் மோராலுமாகவே இசுலாம் கிரப்பியே
மட்டி லடங்கா மாமறைக் கலிமா கிரப்பியே
மன்னுதி மன்னாரிறை ஞ்ச மாதவ மான நபியே (பாதார)

௬. காலே மருசா கூடிமந்த வேலே இரக்கியே
கலமாம் ஷபாயத் தருள்புரியும் கன்மை துலக்கியே
ஏழை தனக்குந் தாலோச்சிரசி லேற்றி விளக்கியே
என்குறை யகற்றும் நபிகள் சிங்கமான நபியே (பாதார)

முற்றிற்று.

பதம், இராகம், நாதநாமக்கிரிகை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சல்லல்லா லைலகி சல்லமே-சல்வாத் தோதி
சாத்திக் குதித்தால் நல்லமே

அநுபல்லவி.

இல்லல்லா வாணவன்றன் செல்லத் திருத் தூதரே
நல்ல கிருபைசெய்யும்
கற்ற வத்தி லுற்ற வள்ளல்
முஸ்தபா மூமம்மதுசேனாசிதம பதசி-சனிஸிதம

சாகச ரிரி சரிக சரி கம
தப்பாகம் தரி தாக்கிட ஜெம்தரி
செய்திதான முகம்மது நாயகம் (சல்லல்லா)

சரணங்கள்.

௧. மானுக்குப் பிணை நின்றீரே - அவ்வேடனே ஈ
மானை மனதுட் கொண்டாரே
சனக் குயினை வென்றீரே - ஹக்கானதகு
பானேன் சமுகஞ் சென்றீரே
நீலக் குயிராம்புறக் கானில்விளப்பஞ் செய்யுங்
கானிற்புனலழைத்த
சத்தனைத் தன்புற்று வந்த முத்திரை முகம்மதுவே சாகித (சல்லல்)

௨. மண்டல மீதிற்பிறந்து - அருமைதெனுங்
கண்ட திசைகள் நிறைந்து
அண்டர் சுவர்க்க முறைந்து - அரம்பையர்கள்
கொண்டார் மகிழ்வு சிறந்து
நன்றாய்த் துதிப்போர்வினை பண்டாதகற்றிவைக்கு
முண்டகத் தாளடியை
முற்றிலுங் கிருபை செய்யும் வெற்றியா முகம்மதுவே சாகித(சல்லல்)

௩. வாசங் கமழுந் தாஹாவே - தீனோர்கள் போற்றும்
தேச மதீனு வாழ்வே
ஜுஜர் அப்துல்லா மகவே - ஆமீனுரீன்ற
ருஜேந்த்ர மான கோவே
ஹாஷீம் இனேயில் வந்த-காசி முகம்மதே உங்கள்
தாசன் ஷாகுல்ஹமீது
தஞ்சந்தஞ்சங் கெஞ்சினேனே இஞ்சொல் நபியாதருலே சாகித(சல்)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், சகானா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செம்பொற் சீரடி நம்பினேனையா - ஐ
அனு தினந்திருப் பாதம் பணிபவே
செம்பொற் சீரடி நம்பினேனையா.

அநுபல்லவி.

அன்பணிம் பலங்கள் மேவு செம்பித மக்காவில் வாழும்
செம்பொன்னகரா ளுமெங்கள் செம்மலர் முகம்மதுவே (செம்)

சரணங்கள்.

க. தேச வீசும் வாச போஜ ராஜ யோக மேயென் றுநங்
ஹாஷீமாங்குலத்தின் மாமணிகாசிமே எங்கள் யாசீனே (செம்)

உ. சுந்தரா சவுந்தரா துரந்தரா வரந்தருங் குரு
கந்தமெய்யில் வாழுமெங்கள் ஹாமிது முகம்மதுவே —(செம்)

ங. அங்க மெங்கணுங் கமழ்ந்து சங்கைதங்கு சிங்கமானோர்
மங்குலங் குடை நிழற்றும் எங்கள் யாமுகம்மதுவே (செம்)

ச. பாடிப் பாடித் தேடி வாடிப் பாவிமனதும் பதறுதையோ
நாடிய படிக்குதவும் நாயகர் முகம்மதுவே (செம்)

ரு. மக்கநகர் சொர்க்க நகர் மெய்க்க வரும் சற்குணவா
ஹக்கனருள் சேர் அப்துல்லாகன் மணி முகம்மதுவே (செம்)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், முகாரி—அடதாளம்.

பல்லவி.

எந்தன் முகம் பாருமையா - வெந்தென் துயர் தீருமையா
எங்கள் நபி நாயகமே - சங்கைப் பதந்தாயகமே

அநுபல்லவி.

கந்தமலர் வாவிசூழு கந்த மதினாவினில் வாழ்
ஹாமீது முகம்மதுவே தாமித மில்லாமணினி (எந்தன்)

சரணங்கள்.

௧. அந்திபகலா பெனது சிந்தை மிகவாடுதையா
ஆதரித் தருளும் குழுதரிற குலசுமியே (எந்தன்)
காளகர் தனித் புணர்த் தானவித்த மாதவரே
கருணை செய் தருள்புரிய தருண மிதுவே தருணம் (எந்தன்)

௨. சித்தடுமை செய்பவர்கள் குற்றம் பிணி நோய்பலதும்
தீரும் தீரும் எனை தவைக் காருள் காரும் யாறகுலே (எந்தன்)
மங்க சகருத்கிறைவர் மன்னரப் துல்லர் மகவாம்
சொக்க நக ருக்கரசே சுந்தா முகம்மதுவே (எந்தன்)

௩. வையம் புகழ்குருவே தய்யரவி முஸ்த்தபாவே
வையல் ஷாதுல் ஹமீதுக் கருள் செய்யும்சுபியா றகுலே (எந்தன்)

முற்றிற்று.

———ooooo———

பரம் - இராகம் - அட்டாணா - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கண்பாத் திரக்க வேணுமே - சுபிபே எனைக்
கண்பாத் திரக்க வேணுமே - றகுலே எனைக்
கண்பாத் திரக்க வேணுமே

அநுபல்லவி.

விண் புவியி லுள்ள வரும் கம்பிடுவா ரிம்பமுடன்
விகசிதம் பெருகிப அகமுத முகம்மதே
சரி சரி கமகம தகு திரு தொகு தொகு
தா தா தா தெஞம் தா தா தா திமி.
தக்திமி திக்திமி சக்தி உய திக
தக்குவ திக்குவ தரிகிட தோமென (கண்பாத)

சரணங்கள்.

௧. சுந்தரி விழியைபு வைக்கதன் கரம் பொருத்தர்
தூயவரே நாயகரே - துன்பந்தீர் த்திடும் றயிறுரே
துக்கப்பெருகிய வெற்றி முகம்மதே சரிசரி (கண்பாத்)

உ. அங்கக்கஸ்தூரி வாசம் பெருகுங்கமழ் சிறந்த
ஆரணரே-பூரணரே-ஆண்டருள்-செய்திடும் காரணரே
அன்புற்றிரங்கிடும் இன்ப முகம்மதே-சரிசரி (கண்பாத்)

௩. மானுடும் போடரவ ந்தானுடனும் நேர் மொழிந்த
மன்னவரே-முன்னவரே-மாகவீத்திரீந்தருள் செய்யு மையா
மகிதலத்தவர் துதி யகமதுமுகம்மதே-சரிசரி (கண்பாத்)

௪. துதிதருமக்கமெனும் பதிப்பதல்லாமகவே
சுந்தரசவுந்தரமே ஷாகுல்ஹமீதுக்கருள்புரியும்
துங்க வஜீகர சிங்க முகம்மதே சரிசரி (கண்பாத்)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். காம்போதி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திரு முண்டக மலர்ப் பதசந்நி நம்பியே
தினந் தேடுதென் னெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

ஒருநாயகன் றன்றிரு மதிஞனில்லாமலும் - நீ
உண்மை யிறசூல் நபி செம்மல் முகம்மதுவே
உதவிதந்திட வந்திடும்நயினாரே - மேசீர - நீரே - வந்தீரே
உற்ற தத்துவ முற்றசிங்கரே உபகாரஞ்செயுமபயமுகம்மதே (திருமு)

சரணங்கள்.

க. நல்லோ ரெல்லோர்களும் நாடித் துதிப்பவர்க்கு
நளினப் பதமருளும் நபிகள் சிகாமணியே
தொல்லை யெனுந்துன்பந்திரக்குந் தயாபர - நீ
தோகைமயில் வடிவாய்வந்த விஜோதரே
சங்கை பெருகிய மங்களந்தரும்-நாதா - நீதா
வேதா - போதா-
எங்குமேபுகழ்தங்குராஜரே பெற்றனக்கருள்தந்திடும்நபி (திருமு)

௨. பன்னு னொய்னுமைற்செய் பாவத்திறைலேதான்
பா தனித்துழல் கின்ற பாவியைக் காக்கவே
யென்ன செய்வே னென்றுந்தஞ்ச மாகினேனே - நீ
எனைக் கிரங்கிரச் சித்தாரு முகம்மதுவே
ஏகபெரியவன் தூதராய் வருங்
கோவே - பூவே - நாவே - தேவே
இன்பமாக இறைஞ்சிநின் குரு செம்பொன்னடிதனை நம்பினேனே நிதம்()

௩. மக்கா மதினாவில் அரசாட்சி செய்பவா
மன்னர் அப்துல்லா ஈன்ற மகவான காதரே
ஹக்கனருள் பெற்ற முக்யயா ஜேரே - நீ
கருணை புரியுமெங்கள் ஹாமிதிறகுலே
கஞ்சமலரடி தஞ்சமனுதினம் நாடி - வாடி - பாடிக்
கால கால முமாலசபி விற குலேன்றென துள்ள மாலதாகி
[னேன் (இரு)

முற்றிற்று.

பதம் — இராகம், சுருட்டி — ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமே உனக்கேயிந்த மயக்கம் - எதனாக் கிந்த மயக்கம்
எதனாக்கு யிந்தமயக்கம்

அநுபல்லவி.

கனக் குடைபிடிக் திருமதினாவில் வாழ்ந்திடுங்
காரணராம் நபிதான் வருவா ரென்றுன் (மனமே)

சரணங்கள்.

௧. வானோர் தொழு நிறைஞ்சும் காதர் - நபி
மருமகர் - ஆரணவினோதர்
- தானே மனுக்குறைக் தந்தருள் புரிந்திட
தாமிதமில்லா மலிப் போது வருவாரென்றுன் (மனமே)

௨. ஆதி யொருவன் திருத்தூதர் - நபிமார்க்கும்
போதர் - சதுமறை - வேதர்

காதல்கமழும்கவ - நீதானுதினமும்
காட்சிதரவே இது தருணம் வருவா ரெந்தன் (மனமே)

௩. கத்தன் முத்திரை பெற்றோராம் - அதிக
தவத் தோராம் - விறல்தரித் தோராம்

வெற்றி பெருகிய நற்றவ முடையவர்
வேளை யிதுவே யென்னை யாளவ ருவாரெந்தன் (மனமே)

௪. மக்க நகரப்துல்லா பாலர் - ஜெயக்தரும்
சீலர் - புவனச் செங்கோலர்

எக்காலந் துதிக்கும் ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவனுக்கும்
இரு பதந்தரு நபி வருவாரிப்போது யெந்தன் (மனமே)

முற்றிற்று.

பதம், இராகம், இந்துஸ்தானி காப்பி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தயா பானுதி திருநாதி நருல் நபியே
செந்தா மரைப்பதாம் புயந்தந்தாண் டருள்செய்வீரே

அநுபல்லவி.

புயல்தரு முப்யானங்கள் சூழ்மதினாவினில்
பூபதியா மருவுதிற சூலே (தயாபானுதி)

சரணங்கள்.

௧. பொல்லாத வம்பனும் அபூஜகி லெதி ராடவே
பொடி மண்கொடு படைமடியச் செய்த நாயகமே

உல்லாச மான இறை வேத சற்குருவே
உமதருள் செய் மகு முநிவருலே (தயாபானுதி)

உ. அபூபக்கருமறு வுதுமானலீ யுலா வுமே
அஸ்ஹாபி மாருடிக் கணம் செறியு மதியமே
சபையினி லதபிதன் னிணையுட னுடைத்திடிந்
தனிபவன் யாமகு மூதிறகுலே (தயாபரநிதி)

௩. மக்காககரப்துல்லாவின் மைந்தராகினோரே
மங்காமணி விளக்கதானசிங் காசனத்தோரே
எக்காலமும் பாதத்தேடும் பேனஷாகுல் ஹமீதுக்குன்
னிருபாத மருள்மகு மூதிறகுலே (தயாபரநிதி)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், இந்துஸ்தானி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசை பாருதென்னோரமுமே - எத்தோமுமே - எச்ச
மாண்டவ சிறகுலேன் றுபசமே

அநுபல்லவி.

வாசமாமலர்ச் சோலைகள்சூழும்
மதினாவில் வாழு முகம்மதுவே (ஆசைபாரு)

சரணங்கள்.

க. அண்டபகிரண்ட மூதண்டமு மதி
மூவனியடங்கலும் புகழ்ந்திடுவோர்
முண்டக மலரடி தொண்டனுக் கருள்செய்யும்
முஸ்தபா வள்ளல் முகம்மதுவே (ஆசைபாரு)

உ. அந்தரமே ருங்கடக் கறுத்தெறியே
ஆதியை தெரிசித்து வந்தோரே
சுந்தரமேகக் குடையுடைமாம் வள்ளல்
ஸாமிதிறகுல் முகம்மதுவே (ஆசைபாரு)

௧. மெய்மறை வேதஞ் ஜெகத்தில் நிறுத்திடும்
மேலவன் தூதராய் வந்தவரே
பையலென் பீளுங்கள் பாதந்தந்தேயென்னை
பாருவ கிருபையிற் சேருமையா (ஆசையாகு)

௨. அன்னலெனும் அப்துல்லாமகவே - மங்கை
ஆமினூர் பெற்றிடுங் கண்மணியே
எண்ணும் புகழ்ந்த அடிமையைக் காத்திடும்
யாமரு முத முகம்மதுவே (ஆசையாகு)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - கரகரப்பிரியா அடதாளம்.

பல்லவி.

நாயகமே நிதம் நம்பினேன் நானும்
எந்த நாளும் - எளியானும்

அநுபல்லவி.

தூயவன் தூதா - துரைமகுமூதா
நாயக வேதா சற்குருநீதா (நாயகமே)

சரணங்கள்.

காரணக்குருவே - கற்பகதருவே
ஆரணத்திருவே - அருள்பதந்தருவீர் (நாயகமே)

உம்பர்களிறைஞ்சுஞ் செம்மிதநிதியே
துன்பங்க ளகற்றும் அன்பியாநபியே (நாயகமே)

இருபொழுதினுமே - ஒருவினைவெனுமே
பெருமயலானேன் சிறுபயந்தாவே (நாயகமே)

கம்மெனும் வாசம் - காதமும் வீசுஞ்
செம்மைசேர் தேகம் - செய்யும் விசுவாசம் (நாயகமே)

பூமலர்ச் சோலை புகழ்மதிளுவிலே
மாதவச் செங்கோலே மன்னவரிறகுலே (நாயகமே)

கருதிய ஷாருள் ஒருமீதுக்கருளும்
கமலப் பதந் தித்தரு வீரகுலே (நாயகமே)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். சங்கராபரணம் - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அரவிந்தச்சரணை தரவேணுஞ் - சொந்த
அடியேன்மனந்தாசை வருவீர் கலியே.

அநுபல்லவி.

சரி சநி சநி பமக ரி
சரி கம பத நிஸ நித சரி பமகம
செணு தரு தம் குண திமி திமித் ததிங்கத்தோம்
சரி ரிக் கம பத நித
ஆதியருள் தங்குமதிரு மன்னவரென வந்தாயிலே
நாயகமெனும் பரிகதி தரவந்துங்க (அரவிந்த)

சரணங்கள்.

௧. பாராசருஞ்பருஞ் நிதம் - அடிதொழுதிட செறிந்த
பார்த்திப ரெனுஞ் சருமீமா ஜந்தருவே
கார்முகஞ் சிறந்த மாமதியோன சிவநீக் கெலலாமதிபதியே
ஆதர வெனுங் குருபர ஜயபருமன் (அரவிந்த)

௨. மாநிரமணிச் சுடரெறும் - மறைமொழி திரிபுவனமு
மாட்சிமை பெறுங்குருமணி நவிஞரே
சோதி மயமாம் ஸ்ரீபுரிலும் வந்துவளர்தரு நவநிதிபெ
மாதிரமைந்தக்ள் புரிந்திடவந்துங்க (அரவிந்த)

௬. காவலரெனும் அப்துல்லா-தருந் திரு மகவென வரும்
ஹாமீது முகம்மது நபி முஸ்தபாவே
ஆவலுடன் பதங்கள் பாடும் அடிமை ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவன்
பாவங்களெனுந் துயர் பிணிய கல்வந்தருள (சாரவிந்த)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம்-ஹிந்துஸ்தானி கமாஸ் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம் வரக்காணேனேடி - அன்னமே நீ சொல்லிவாடி
இன்னம் வரக்காணேனேடி

அநுபல்லவி.

இன்னிலமும் பொன்னகர்க்கு மன்னாரிறசூலமேடி (இன்னம்)

சரணங்கள்.

க. காலமெல்லாந் தேடியுமங் காதல கொண்டிட குதசீறும்
சிலமுட னருள்புரியும் செய்யிதிறசூலாரெடி (இன்னம்)
உ. கத்தனருஷேதிலக்த-கற்றவப் பதத்திறைஞ்சி
நித்த நித்த மென்றனக்குச் சித்தமைப சோதிலர்டி (இன்னம்)
௩. சொந் தடிமை யென்பதினிச் சந்ததமி லாமெனக்கு
சுந்தமலர்ச் செஞ்சரணந் தந்திடவும் காணேனேடி (இன்னம்)
௪. மாதவாப்துல்லாபெறும் நீதமகளாயுதித்த
ஆதியொளி பெற்றமகு மூதிறசூல் காணேனேடி (இன்னம்)
௫. ஆதமுதல் நபியார்கட்கும் ஆதிபசிர காரணமே
ஓதும்ஷாகுல் ஹமீதுக் கருளுபப பதந் தருவோரெடி (இன்னம்)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். தோடி. ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆசையாகிய பையனாவல் தீரவே
ஆண்டவனை யிவ்வாறும் காணனே

அநுபல்லவி.

தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தேத்துமாயவர்
திருப்பாதத்தினைத் தாவுங்காணனே . (ஆசையாகிய)

சரணங்கள்.

௧. களங்கமில்லா நிலையாகுணதயா
கந்தனை சித்தர் துதிபாளஞ் செய்கேசரோ
அதனிலாமுங்க ளாதரவு செய்யவீர்
ஆனந்தன் றேடே வுரைமொழிந்தோரே (ஆசையாகி)

௨. புறவலஞ் சென்றேதாக்கும் வெற்றி இறநல்
பரிசுப் பாதத்தை பையல் நம்பி னேனையா
உற்றதப்பதல்லா பெற்ற முத்திரத்தன்மே
உதவிசெய்திட வேண்டி உண்மை நாயகமே (ஆசையாகி)

௩. மக்கனொத்த மாகருங்கு முக்கியமாம்
மன்னராய்வந்த எங்கள் புண்ய நாதமே
இக்கு சர்க்கரை இனிக்கும் சொற்குரு
இருபுறத்தா வரவுங்காணனே (ஆசையாகி)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இது வேளை முகம் பாரும் - ஏக விறகுலே
இது வேளை முகம் பாரும்

அநுபல்லவி.

பதும மலர் வாவிரும் - மதிமு முகம்மதுவே (இதுவேளை)

சரணங்கள்

க. இருபோது மாசையானேன் - இருதய மயலானேன்
திரு நபி யுமைதானே - தினமும் நான் நம்பினேனே (இதுவே)

உ. அக்கமும் வாசத்தோரோ - ஆரியர் புகழும்வோரோ
அக்க ராஞ்ஜெயமேரோ - தூய்ய நபிநபிறைரே (இதுவேளை)

ங. ஆரண சற்குருவே - அன்னணமேலகற்ப காவே
பூரண ரேவாவே - புனிதப் பாதந்தாவே (இதுவேளை)

ச. தஞ்சந் தஞ்ச மென்றேனே - தயவருளுதந் தேனே
அஞ்ச லஞ்சல் நீதானே - அனுக்ர கஞ் செயுங்கோனே (இது)

ரு. விண்ணோர்மண்ணுள்ளோர்தொழும்-விரைமலர்ப்பாதந்தாரும்
யென்றுமேன்பாவந் தீரும் - இரங்கி யென்முகம் பாரும் (இது

சு. காலெல்லாந் தேடி தேடி - நம்பியே கவிபாடும்
ஏழை தாருல் ஹமீதுக் கருளு முகம்மதுவே (இதுவேளை)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம்-இந்துஸ்தானி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

காதலானே னபி நாயகமே - எங்கள்நாயகமே-உங்கள்
கஞ்சமா மலர்ப்பதந் தாயகமே - நிர்பய (காதலா)

அநுபல்லவி.

ஆதநபிமுக லகீனவர்க்குமதிபதி ஆரணம்விளங்கிய காரணரே
பூதலமிசையேயடிமிழல்தெரியாதபூரணரேநபியாறருவேலித்யங்(காத)

சரணங்கள்.

க. கடுபய விடத்திற் றிடமுடையவர்கள்
குழ்ந்துற வறவின்மேற் றுகமுற
கொடுபாவ குளிரப் புனலனழுத் தோரே
சோமான் ஹபீப யியாற் ஸுலிகைசித்யா, (காத)

௨. விண்ணவர்க் கதிபர்ஜிபுரிபீ சிறப்பி
விளங்கிய வஹிதருமழகுள் ளோமே
கண்ணி லடங்காத காட்சி பெருகிய
கருணை புதவும் கபியாற குலே - நித்யம (காத)

௩. சொந்த வகிமையென்று இந்தவுலக மெல்லாஞ்
சொல்வதுந் தெரிந்திண்ண யிரவு கிலேபோ
கந்த மலரடி தந்தெனை யாண்டிடு
காசி மூஸ்த பாகபியாற குலே - நித்யம் (காத)

௪. பூமலர்ச் சோலைசூழ் மாமதி னுலாழும்
புண்ணிய ரப்துல்லா வின்கண் மணியே
சேமமுறுங் கவிபாடும் ஷாகுல்ஹமீது
செந்தமிழ்க் கருள்காபி யாற குலே - நித்யம் (காத)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - மத்தியமாவதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாரும்பதச் சரணந் - தந்தென்னையாள
வாருமிது தருணம்

அநுபல்லவி.

ஆரும் புகழ்மதிநு வரிற் சிறந்த வள்ளல்
அண்ணல் முகம்மதுவே புண்ணிய நாயகமே - சாரிகமபதநி
நிதபமக, சரிசரி கரி கரி ஜெக - கிணகிணாணம்
தக்திமி திமிதிமி செண்டுடு திமிதிமி
தத்தாதி தாபம முத்தாளகதமி (தாரும்பதச்)

சரணங்கள்.

௧. புவிமீ தடிமேராயாக், காரணமாகப், பொழுதி விழுந்சாயாக்
கவியுங் குடைசிறந்த கபிகன்னி சோமணியே
கருணை புரியமிது குருணமுகம்மதுவே - சரிகம (தாரும்)

௩. ஏகன்றுதறத் தாலே, யெழுவான்கடந்து, இறைமையோன்; திருமு
ஆகும்ரகசிய பாரசியந்தானுணர்ந்து [ன்பாலே
அம்புவி மீதில்வரும்-இம்பமு கம்மதுவே - சாரி (தாரும்)

௪. ஹாஷிம் குலக்கொழுந்தே - அப்துல்லாபெறும்
வாசமருக் கொழுந்தே
தாசன்ஷா குல்ஹமீது ஆசைசெ றைவெற்றிடும்
தனியோன்றிருத் தூதரே யினியமுகம்மதுவே - சாரி (தா)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என் மயங்கிறாய் - கவலைகொண்டு
என் மயங்கிறாய்

அநுபல்லவி.

வான்புவி யனைத்தையும் வகுத்தறகு மான்றாதர்
வள்ளலிற சூல்நபி வந்தருள்புரிந்து யிருசந்தோஷம்
தந்தருவர். தாம்தாம்-தகுதிகு-தீம்-தீம்-திகுதிகு-சேம்சேம்
பமகரி-தோம்தோம்-பரனித-சானீதபமகரிசரிகமபதநித
தத்தால்குதாலே - நித்தகபோதமன (மென்மயங்)

சரணங்கள்.

௧. மாகமேனழையும் - நூர்ஷி - மேலிச்சென்றவர்
ஏகனதுவீதி - கபுசடனே - யேறி வின்டவர்
தேகங்கஸ் தூரிவாஸ - போக மிருந்துகரு
மேகக் குடைகிழத்து நீவதவை மகு மூதருமிப் போதுலா
[ரார் - தாம்தாம் (என்)

௨. காட்டின்-மான் பிணை - யாளவர் மேற் - றேட்டமிருந்தாறாய்
நாட்டங்கொண்டு நீ-பென்றெரிதும் - வாட்டங்கொள்ளுறாய்

நாட்டிக மானதிமி சதிபன் றசைப்பெண்ணுக்கும்
சற்குருவானருபி செக்கிருப்பத மிரண்டுக்தந்தருள்புரிந்திடு
[வர் - தாம்தாம் (யேன்)

௯. வாசமார் சோலை - மக்கமாநகர் - வாழும் பூபதி
கேசரப் அல்லா - தலஞ்சேரும் - நீத சந்ததி
காஷிம் இனியிலவந்த யாசின்மு கம்மதுவே
நாசன்ஷாகுல்ஹமீது தஞ்சமெனக்கெஞ்சுவ துக்கஞ்சலஞ்ச
[லென்றருள்வர், தாம்தாம் (யேன்மயங்)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். பெகாரு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செம்பொன் மலர்ப்பதமே தாரும் — தங்கள்
சிந்தையிரங்கி யெந்துயர் தீரும்.

அநுபல்லவி.

அம்பியா நந்நபி நாயகமே - யென்னை
யாதரித் தருளும் பிறரூலே, (செம்பொன்)

சரணங்கள்.

௧. கார்மேகஞ் சூழ்ந்து குடைபிடவே - பின்னுங்
கஸ்தூரி வாசங்கள் வீசிடவே
பாரிநீதி யெவரும் போற்றிடவே - யெங்கள்
பயஹாரப் பானமுகம்மதுவே. (செம்பொன)

௨. மண்டை மீதிடிதோயாது - இன்னு
மாணிக்க மெய்நிழல் சாயாது
நன்றாய்த் துதித்திடு மென்யாது - நபி
நாயகரான விறசூலே. (செம்பொன்)

௩. கண்ணொளி டைக்கா வொளிவிலக்கும் - பதவ
சன்னா சந்திமை மணிதலக்கும்

விண்பொன் படியும்பேர் விளக்கும் - சது
வேதாய்ப ராணமு கம்மதுவே. (செம்பொன்)

௫. வாசமலர்ச் சோலைசூழும் - வள
மாமதி னாகர் வாழும்
காசிமுகம்மதே யெனையாளும் - வள்ளல்
ஹாமிதவானபிறகுலே. (செம்பொன்)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - வசந்தம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம் புரிவ தினியெந்த வேளையோ.

அநுபல்லவி.

பரக்கும் கருணைதங்கும் பூரண நபியே யென்பா. (இரக்)

சரணங்கள்.

௧. அகலப்பூரணத்தாலே - யாருமறியாத மாலே
சகலசிஷ்டானம் பேரமே - தக்கதாலே
ஜெகமாபம் பெற்ற கோவே - செய்யீதிற குணசீலாவே
அருமதாயெப்பூவே - அரசாளு முஸ்தபாவே. (இரக்கம்)

௨. எத்தனை பிழைசெய்தாலு - மில்லாத்தி லேதிரிந்தாலும்
யத்தனை மறந்தே வைதாலுங் - கள்ள மெய்தாலுஞ்
சித்தமேயா வண்ணம்வந்து - தேடியே படியேசந்து
அற்பமெனையே யேபுவந்து - ஆட்கொளும் படிக்கனைக்கு. (இர)

௩. எனது மீதிலே வாரும் - மஹமூதென் முகம்பாரும்
வாச மலர்ப்பாதந் தாரும் - வள்ளலே காரும்
மனதிரங்கு மெய்ந்நபியா - மாகவி யகற்று மெய்யா
அனாதை மகிழ்வையா - அனுக்ரகமும் ஈரே செய்ய. (இர)

பூபதி யப்துல்லா பாலா - பூரண மறைச் செங் கோலா
மாபதி சொர்க்கத் தனுகூலா - மன்னர் சிலா
தாபர முடைய வாழ்வே - தமிலெனுங் கும்மா தரவே
ஆபத்திடர் தீர்க்கும் காவே, அன்னைவிற குலுல்லாவே. (இர)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - இந்துஸ்தானி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெக கெம்பீர மகாராஜ அதிஜயம் பெருகு நபியே

அநுபல்லவி:

சகனவ ரடிதொழுத்தரும் பெருந்தவமிகுக் தருந்திருமுகம்
யானிப்போ காண்க மனதிரக்கும்யா முகம்மதே. (ஜெகெகெ)

சரணங்கள்.

க. படிமிசை வடிபடாப்பதம் விரைகமழ்கதம் எனக்கருள்நிதம்
தந்தெனைக்காரும் அருள்சிறந்தயா முகம்மதே (ஜெகெகெ)

உ. கருமுகி லெனுக்குலம் செதில் கவிகைமேவிநிற் சிறுதாளியிசில்
காரணக் காட்கி யிலனார்க்க யாமுகம்மதே (ஜெகெகெம்)

௩. பூாவல ரப்துல்லா பாலா - யருள்தரும்-சிலா புவனசெங்கோலா
என்பவந் தீர்ப்பீ ரிறையுகந்த யாமுகம்மதே (ஜெகெகெம்)

௪. அனுதின மையலாகுத பையவெண்மீது ஷாகுல்ஹமீதுக்
கருள்புரிந்த கீரோனையுகந்த யாமுகம்மதே (ஜெகெகெம்)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். சுராஷ்டிர - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பக்கமப்பொரும் பாதந் தாருமே தந்தெசன் முகம் பாரும்
பக்கமப்பொரும் பாதந் தாருமே

அநுபல்லவி.

சங்கையுஞ்செல் வமுமிகத் தங்குமதி னாவில்வாழும்
சார்ந்தவர்க்கு கந்தருளு மேந்தல்யாமு கம்மதுவே (பங்கய)

சரணங்கள்.

௧. திரைகடல்சூழ் புவியின்மீதே - அறநெறியும்
நிதியங்கொண்ட மையல தில்லாதே
மரைமலர்ப் பதம்பணிய விருபொழுதும் நாடினேனே
மணமதி லிசைந்துமையா கனதவமு கம்மதுவே. (பங்கய)

௨. விரைசெறி குழலார்மீதிலே - அடுத்தநேமை
வினையதாய்ப் பாவமானதாலே
வரைவிகர் பாவத்தை நீக்கும் வல்வினைத் துயரம்போக்கும்
திருவடியே யென்னைக்காக்குந் தீனவர்மு கம்மதுவே. (பங்கய)

௩. நரபதி யப்துல் லாமகவே - ஆமினா செல்வ
காதர் காத்திமுல் லம்பியாவே
புரவலர்கள் போற்றுகின்ற குருமகுடதாரகோவே
பொன்னகர்க் காசாகிய கன்னயமு கம்மதுவே. (பங்கய)

௪. மண்டலத்தனிற் சிறந்தோரே - ஆதியிடத்தில்
சென்று வசனித்து வந்தோரே
தொண்டன்ஷாகுல் ஹமீதாதுக் கண்டமி முனக்கருளும்
சோதிவடி வானமகு மூதுமுகம்மதே யுங்கள், (பங்கய)

பதம் முற்றிற்று.

முற்றும்.

பதம். இராகம்-இங்கிலீஷ்மெட்டு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

[illegible]

அநுபல்லவி.

மஞ்சார்த்தின் சோலை சூழு மிறையருள்
மதிமுகம்மதிப் போலவருவா ரெடி. (அஞ்சா)

சரணங்கள்.

௧. கானகத்தி னதியனைத் தோரெடி - திருக்
காரண மதிஜெயம் விளைத் தோரெடி
தானேன் விசும்பேழுங் கடந்தோ ரெடி - ஆதி
சமூகத்தி லருள்பெற்ற நபிநா ரெடி. (அஞ்சா)

௨. குங்குமக் களபத்தி ரேக ரெடி - மித்தக்
குவலயத் துரைசிக் கரசரெடி
மங்குல் நெடுங்குடைக் குரிசி லெடி - புயர்
மாதவநபிப் போலவரு வாரெடி. (அஞ்சா)

௩. பூவல ரப்துல்லா பால ரெடி - முக்கிய
பூவாமி ஆவருள் சீலரெடி
இரு பொழுதும் பாடும் நாகூல் ஹமீதுக்
கிருபாதங் கருங்கயி வருவாரெடி. (அஞ்சா,

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், இக்துவல்தாளி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருச்சானு பய நபிமே
அருட்கிருபை யதி ஜெயமே.

அநுபல்லவி.

விருட்ச மிருங் கடாக நிறைந்திசி மதினா முகம்மதுவே
திருமாமதீனா முகம்மதுவே, (திரு)

சரணங்கள்.

௧. தினந்தினமும் பகும்பரவுத் செலந்தபதஞ் சிரமணிய
சிறியவனுக் கனுக்கிரக மருள்வீர் யாரசூல்நபியே. (திரு)

உ. சதாகாலந் துதிமறைக ளிருந்துளமே பொருந்துறையா
தமியே னென்முகத்தோ டோச் சந்திரும் யாறருல் கமியே.

௩. அவனிலேகொண் டிடுன் குமிரோ னறுத்சயமே பொருந்தியதா
லதர முழுதும் பழுதகற்றி யருள்வீர் யாறருல்கமியே. (திரு)

௪. எந்தாப் தந்தைசெயும் பவமோ வெந்தன்பிழையோ வந்தவிதி
போ-எனியென் னண்டமத ரப்பழு தகற்றும்யா றருல்கமியே. ()

௫. ஜெகந்துதி மேவு மப்துல்லா தரும்பாலா மறைநூலா
திருக்கவி பாடும் ஷாகுல் ஹமீதுக் கருள்வீர்யாறருல்கமியே. ()

முற்றிற்று.

பதம். இராகம். செஞ்சுருட்டி.—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்தஞ் சேர்ந்தோ விந்தச் சரணம்பிணேன்-மெய்ந்தன்
கனமோகம நாலறிமா யபலாகினனு னனுதினங்

அநுபல்லவி.

இந்தவையக மெங்குந்துதி கொண்டிடு-மிறைவோன்
சதுமறை வீசிய போல்வபாரிற குலாம்கமி
பாதரிசா, கமகா, சனுதா, செனுதா, மகமா, மகரி
செனுத னர்தயப்போர்ப்திரு - பாதகி
சரிகம பதநீத ஜெமகரி பமகரி
சனுத சனுதய மாகரி தோமென. (சந்தஞ்)

சரணங்கள்.

௧. எத்தனை யெத்தனை வெற்றியா ளருமெதிர்க்க-அம
ரேத்திலு மாற்றலர் சலிக்க
பத்தியுடன் றீனை யெத்திசையோங்கவே
பனமுத்திட நல்முற்றாவ ரலியுத்தமா றுஸர்சர்க்குரு, பாத(சந்)

௨. வஞ்சக மிஞ்சிய நெஞ்சபூ ஜஹில்பாத் திறந்தே-பல
வாருரை புரிந்து மறந்தே
வெஞ்சின மோவிடத்தி ருஞ்செனுங் காஸ்மறை
வீசப் பணடாகப் படவாசச்சட சேர்ககி, பாதகி. (சந்)

௫. மல்லிகை முல்லை மலர்ச்சோலை வாவிகள் மிகவாம் மக்க
மாநக ரப்துல் லாமகவாம்
அல்லும் பகலுந் துதிக்கும் ஷாகுல்ஹமீ
தவமேவிய பவநீக்கிடும் நபியாறருல் மருமூதரே பாதகிச
முற்றிற்று. (கந்தன்சே

—ooooo—

பதம். இராகம் - முகாரி - அடதாளம்.

பல்லவி.

என்மீறி லன்பு செய்குவீர்
எந்தன் பவங்க ளீக்குவீர்

அநுபல்லவி:

தவமதுரை மறைநாதரே தாயகமாகிய நீதரே
மன்னேறன் திருத் தாதரே - மகுமூதரே. (என்மீறி

சரணங்கள்.

௧. பட்டமாக் நளிர்க்குதே - பாழ்கிண றுதி மிகுத்ததே
இஷ்டார்த்தர மானதே முகம்மதே. (என்மீறி)

௨. மங்காமணி விளக் கானவா - மாளில முப்பழ கானவா
சிங்காச னத்தானவா - திருமா தவா. (என்மீறி

௩. காணாத காலமறியைக் - கண்டிட வஜைத் திசை துதியே
பூரணஞ் சேர்பதியே - பாலதியே (என்மீறி)

௪. மக்கமதீ னமீதிலே - மன்னரப் துல் லாபாலிலே
உக்க ளருள்மு ஸம்பிலே - நபியாற குலே. (என்மீறி)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம்.ஏகாதேசி - அடதாளம்.

பல்லவி

மணதேசர் மாளவன் நன்மேல் பார்தல மறவாதே - யசே
மாயைபி ஞலுள்ள மேவிக கலங்கியே மருண்டுகொண்டிருக்காதே

உ.

அநுபல்லவி.

அனுதின மொருவினை வெனுமான தருகியே
அஞ்சி வணங்கிடுவாய் - இன்னும்
அல்லாம்து வில்லாகி நப்பிலாலமீ னெனருகும்
ஆரும்றகு மானே. (மனதே)

சரணங்கள்.

க. முத்திலொளிவா யுதித்தவி நருல்கபி
மொழியு முலாசப்படியே - நாளும்
மோசம் வந்தணு காம லெரிக்கை யானதின்
முத்தி வணங்கிடுவாய். (மனதே)

உ. மண்டல விண்டல மெண்டிசை யெங்கனு
மறைபொரு ளானவனை - நாளும்
மலருக்குள் ளெமது வுறைந்திருந் தாப்போலே
வல்லமை யுடையவனை. (மனதே)

ங. அஞ்சக் தொழுதார் கெஞ்சிப் புகழ்ந் தன்பாய்
ஆக்கமிழ்ந் திடுவாய் - நாளும்
அற்றுமனை யழிவொன்றில வானை
அமிர்த வணங்கிடுவாய். (மனதே)

ச. அற்பசலத்தினி லற்பத்தி யாக்கியே
ஆண்டசாள்பவனை - நாளும்
ஆருமதி பார்நீ தீதாறுடையவன்
ஆண்டபெரியவனை. (மனதே)

ரு. கடன்மலை கெவிபுவி யிடமும் மற்றெவையவன்
கற்பித் தமைத் தவனை - நாளும்
கதிர்மதி யுடுவொடு ககன மனைத்தையும்
ஒக்கணமைத் தவனை. (மனதே)

சு. அஞ்சமொ ரசுமதித் து மெத்தென்று
யம்முறையே நடப்பாய் - நாளும்
ஆகாத நேசத்தோ டெகொடக் காமல்
அன்பாய் வணங்கிடுவாய். (மனதே)

எ. வஞ்சிய சாகை மருட்டின் மேலொன்று
மயங்கித் தியங்காதே - நாளும்
மாற்ற பாவங்கள் செய்து திரிகின்ற
மனுவுடன் சேர்த்த. (மணித

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - கல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கத்தன்றுரு இரைபெற்ற உத்தம சிகாமணி
பாரனைக் குருவே.

அநுபல்லவி.

வெற்றிபெறுமிவே புத்தமதி மூலாத்
வேத்தரெனவரும் காயகமே
கார்முகில்கொண்டு நெடுங்குடை தங்கிய
கனாதவைமாசடி நாதரே
இரப்பாத மலமெனக்குத் தாருமையா - என்றன்
நீ இரக்கும்மா முகம்மதுவே. (கத்தன்

சரணங்கள்.

க. ஜெயபர் வேலைமை செய்திடச் சித்திடும்
பார்த்திப ராஜனமே
வையங்கை பூமான் தாம்பல வெளிவினித்
காட்டி பெற்றலைக் தேரே
மையக மீறினிற் பொய்கருமிர் நீக்கிய
மாமறை நீர்ப்பயிர் தாவினை
உம்ப சிறந்திப்பொன் னம்புய சேடி
கம்பிலி நத்ரிமா தவிர - பெளிகைக்காத்துக்
கிருபைசெய்ய வேணுமையா - முன்னை
மாமலிக் கேவதூ வம்பதுவே. (கத்தன்

நபி நாயகத்தின் பேரில் பதங்கள்.

உ. சந்தாஞ் சிறந்திடும் வித்தைமதி யழைத்த
சோதிபிறை நாதரே
கந்தகறை குலவு மந்தர திண்புய
கருணைநபி நாதரே
வந்திடு மாதிபன் தந்திடுந் தலைதனை
மங்கையெ னச்செயும் சிங்காரரே
மாகமீ தேழுங் கடந்தறு ஷெத்திபெ
மன்னவன் றன்னருள் கொண்டவி னோதரே
மாளிவந் தோயாத தாளுடையீர்-எனை
யாளும்நபி யாமுகம்மதுவே. (கத்தன்)

ங. மக்கநகரப்துல்லா மைந்தரான வந்த
வள்ளல் நபி நாதரே
திக்கனைத் தும்புகழ் சத்குண நிதியெனும்
திவ்யமகு மூதரே
சொர்க்க நகர்க்கர சான முஸ்தபாவே
துலங்கிய மணிச்சுட ரானவரே.
தோத்திரம் செய்து புகழ்ந்து இறைஞ்சிடும்
தொண்டன்ஷா குல்ஹமீ தன்பங்க ணீக்கிய
காத்திமு லன்பியா வென்னும் யாநபியே
பவந்தீர்த் தருள்செய் யாமுகம்மதுவே. (கத்தன்)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - உசேனி - அடதாளம்.

பல்லவி.

வருவா ரோடி யனமே-நங்கபிநாதந்
தருவா ரோடி தினமே.

அநுபல்லவி.

மருமலர்ச் சோலை தருமதி னாவாழ்
மன்னவன் திருத் தூத ராகிய
மன்னர் பின்னமு மென்னையா ளவே. (வருவாரோடி)

சரணங்கள்.

க. சதுமாமறை யோரெடி-வானோர்கள்நித்யம்
துதிமாதவத் தோரெடி
விதுமாமுகத் தோரெடி-அடியார்பாவம்
வினைதீர்த்தருள் வோரெடி

சதிசெயு மடஜகில் மதியழிந் திடச்செய்யும்
சகலமுன் னயிமார்க ளுக்குயர்
சங்கை தங்கிய சிங்கராம்கபி. (வருவாரெடி)

உ. புயலார்குடை யோரெடி-முப்புவனமும்
புகழ்தான்சிறந் தோரெடி
சயமாயுதித் தோரெடி-கானமகுஷர்
துதிமண்டாடு வோரெடி

கயல்விழி மங்கையின் மகனாறு கரத்தையும்
கருத்துட னதைபொருத்திவைத் திடுங்
கருணை தங்கிய குருமு கம்மது. (வருவாரெடி)

௩. பூமேவிய நாதராம்-மக்கத்தரசு
புரக்தப்துல்லா பாலராம்
கோமேவிய நீதாரம்-தீனவர்க்கன்பு
கூறு மனத்த யாளராம்.

க்ஷேமந்தரும் புலவன்ஷாகுல் ஹமீதுக்கருள்
சேரும்பதம் தாரும்மெனக்காரும்
கபிருருமிப் பொழுதையில். (வருவாரெடி)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - நீலாம்புரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சித்தமு மிரங்கா தேதையா - அடியேன்மீதையா
சித்தமு மிரங்கா தேதையா.

அநுபல்லவி.

கத்தனரு ளுத்தமோவே ஹாமிதுமுகம்மதுவே (சித்தமுமிர)

சரணங்கள்.

க. தேசம்புகழ் ராஜயோகரே - புவிமெய்கனுந்
தீன்பயிர் விளக்கும் வாகரே
வாசமெங்கும் வீசுவோரே
வள்ளல்நபி நபிறுரே. (சித்தமுமிர)

உ. வஞ்சியிடு நஞ்சருந்திடீர் - இறையோனேவல்
வர்த்திடும்படி பொருந்திடீர்
வஞ்சகக் குபிர் துஞ்சவே
வந்தவெங்கள் முஸ்தபாவே. (சித்தமுமிர)

௩. படிமிசை யடிதோயாதவா - திருமேனியிற்
பகர்ந்திடு நிழல்சாயாதவா
கொடுவிட மரவும்மோடே
குறுகிப் பணியாற ருமேலே. (சித்தமுமிர)

௪. அறிவெனு மக்கா நகரிலே - அப்துல்லாவின் மகன்
அருமை மகவாயிற ருலே
சிறியேன் ஷாகுல்ஹமீதின்பால்
செம்பொன் னடிதர விப்போதே. (சித்தமுமிர)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம், இந்துஸ்தானி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தினமன மையா ளருமையா
திருப்பாதந் தந்தாளுமையா

அநுபல்லவி.

கனந்தவமுந் திருந்தி ஞவாழ் - ஹாமீதுவே
ககனமின் டலத்தவர் மகிழொடு துதிசெயுங்
காட்சி நபியே. (தினமனமையா

சரணங்கள்.

௧. செகங்ககன மேழையுங் கடந்து - அறுவிலேக
செடிபவ னருள்கொடு கபுசுட னேறிய
கீர்த்திநபியே. (தினமனமைய)

௨. நகமத்திற் கேகயமழைத்து - நவின்றகோவே
நவருட னடுமையா னிருபொழு தினும்துதி
காதர்நபியே, (தினமனமைய)

௩. சுரமதனிற் கமல மழைத்திற ஞுலல் லாவே
சுருதி யெவர்க்கும் விளங்கிட அருள் புரிந்திடுந்
தாயநபியே. (தினமனமைய)

௪. ஜெகம்புகழ் மக்கா நகரப் துல்லா - வின்பாலா
சிறியென் ஷாகுல்ஹமீதுப் புலவனுக் குமதருள்
செய்யுங்கபியே. (தினமனமைய)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், மோகனம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீரெனை யாள்வீரே நபி நாயகமே

அநுபல்லவி.

பாரெங்கு மொருகுடை கோர சியற்றிடும்
பாத்திப ராகிய காத்திமிற ஞுலே
தகதிமி தசஜம் தரிகிண னாகஜம்
ஜலஜல குமுகு மென்னெதிர் தரும்நபியே. (நீரெனை)

சரணங்கள்.

௧. சுத்த னருள்பெருகும் ஹபீபெனுந் தூதரே
காதகாதல் கமழும்ஹா மிதிற ஞுலே-தகதிமி. (நீரெனை)

௨. உம்ப ரடிபரவுங் கெம்பீத நீதியே
உடையவன் வசனங்கொண் டென்மையிற ஞுலே-தகதிமி (நீரெனை)

௩. புரவல ராம்அப்துல்லா புதல்வராய் வந்தோரே
போற்றிடு மடியேனைக் காத்திடுமிற ஞுலே-தகதிமி. (நீரெனை)

௪. உத்தமி ஆமினம்மா பெற்றிடு மகவே
உதவிசெய் முடயபத மருளிற குலே-தகதிமி. (நீரெனே)

௫. புகழும் ஷாகுல்ஹமீது மகிழுவே அருள்செய்த
பூரணச் சசிகிகர் காரணரிற குலே- தகதிமி. (நீரெனே)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், இந்துஸ்தானி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாமோக மயலா லென்மனஞ்சகி யாதேடி
மன்னவன்றிருத்துதனை யின்னம்வரக்காணேனேடி (மாமோ)

அநுபல்லவி.

பூமலரும் யானஞ்சேர் மாமதி நாயகனைப்
பொற்பாதந் தரும்படிக்கிப் போதுரைசெய்வாயேடி. (மாமோ)

சரணங்கள்.

௧. அந்திபக லும்மெனது சிந்தைதனி லேங்குருகி
ஆசை பெருகுதென்று அதுசொல்லி வாவேடி. (மாமோ)

௨. பையுறு மரவிலேறு மையுறு வேங்கை மற்றெதும்
பணிந்திடு மிறசூலிப்போ வரவுங் காணேனேடி (மாமோ)

௩. வஞ்சியும் விசர்ப்பத்திடு நஞ்சினை யருந்திடுவோர்
வனசத் தாள்தந்தா லெந்தன் மனமகிழ் வாகுமேடி (மாமோ)

௪. குறைஷி தொரஷிக் கிளையோ ரிறையப்துல்லா தானீன்ற
குரிசிற்கொடமணியா மிறசூல்வரக் காணேனேடி (மாமோ)

௫. முப்புவனத் தவர்க்கெல்லாம் செப்பரிய கீர்த்திகொண்ட
முஸ்தபா நபியை நாடி. யெத்தினமுந் தேடுதேடி (மாமோ)

முற்றிற்று.

இன்னும் நபிநாயகத்தின் பேரிற் சொல்லிய பதங்களனேகமிருக்கின்றன. அவைகளை இரண்டாம் பதிப்பிற் போடப்படு மென்றறிவீர்களாக.

ஸஹாபியார்கள் பேரிலுஞ் சொல்லிய பதங்களில்

அபூபக்கர் ஸித்தீக்குபேரிற் பதம்.

பதம்-இராகம் - மாஞ்சி - அடதாளம்.

பல்லவி.

நாயக ரபூபக்கர் ஸித்தீக்கே
நாயக ரபூபக்கர் ஸித்தீக்கே.

அநுபல்லவி.

க. தூயவ னபி நாயகன்ற மேனமாதுலர்ச்-சரணம்பணிந்
தேத்திப் போற்றி செய்கு வேனையா (நாயக ரபூபக்கர்)

சரணங்கள்.

உ. வம்பு தும்புரு வலின் கலிட்டவா
உம்பர் கோனிடங் கெம்பிதமுடன்
முன்பி னுரைத்திடுந் - திருமந்த்ரமே
ஓதும் வேத முதற் றொழுதாம் (நாயக ரபூபக்கர்)

ங. அருக்கன் மீதிற்றீட்டிடுந் திரு நாமமே
உருக்க நபியன் பிருக்கும்படியிற்
றிருக்கண் துயின்றவா - உபகாரமே
தாருங் காரு முகம் பாரையா (நாயக ரபூபக்கர்)

ச. பூமலர் சிறந்தமக்கா வாழ்விநோர்
க்ஷேம முடனே ஷாகுல்ஹமீதின்
பாலர்க் கிரவே - கிருபை செய்குவீர்
செம்பா தந்தான் நபியினே னையா (நாயக ரபூபக்கர்)

முற்றிற்று.

உமறுகத்தா பின்பேரிற் பதம்.

பதம். இராகம் - இந்துஸ்தானி - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சமர கேஜரி உமறுகத்தாப் தஞ்சத் தஞ்சமையா
தாலக்கண் மீதில்லங்குன பாதக நாசமையா
பாரோர். (சமர கேஜரி)

அநுபல்லவி.

அமரர்கள் வந்து அடிதொழுதேத்து
ஆசை கபிதிரு மாதுலரே யென்ன - ஆட்கொள்விரையா
பாரோர் (சமரகேஜரி)

சரணங்கள்.

இரவி யுதிக்க மருகி போவிகக யெறி கொக்கிலே வோரே
சறும்பா கைகைக் கடிதிற் குறைபடித்தோரே - வந்த
இரவி - மருவிய வேதக் குருபீட மாகிய
மன்னாகப் போற்று மகரஜரே யென்ன
யாட்கொள் விரையா - பாரோர் (சமரகேஜரி)

சித்ரு மன்க்குப் பாதசைச் செங்கோல் சித்யப் புரிப்பித்தோரே
சுவத்திற் கனிழ்தமிலம் வருத்தி சந்தோசே - வெகு
சித - காதங் காமழ்கபி யோதுக் துன்னத்தோமுச்
காருணை பெருகுஞ் சரணமேம தங்கதனே
யாட்கொள் விரையா - பாரோர் (சமரகேஜரி).

புடவி தனிலென்றன் மிடைகன்றிக்கும் புண்யசிரோ மணியே
பூராயமான நியமிய சீர்கொள் மாயகனியே - இந்த
புடவி - தடபதுடம் புனை செய்திதுசிலு வையல்
தொகுல் தறமீதுப புலவினைக கண்பார்த்து
யாட்கொள்விரையா - பாரோர (சமரகேஜரி)

முற்றிற்று.

உதயமான் நவிபல்லாகு அன்று போற் பதம்.

பதம். இராகம். இந்துஸ்தானி தோடி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செங்கமலப் பாதத்தை தருள் வீரே
செப்பிதிலை உதயமா கவிஞரே.

அநுபல்லவி.

மங்குல குடை யரி தங்க மருகேனே
மன்னவ குமாரனே கவிஞரே (செங்கமல)

சரணங்கள்.

௧. ஆதிபராபரன் வேதமனைத்தையும்
அழகொடு தொழுங்கள் பொழுதினும் பொழுதே
நீதி செறியாம் வழுதை யின் கதிர் தெரிசித்த
நேச குமாரனே கவிஞரே (செங்கமல)

௨. அருளின் வழி இரு மாலிருபோரால்
காதல் புரிய வந்த மாதவமே,
தரணியில் வைக் கடியரிமை விட்டிடும் கோவே
தாப வாருதுமா னேகவிஞரே (செங்கமல)

௩. வாத்துற மதியைக் காணவின் சிறக்க
வசைபாம் பரித்தன் ஜோள் சிகரமே
தீனதுக் கைத் தன மானம்பாரமே
இப்ப உதயமா னேகவிஞரே (செங்கமல)

௪. மக்க மதினத் திக்கும் உரக்களருள் சபித்து
பட்சிமை காட்சியாய் மீட்சியுள்ளோரே
எக்காலம் போற்றிய ஷாகுல்ஹமீதாக்
கிருபாதக்குரு உதயமானவிஞரே (செங்கமல)

முற்றிற்று.

அலி யுல்லா பேரிற் பதம்.

பதம், இராகம் கமாஸ் அடதாளம்.

பல்லவி.

இந்த முகா அலியுல்லாவே-கந்தப் பாதந் தாரும்
இந்த முகா அலியுல்லாவே

அநுபல்லவி.

கர்த்தா அபித்தாலிபின்ற மைந்தராம் அலியுல்லாவே (இந்த)

சரணங்கள்.

கத்த னைத்தன் சித்தி முத்தி வெற்றிபெற்ற தத்லவரே
எத்தினத் திலுற்ற மத்தின் கொற்றவ ரலியுல்லாவே (இந்த)

கருதலர்முடி பொடிபடவமர் காட்டியே மறைபூட்டுந்தாட்டிகர்
சருவிய காமாலை தழைத்த பூட்டியசிங்க-மலியுல்லாவே (இந்)

மாதரசு பாத்தி மத்தின் நாதரே மறைபோதரே
சோதி யழுவில் வேதநபி முன்தோணு வேகனைஅலியுல்லாவே()

ஓடி யடையு மிரவிதன்னை யுறுக்கி நோக்க யெதிர்மேலிருக்க
தேடி னோர்கள் துன்பம் நீக்கும் செய்பிது அலியுல்லாவே (இந்)

இஸ்பஞ்சேர் மக்காவில்வாழும் மெய்த்தலை கிருபை செய்யும்
நப்பு ஷாகுல்ஹமீதுக் கருளுமகாயகாலியுல்லாவே (இந்த)

முற்றிற்று.

கலித்துறை.

ஆலங்கவிநு லகிற்றுமே யச சாட்சி செய
மேலை மறைபவன் றாறினைப் போத்திடும் மேதினியிற்
சாலக்கூடிக்க ருமதுவ மனைவி தாடொழுது
நாதியொ ருருகாபிகள் பாதங்கள் நான் பணிவேன். (க)

பணிந்தேத்தும் விரதீரசீது பொற்பாதத்தை யான்
அணிந்தேத்து சகுது கல்கா குலைபது ஆதிபுடன்
வணிந்தேத்த அப்துற்றகுமானுடன் கூடியிக்குமவரையு
மணிந்தேத்தும் பாதம்புகழ்க் கேதந்தினையிக்குமானிலத்தே (உ)

பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது

இமாமுல்ஹுசன்குசைன் றலியல்லாகு அன்கு

அவர்களின்பேரில்

முனாஜாத்து.

விருத்தம்.

ஆதிநா யகனே நப்பே யனைத்தையும் படைத்த கோவே
சோதியா யிறசூ லுல்லா ஹுல்கிரிம் பேரானை
கோதிலா வடிவார் ஹுசன் குசைன்மிசை முனாஜாத்தோத
காதிருய் விளங்கி நிற்குங் கத்தனே காப்பு நீயே. (க)

காவலர் நபியுல் லாவின் கருணைசேர் மகவாய் வந்த
பாவையர்க் கரசியான பாத்திமா யீன்ற பூவே
ஆவலா யெனது காட்ட மனுதினம் பெருத்த தாலென்
மேவெனச் சிறந்த ஹுசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (உ)

ஒப்பறு மிறையோன் றூதர் குலத்திடு மியார்க்க டம்மிற்
செப்பறு மலியார் தேவி செய்யிது பாத்தி மாவி
னற்புத மிகும் பாலரே யானந்தக் கடலே யென்பால்
குப்பருள் புரியுங் ஹுசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (ங)

நவமணி யிலகு தொட்டி னழுந்துயில் கொளுங் காலத்திற்
றவமுறு விண்ணோர் சஜி தப னெனு மிறங்கி நித்யங்
கவனமாய் படைத்தொட் டாட்டக் கதிதரும் பொருளே யிந்தக்
குவலயந் துதிக்கும் ஹுசன்குசைனெனு மணித்தீபமே. (ச)

பாலகரான காலம் பாங்குட னிருவர் தாமு
மேலவ ரும்பர் கோமான் விருப்பமாய்க் கூடி நின்று
மாலுற விளையாடு மன்னரே என்மீ தனு
கூலமா யருளும் ஹுசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (ரு)

இறைநபி மாசர் பெருமான் றிருநபி வயின்பா லிலு
முறைதகு புகழ்த்தனை மீது மொழுகிய முதுகின் மீது

...றைகாத் தினமு முத்தி நல்லமு தூட்டிக் கண்ணே
...றைவிலா தருளும் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௬)

கடையுக மதுஷர் வேலை கன்னியர் கரையுச் சேர்த்த
உடைய வன்னிடம் பாசுர முறுதிகொள் பரிதி மத்தன்
படையுறு கொழுனை ... மகத்துறு மகத்வ மேன்
கொடையருள் புரியும் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௭)

தரிசனத் தும்பர் போற்றத் தருதியா கபிக்கன் முடம்
பிரிசமா யொளி வழுத்தும் பெருஞ்சினை ஜிபுரில சொர்க்கத்
தரிசைமாக் கனிவை கலக உகந்தருத் திடு கிருபர்
குர்சிலே இமாமுல் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௮)

அருவினிற் சுபுரோ டேகி பகலியப் பொருளுணர்ந்து
மறைசொலும் வாகிர் பாத்தின் மானிலத் தலர்க் களித்தும்
முறைசெலு மார்க்க மிட்ட முகம்மது நபி பேரர்
குறைசியின் இனியார் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௯)

மருவலர்க் கரிய சிங்க மன்னவி புல்லா வீன்ற
இருவிழி மகவே யுங்கட் கிறை புரிதுகி லுடுத்தீர்
மருவிரி கபிமிற குல்மன மகிழ் மக வேயாக்குதல
குருவெனு மிமாமுல் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௰)

சீர்மையா மறிவு வேதத் தெளியுண ரெழுத்துத் தீட்டி
யோர்மையா யன்னை மீது முகத்திரை தந்தை மீதும்
கார்மையா மிறருல் மீதுங் கட்டிட இறை யுகந்த
கூர்மையார் வள்ளல் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௰௧)

முத்திரை மேவு மெய்கள் முகம்மது நபி யுகந்து
பத்திய ருன்றி யார்க்கும் பாமமா விரத்தைக் கூறி
வெற்றியா மலியென் றன்னை விருப்பமா யளித்தல் வழிக்
குத்திர மான ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௰௨)

மணக்கின்ற சடத்தி தருல் மக விருமக விறை
பிணைக்கொன்று மெவ்வர வாதி யிடமறைந் திருந்து பின்னவ
வணைத்துடன் ஜிபுரீல் செகி வளர்ந்ததிக் களிக்கச் செய்யும்
குணக்குன்ற மான ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (௰௩)

தயவுறு பாத்திமாவின் மைந்தையா மிறசூலன் பரம்
நயமுடனிலகுமெட்டு போற்றி காதியே தொழுஞ்சூழ்த்
திருப்பழுது வின்னிருந்த செலவவே என்பாலருள்
குடிவாரி இமாமுல் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௰௪)

செம்மையார் நபியின் மெறுரைத் தெரிசிக்க வகத்தோர் தல
மம்மையா ரிருக்க குசைனல ஹுறத்துபூரில் கோக்கி
இம்மையர் தம்ம கடுபா விபாத்தின் வகையைக் கூறுங்
கொம்மையா ரியாமூல் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௰௫)

மேலவன் முதர் நபி யிதுகுறானத் தேன் வரும்
காதமில் மெய்ம்மை கொடு சுன்னயாளி வெளி வீய்ந்து
மெனுமிப் புவியுச் செய்தி விகித்திட பாளி நல்குங்
கோலமா நபியார் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௰௬)

பூதல மதனி லுங்கள் பொன்னடி சிரசி லேத்தி
யாதரவது மிகொத்தோர்க் காகிய துன்ப நீக்கு
மாதவர் குரு பீடமே மன்னிறை யுகந்த பொன்மேனி
சோதனைச் சமார் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௰௭)

அம்மணி பாதத்தாளின் றவத்தினு லுதித்தெழுந்த
நலமணி ஹாசனை யின்ற நாயகம் தான பின்னர்
பலமணி குழந்த முத்தாய்ப் பாக்ய குசைனுமாகும்
குலமணி விளக்கார் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௰௮)

ஆலமென்னு மகையும் புக முஹமதின் விறகு தில்லா
சீலமார் பதத்தை நேவித் திருக்கரம் பிடித்துக் கொண்டு
சாலவே நெஞ்சமேனதுக் தழுவியே யமுத மூட்டும்
கோலமாரி மாமுல் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௰௯)

வாடிய பயிர்களுக்கோர் மழையெனு விறகு அல்லா
காருண்ய வுரைத்தாசு காலியார் களுக்கும் பின்னர்
நீடிய விறல் புரிந்த திருபாத வடி பரவும்
கூடிய பெருமான் ஹசன் குசைனென்னு மணித்தீபமே. (௨௰)

தந்தைக்காய் தமைத் தீன்மொச் சாற்றின சேதத மான
மைந்தர்கள் முகம்மதென்றும் விளக்குமைப் துவலாவென் றுஞ்

திர சூரிய னுஞ் சரியிலா வடிவுள் ளோரே
க்ரந்தலர்ப் பதுமார் ஹசன் குசைனெனு மணித்தீபமே. (உக)

உதாரங்கள் புரியும் வேத முறைகுதுபா நடத்திப்
பதாதிகள் குழுவி னூடே பாலரைக் கண்டு மிம்பர்
சிதானம்விட் டிறங்கி முத்தி செஞ்சுட னணைத்துப் போற்ற
நதாயருள் புரியுங் ஹசன் குசைனெனு மணித்திபமே. (உஉ)

மிஞ்சிடு புகழார் வெற்றி விளங்கிய வலியார் தேவி
மஞ்சுறு கரத்தார் பாத்தி மாவருள் புதல்வரும்மை
இஞ்சொலார் நபி தோளூற யேறுவாகன மென்றேறிக்
கொஞ்சியே புகழு ஹசன் குசைனெனு மணித்திபமே (உ௩)

முத்திய முகத்ற மாத முத லெண்ணைக் தினமட்டாகப்
பத்திய பாத்தி ஹிர்வும் பலபல பவுசுமிக
வுத்திடும் பலமே யெனக் குறுபிணி பவங்களோடுங்
குத்தங்க ணீக்குங் ஹசன் குசைனெனும் மணித்திபமே. (உச)

விதிகொண்டு மனதுள் ளாய்ந்து விறலுடன் கறுப லாவிச்
சதிகொண்ட எசிது சேனை தலையெலாங் கறு வறுத்துப்
பதிகொண்ட தாக நீரால் படைத் தவன் சொர்க்கவாழ்வு
குதி கொண்ட புகழார் ஹசன் குசைனெனு மணிக்தீபமே, (உ௫)

அந்தர மள வுயரு மரியகிதார் மலேயின் மீது
சுந்தர வலியார் பாங்கு சொல்லி - இளகி நீராய
விந்தையா கிடவே செய்த வேந்திரு விழியே பாதங்
கொந்தலர் இமாமுல் ஹசன் குசைனெனு மணித்திபமே. (உ௬)

காளையா ரலியுல்லாவின் கண்மணிப் புதல் வரைத்தான்
நாளைமன் றூடு நபி நாயக மடியி லெந்த
வேளையும் வைத்துக் கொஞ்சி விரும்பி யமுதூட்டுங்கண்ணை
கோளையை ப்பாருங் ஹசன் குசைனெனு மணித்திபமே.

பலபல காலமுங்கள் பங்கயப் பதத்தைநாடி
கலமுடன் றுதித்திறைஞ்சி யம்பிடும் படியலென்ற
புலவன் தாருள்ஹமீது புகன்றதுகேட்டிரங் குங்
குலமணிக் கொழுந்தார் ஹசன்குசை னெனு மணிக்திபமே (உஎ)

ஹசன்குசைன்பேரில் முனஜாத்து-முற்றிற்று.

ஹசன் குசை னாயகத்தின்பேரிற் பதம்.

பதம். இராகம்-புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காவல ரிமா முல்ஹசன் குசைன்
கஞ்சச் சீரடி தஞ்சந் தாவருவா ரெடி.

அநுபல்லவி.

க. மூவுலகவர் மேவு நாயக-ரீ
முதியோனவி மதலைக் கதி
விதமாம் ஹசனுசைனாயகர் (காவலர்)

சரணங்கள்.

உ. தானவ னும்பர் கோனிறங்கியே
தாங்குந் தொட்டிலை யோங்கும் படிபிடித் தாட்டிவர்-தான
வானமீது சந்த்ரசூரியன் போல்-ரீ
வருமிப்புவி தருமுக்கிய குருவாம்
ஹச னுசை னாயகர் (காவலர்)

ங. மிக்க சொர்க்கத் தினற்கனி யுண்டு
பேரன்மை கொண்டசாவி லேதுமே போதமே-மிக்க
ஹக்க னயனு கக்குபாத்திமா-ரீ
கண்ணின் மணி விண்ணின் மணி
யென்னும் ஹசனுசை னாயகர் (காவலர்)

ச. கந்தரக் குடை சுந்தராயி
உத்தி தோன்றுப வித்தையுடன் மகிழுற்றவர்-கந்தர
அந்தி சந்தியுஞ் சென்றிருப்பதுமே-ரீ
நேசை படைசெம விசுவாசம்
ஹசனுசை னாயகர் (காவலர்)

ரமிசு ஹசன் குதை ஞயகத்தின்பேரிற் பதம்.

மக்கமதிலு வாழிறகுலின்
முக்கியமா க்திருபேரரே நீர்வருவீரே-மக்க

எக்காலம் புலவன் ஷாகுல்ஹமீது-ரீ
இறைஞ்சும் பதமெனக்கு ந்தரும்
யெளிலார் ஹசனுசை ஞயகம் (காவலரி)

முற்றிற்று.

முகியித்தி னண்டகை பேரில்

தாய்மகளேசல்.

வெண்பா.

பூதலஞ் சிறந்த புகழ்றகுல் பேரப்துல்
காதிர் முகியித்தீன்மேற் காதலா - யோது
யேசல் தனைக் கூறுதற்கே யெக்ஞும்மை தாய்நிறைந்த
நேச றகுமா னுதவி நீ.

கண்ணிகள்.

பூவுலகு மும்பருக்கு
மேலிடுகொல் தானவரார் தாயே - அதுமேகள்
பூரண மதியமென வந்த
முகியித்தீ னல்லவோ - மகளே. (௧)

அடியாரின் பேரரென
ஒலியரச ரானவரார் தாயே - அதுமேகள்
ஆசா உடமை ரப்துல்
காதிர் முகியித்தீ னல்லவோ - மகளே. (௨)

தாயகத் திருக்கச் சேரார்ந்
ஈன்னெவரகு சேர்ந்தவரார் தாயே - அதுமேகள்

ஜபசமாகவுந் துதித்த
காதர் முகியித்தீ னல்லவோ - மகனே. (௩)

பூலோகம் பேர்விளங்கப்
புனிதமுடன் பிறந்தவரார் தாயே - அதுகேள்
கோலமுள்ள ஷெய்கு அப்துல்
காதிர் முகியித்தீ னல்லவோ - மகனே. (௪)

பூணும்நம வான்பிறைமுற்
பூண்டவிர தத்தவரார் தாயே - அதுகேள்
மாணிக்க வடிவுடையார்
மன்னர் முகியித்தீ னல்லவோ - மகனே. (௫)

கங்காயினி றந்தவனைக்
கடிமணஞ்செய் திட்டவரார் தாயே - அதுகேள்
சங்கை புனஷெய்கு அப்துல்
காதிர் முகியித்தீ னல்லவோ - மகனே. (௬)

உப்பார்கைகளி லெடுத்துக்கொண்ட
உயிரையீடு வித்தவரார் தாயே - அதுகேள்
நம்பிரோர் தமக்குதவு
நயினார் முகியித்தீ னல்லவோ - மகனே. (௭)

மாதவராஞ் ஷெய்குசன்ஹா
மதிமயக்கச் செய்தவரார் தாயே - அதுகேள்
நீதமுள ஷெய்குஅப்துல்
காதிர் முகியித்தீ னல்லவோ - மகனே (௮)

ஜெப்பாரை மலைபாகத்துக்குத்
ஜாரப்போகச் செய்தவரார் தாயே - அதுகேள்
ஒப்பாகா இறைபோல ஒரு
குன்மைமுகி யித்தீனல்லவோ - மகனே. (௯)

வாணிபத்தி விடர் தவிர்த்து
வாழ்வுபெறச் செய்தவரார் தாயே - அதுகேள்

ஆணிமுத்தா கயிபிறகு
வறுமை முடிபித்தி னல்லவோ - மகளே (௰)

வல்லவனின் னதுஷித் துயில்
மாட்சிமை புரிந்தவரார் தாயே - அதுகேள்
நல்லோர்கள் துதித் திறைஞ்சும்
காதர் முடியித் தினல்லவோ - மகளே. (௰௧)

மூங்கர் கக்கி ருணவரை
முடிகாமற் செய்தவ ரார் தாயே - அதுகேள்
தூங்க வடிவான அப்துல்
காதிர் முடியித்தி னல்லவோ - மகளே (௰௨)

ஆன் டீரு ஜெருஜிபனமு
மருந்தாத காரணரார் தாயே - அதுகேள்
மாண்டவரை யெழுப்பி வித்த
மன்னர் முடியித்தி னல்லவோ - மகளே (௰௩)

மைந்தனில்லா தொருமலடி
மகன்பெறவே செய்தவரார் தாயே - அதுகேள்
இக்துகோந் தொழுகைதனை
அருளு முகியித்தி னல்லவோ - மகளே (௰௪)

வேத்தாபி மிகுருஜ
வெள்ளபதத் தாஙகினதார் தாயே - அதுகேள்
ஓதும் புகழ்தரிற் ஆற்றிடு
கவ்து முகியித்தி னல்லவோ - மகளே (௰௫)

மங்கையுதும் கொங்கையினை
மாற்றிவர வளமுத்தவரார் தாயே - அதுகேள்
பங்கமிலாதெனைக் காக்கும்
பாக்ய முகியித்தி னல்லவோ - மகளே. (௰௬)

ஜமிலானி தனித்பிறந்து
சீர்பருதா கான்பவரார் தாயே - அதுகேள்

முயலா யிருந்தோர்க்கு
  மோட்ச முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௧௭)

பாதையுற்ற சோரரையும்
  பதக்குறைட்டா லகற்றினோரார் தாயே - அதுகேள்
வேதை யுற்றபிணி தீர்க்கும்
  வேந்தர் முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௧௮)

அந்தாத்தி னுறும்பருதி
  அடவுவைத்த காரணரார் தாயே - அதுகேள்
சுந்தர சவுந்தர
  யிருந்த முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௧௯)

கயமாற்றில் விழுந்தெழுந்து
  ஒறுக்கனைத்து நிந்தவரார் தாயே - அதுகேள்
ஜயம்பாட வாக்கருளும்
  சோதி முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௨௰)

கொங்கையுறு மங்கையைபஜின்
  கொண்டேக வழைத்தவரார் தாயே - அதுகேள்
வங்குமுடன் னளித்தவனை
  வருத்து முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௨௧)

ஜின்மனுவுங் கம்பொழுதுஞ்
  ஜீவனைத்துந் துதிப்பவரார் தாயே - அதுகேள்
இன்மையிலும் மறுமையிலு
  மேக்தல் முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௨௨)

புற்பூட ருத்துவதாற்
  பூண்டபிணி தீர்த்தவரார் தாயே - அதுகேள்
நப்பனுட னெதிர்மொழிக்க
  நன்மை முத்தியித்தி னல்லவோ - மகனே. (௨௩)

மதுரசாலைச் சூழ்க்கதனை
  மருந்தருந்தச் செய்தவரார் தாயே - அதுகேள்

அதுவிதமென் பாலிலரு
　　ளருமைமுகியித் தினல்லவோ - மகளே. (௨௪)

ஒருநோ மெழுபதுபே
　　ருணருந்தி வந்தவரார் தாயே - அதுகேள்
கருமேகக் குடை கபியின்
　　போர்முகியித் தினல்லவோ - மகளே. (௨௫)

சுன்னத் தைப்பேறு தவரைத்
　　தூஷணித்தே யெறிந்தவரார் தாயே - அதுகேள்
மன்னித் தெனக் கருள்புரியும்
　　வள்ளல் முகியித்தீ னல்லவோ - மகளே. (௨௬)

கொடியவரியைக் குக்கல்வெற்றி
　　கோலஞ் செய்யப் பெற்றவரார் தாயே - அதுகேள்
மிடிமை யுறும் பிணிநீக்கு
　　மீரன்முகியித் தீனல்லவோ - மகளே. (௨௭)

கருதியபென் ணுணுக்கி
　　காரணஞ் சிறந்தவரார் தாயே - அதுகேள்
காமிலான ஷெய் கப்துல்
　　காதிர்முகியித்தீ னல்லவோ - மகளே. (௨௮)

சேனஞ் சிரமறவே
　　செழுங்கபத்தால் பொருத்தினோரார் தாயே - அதுகேள்
தீனைத்தலை தாங்கும்
　　செய்குமுகியித் தீனல்லவோ - மகளே. (௨௯)

அறிவுரைத்த ஷெய்குஹம்மா
　　தனிகரமேசர் படுத்தினோரார் தாயே - அதுகேள்
சித்தியன்ஷாகுல் ஹமீதுக்கருள்
　　செய்யு முகியித் தீனல்ல வோமகளே. (௩௰)

தாய்மகளேசல் - முற்றிற்று.

பதம். இராகம். ஆனந்தபைரவி— ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செந்தாமரைப் பதத்தையா - தாவுதர
வந்தாக மீது நெஞ்சையா - அடிமைக்குஞ் - செந்தாமரைப்

அநுபல்லவி.

கந்தாக பூம்பொழில் சிறந்த பருதாதினில்
காதவெனும் பாஅப்புறல் காதிறு முகிபித்தீனே (செந்தா)

சரணங்கள்.

௧. காலர் திகாலரு மாலா கினே செலத்தன் மேலா தரவு செய்
திரல கிடுஞ் செங்கோலா
பாலருக்கிட ரேம்பி னுமேல விரதம்பெற்ற
நூலா செளியா ரஜ குலமுறி யித்தீனே. (செந்தா)

௨. காரார் கவிகைாயி பேபா தினிமத்தாஞ் சிங்காரா திருக்
காரணஞ் சிறந்த ஒய்யாரா
கோரயுகத் தோர்வினை தீரவருளுங்குரு
மோரா ஜெயசெம்பிரா மீறுன்முகி யித்தீனே. (செந்தா)

௩. லோக மீசை யோர் கினவாகத் துதித்தோருங் கம்பாரச்செய்து
சோக்கித்திரு வரு ளுண்டாக
சாவா மூவறைக்தலினைத் தேசு முடனமைந்த
நாகரிக முடைய சேகு முகிபித்தீனே. (செந்தா)

௪. தேசாதிபர் மகுடசா தவபாபூ கேசா அழுணாகிரு
சேபென்னுதவு மகராஜா
கடசாமத் பவை கொண்ட தாசன் வாகுல் றமீது
ஹாஜத் தருளபுரியுங் கோதா முகிபித்தீனே. (செந்தா)

முற்றிற்று.

முகியித்தீ னண்டகைபேரில் பதம்.

பதம் - இராகம் - தனாசரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மலையாதே நீ நெஞ்சமே — அநுதினமும்
வருவார் நமக்கவர் தஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

நிலையா முகியித்தீனை நினைத்தோர்க் கிடுக்க முண்டோ. (மலை)

சரணங்கள்.

௧. வாக்குத் தவறா மன்னவர் நினைத்தோர் தன்பால்
வலிய வருவே னென்பவர்
காக்கப் பிறந்த முன்னவர்-இறைவசனங்
காணவன் புறைசொன்னவர்.
நோக்கக் கருணை தந்த நாயகமுகம்மதர் முன்
பார்க்கக் கனியாய்நின்ற பாகமுகியித்தீனை. (மலை)

௨. அன்புக்கருள்கொடுத்தவர் இறந்தவன்பால்
அங்கத் துயிர் விடுத்தவர்
வின்புக் கிடர் தடுத்தவர் — நபியிறசூல்
விருப்ப மருள் தொடுத்தவர்
முன்புக் கிருந்தகென்றுமுறை வாச்செய்த வள்ளல்
தம்பங்கொள் பெரியோனை தவறாதிவெதில்லீரே (மலை)

௩. ஜயிலானி நகர்வந்தவர் - அப்துல்காதிரு
சிறப்பாயருள்புரிந்தவர்
மயிலாப் நபியுவந்தவர் — அடிமைக்கென்றும்
வாழ் வழிகளே தந்தவர்
பயிலாத தசை தன்னைப்பாலை உருவாக்கிய
செயிலானிமுகியித்தீனை நினைத்தார்க்கிருமையுண்டா. (மலை)

பதம் - இராகம் - காம்போதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிறியேன் சிறியேன் நினைக்க வொண்ணா — துணை நீயையா.

அநுபல்லவி.

நறை மலர்ப்பொழில்கள் சூழ் நகர்பகு தாதினில்வாழ்
காதரு ஞானிகருள் காதிறு முகியித்தீனே (சிறியே

சரணங்கள்.

௧. அன்னை வயிற்றிற்பிறக்கு முன்னே பெருகாரணமாய்
அன்று இருடன்றனையே பொன்றிடச் செய்முகியித்தீனே. (சி

௨. சிசுதிரப் பாவிய பருதியை மறைத்துப்பின்
விருக்கையிட்டதி லடவிரிந்திடு முகியித்தீனே (சிறியேன்

௩. விண்ணவர் கையெடுத்துக்கொண்ட கண்ணிய ஞானத்தையே
விடுத்திட உரைமறுக்க அடித்திடு முகியித்தீனே (சிறியேன்

௪. வெற்றி னத்திலுக் குயிர்குஞ்சித்த கிழமை யாண்டையல்
ஏழை தொழுமடிமைக்கை யாளு முகியித்தீனே. (சிறியேன்

முற்றிற்று.

பதம் — இராகம். இந்துஸ்தானி — ஏகதாளம்.

பல்லவி.

யானென்னுரு செய்குதிடுவேன்
கெளவுதுல்லெஃறுலமே பதகெதி (யானென்

அநுபல்லவி.

௧. தீனவர்கள் குழுக் திருப்பகுதாதில் வாழும்
செய்யிதா முகியித்தீனே பதகெதி (யானென

சரணங்கள்.

நம்பித் துதித்தவர்க்கு-அவர்கள் துன்பமகற்றிடுவார்
நாதரே அப்துல் காதிறு நாயகமே பதகெதி (யாமென்)

கல்லா யுகத்தவர்க்கும்-இன்னம் வலியவருபவராம்
நாட்டத்தோர் பிணிபோட்டிடும் நாயகமே பதகெதி (யாமெ)

புவிபெ லொலிமார்க்கு-முயர்-செவிதாகிய கோவே
புண்யரே இருகண் மணி நாயகமே பதகெதி (யாமென்)

௨. புகழும் ஷாகுல்ஹமீது மனமகிழும் படிக்கெப்போதும்
போற்றி னேனை பிணிதீரத்திடும நாயகமே பதகெதி (யாமெ)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், இந்தஸ்தானி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீதா சிரோரத்ன மாமிய காதமே
செய்யிது முகியித்தீனென் னுபகமே.

அநுபல்லவி.

வேதா விநோதா - தருமதாதாவே
வேந்தர் களடிபா விகிர் கோவே (சீதாசிரோ)

சரணங்கள்.

௧. ஆதாகத் திருடன் வந்தான் சென்றேனைச்
சேர்ந்தவ னுயிரேகச் செய்யும் பிரே

மாதானி னுந்திபிருந் தாசனுக்கு
மறுக்குமை மொழி கின்ற ஜெயமேவீர்

மாதுர சொர்க்கை மாக்கவைபோது
மாத்திரை வல்லமைக்க குத்து பொலிசு (சீதாசிரோ)

௭. வெதியராஞ் செய்கு சன்கா வென்ரேர்களும்
விசர்ப்பையர் மொழி விண்டதாலே

தீதியா வேத அறிவுக ளியாவையும்
சீக்கிமே திரித்தனர் சாபத்தாலே

கோ தையின் பால கற்பி னோரே
வெளிறியர்க்குல முகிபித்தினே (சீதாசி

௮. பாரிசைக் கீர்த்திகள் சொலவே
மஞ்சிரி கொருவரி கிர்கயானர்

பெரிய ஜபப்பாவை நீக்கியே தள்ளவே
செதிருதிய சென்று பெருகி ராஷாத்தானே

ஆரியர்க்கம்பா ராத் தின்றீ நன்னவே
அவர்க்குமுன் ஜகம்ஆனினி லான காதிபேற (சீதாசிரோ

௯. நற்றவஞ் செறும் ஜயிலானி நகர்வந்த
காதாபூனாகிகு நீத மகவே

உற்ற நபி பிறகுல் ஐத்திலிற் றீபமாய்
உலகஞ் சுவனஞ் சேர்த்தி - மருமேப

எத்தினத் திலும் ஷாகுல் ஹமீதுக்கு
இருபதத் தருங்கவுது முகியித்தீனே (சீதாசிரோ)

முற்றிற்று.

பதம்-இராகம் - இந்துஸ்தானி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருப் பாதந் தந்தென் முகம்பாரையா
பாவையாயெனைக் காரையா (திருப்பாதம்)

அநுபல்லவி.

திருப்பொழிற் சிறந்திலகு பருன்பகுதாதில் வாழ்
ஆயரேயே குதுபுலகுதாபே (திருப்பாதம்)

சரணங்கள்.

ஜகத் தொலியார் கட்கும் தொகுத் தாசா னேரே
செய்யிதுவே அப்துல்காதிரொலி (திருப்பாதம்)

மேலா னருள்கொண்ட வேத சற்குருவே
வேந்தர் முகியித்தீ னாண்டவரே (திருப்பாதம்)

செல்வவளங் கொண்ட ஜயிலானில் வாழ்ந்திடும்
ஷெய்கு பூலாலிகு சேயானோர் (திருப்பாதம்)

அனுதினம் பாடிய வடிமைஷா குல்ஹமீதை
ஆதரித் தருளப்துல் காதிர் முகியித்தீனே (திருப்பாதம்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - காம்போதி - அட தாளம்.

பல்லவி.

என்னமோ வரக் காணேனே
அன்னமே காணென்ன செய்வேன்.

அநுபல்லவி.

இக்கலத்துள் ளோர்கள் போற்று
மன்னவர் முகியித்தீனே. (என்ன)

சரணங்கள்.

(௧) கனவில் நினைவாகுதே-தினமு மனமோகுதே
மனமீ திரங்கி யுங்கள் வனசபொற் பாதந் தா (என்ன)

(௨) சுத்த னருள் பெருகும் ஹாமிது கவிபேரரே
சித்த மிரங்கி யுங்கள் சேவடி யதுதாவே, (என்ன)

(௩) அன்னை தனக்கறிவு சன்னைய முடனே பேசும்
சொன்ன மொழிதவறாச் சுத்தமுகியித்தீனே. (என்ன)

(௪) தன்னை யமிர்தமொழி மன்னவ ஷாஹுலாமிது
காதல் மகவா மப்துல் காதிறுமுகியித்தீனே. (என்ன)

முற்றிற்று.

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது

குதுபு - காஜா முகீனுத்தி னவர்கள் பேரில்

முனாஜாத்து.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆதியா யுறைதூதரா யனைத்துயிர் களிலு மாகி
நீதியா யரசி யற்று நிமலனே யுனதின் பான
மூதறி வுடைய காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல் லாமேற்
காதலாய் முனாஜாத் தோதக் கருணைசெய் தருணீ காப்பு. (௧)

காப்பதற் குரிய சோதி கருணைசேர் ரசூலுல்லா
தீர்ப்புறு பக்க ரோடு திறலுமரு துமா னலி
தார்ப்புய ஹசன்ஹு சைனற் சகுபிமா ரிவர்கள் திவ்ய
சீர்ப்பதஞ் சிரமே லேற்றிச் செப்பினேன் முனாஜாத் தன்றே (௨)

ஒழியெங் காளும் செய்யி தூயர்கெள துல் லகுல மப்துல்
காதிர்மு கியித் தீனின் கமலத்தாள் சிந்தை கொண்டு
ஹாதியாய் வந்த காஜா முகீனுத்தீன் குதுபை போற்றிக்
கோதுக ளனைத்து நீங்கக் கூறினேன் முனாஜாத் தன்றே. (௩)

மதிமுகத் திரசூ லுல்லா மகன்மகன் ஹுசைன் றுவர்க்கம்
பதினொரு தலைமுறையின் பாங்குட னெழுங்கொ ழுங்காய்த்
துதிதரும் பேர்க ளுக்குத் தோத்திரப் பொருளு மாகி
முதியவ னருள்சேர் காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல்லாவே. (௪)

விளங்கிய ஹசன் ஹுசைனும் விரும்புதாய் தந்தை ஜத்திற்
களங்கமொன் றில்லாச் சோமன் கலையுட னுதித்த தேபோல்
கலங்கொளுஞ் சஞ்ச ரியா கரியா துத்தின் பாலர்
முழங்கிய செய்து காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௫)

அனைவயின் றரித்து முற்றி யவனியிற் பிறந்த பின்னர்
மனதுது கோட்ட மெல்லா மதித்திடாக் கார ணங்கள்
வினைவுறும் பதினெந் தென்னும் வருடமேத கல்விகற்று
முனைம்குது பான காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல் லாவே, (௬)

பூமல ருப்பா னத்திற் புசிதமுந் துறையுங் காலை
மாமையா ரிபுரு ஹீமல் மஜ்தூபி கண்டபோது
நாமமாங் கனியை நல்கி நல்லரு ளூட்டுங் கோவே
*ஜூமல மொடுக்கும் ஜிஸ்தி முகீனுத்தீ னொலியுல் லாவே, (௭)

காதிரி சுஹ்றர் வறுதி கதிதரு நக்ஷ பந்திப்
பாதையாம் ஜிஸ்தி யாவிற் பத்தியம் நிரப்பங் கொண்டு
போதறும் லாகிர் பாதத்தின் பொங்கிய இல்மு தங்கு
மூதறி யுடைய காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல லாவே. (௮)

நற்செயற் கான பாதை நாடிட வுஸ்தா தானே
ருச்சிதப் பொருளைத் தேர்ந்த வதுமானுல் ஹாரூனெனீர்
பச்சம தொப்பு மென்னப் படைத்தவ னேதுங் கோவே
முச்சகந் துதிக்கும் காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல் லாவே, (௯)

அறுந்திடா வடமென் றோது மழகிய ஜிஸ்தி யாவிற்
சிறந்திடு முதல்மு ரீது செய்தபின் பாதை நான்கும்
நிறைந்திடுந் தீர்ப்புச் செய்கை நேர்ந்துமுன் ஜிஸ்தி யாவி
லுறைந்திடும் குதுபு காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௰)

உகப்புள்ள வுஸ்தா துங்க ளுருக்கத்திற் றேடிச் செல்கால்
வகுப்புட னனல் வணங்கும் வம்பர்முன் குழந்தை யேந்தித்
திகைப்புற நெருப்பிற் பாய்ந்து நி[illegible]ாய் வெளிவந் தோரே
முகப்புறும் வழியாம் காஜா முகீனுத்தீ னொலியுல் லாவே, (௧௧)

சித்திர வடிவுள் ளோரோ வீனத்தா மழகுள் ளோரே
கத்தனைத் துதிக்குஞானக் காமிலமுக் கம்மி லேசீர்

* ஜூ—ஜுபு.

முத்திரை யபிகின் பேரா ரேமொழி யடுமைக்குங்கள்
முத்திதந் தருள்வீர் காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௨)

படியெங்குந் தீனை பேவிப் பயிர்செய்த ஜெயாற் பிரே
குடிதங்கும் ரூபிர கற்றிக் குவலயஞ் சிறக்கச் செய்து
கொடிதங்கு ஹில்தி யாவின் குலக்கொழுந் தான கௌதே
முடிதங்கும் செய்து காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௩)

தங்களின் கிருபைத்தோங்கி தங்குபூக் காவி டத்தி
லங்கனே ரதிபன் வந்தே யதட்டியே துரத்தி னானைச்
செங்கணு னெதிர்த்து நோக்கிச் செகமதில் விழச்செய்தோரே
முழங்குசீர்க் குணமார் காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௪)

சிறுமையார் வஹாபி தம்பிற் சேர்ந்தவன் கொடுமை பூண்ட
கறுமனத் துடையான் காவித் கலக்குட னெதிர்ந்துப் பேச
வறுமைதீர்த் தவனை நல்ல வழிவொளி பாக்கி வீரம்
முறைமையை யாக்கும் காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௫)

எத்தனை பேர்கள் நம்மோ டெதிர்த்தவா தாடினார்க
ளத்தனை பேர்க்குந் தந்த மஃதின்றிச் சவால் ஜவாபு
முத்தரந் திறக்கத்தீட்டி யொலிகளுமாகச் செய்தீர்
முத்திது மொழியார் காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௬)

முறைமுறை செபிவி னக்கு முகியித்தீ னுண்ட கைக்கு
முறைமுறை யைந்து நீக்கு முகியித்தீ யொபாத்தின் கால
முறைமுறை குருவாய் முப்ப தவளாய நின்ற போது
முறைமுறைச் செய்த காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௭)

*தந்தைதா யிட்ட நாம முகம்மதோ டசனும் பின்னர்
விந்தைதயி னபி யிருப்பால் முகியித்தீ னென்றும் விண்டார்
அந்தகா மங்கொ டீனை யழகுற விளக்குங் கோவே
முந்திய தலைமை காஜா முகியித்தி னொலியுல் லாவே. (௰௮)

அளவிலான் திருத்து தான அருமதெம் மிறகுனுல்லா
தெளிவுட னஜமீர்க் கேகச் செப்பினீர் குறியுங் காட்டிக்

---

* முகம்மது தசனென்பதற்கு-ஹசனைப்பற்றி முகம்மதோடச்
னென்று வந்தது.

கிளர்கொளும் அத்தாபிற குலெ கிந்தினி ஜாரு ஷிய்யெ
முளரித்தா ளருளும் காஜா முகினுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௰௯)

சதுமறைப் பொருள்யா வர்க்குந் தங்கிட மஹரீ பத்தின்
விதிதனைப் புகட்டி வைத்து வேறிலா நேர்மை காட்டிப்
பதவியாம் குதுபுக் குபுறுப் பாதையா யக்காமிற் சேர்க்கு
முதியவ னருளார் காஜா முகினுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௨௰)

வகுத்தவ னொலிகள் கோனீர் வளவஜா வீர்புக் காது
மகத்துவ வல்லூர் நற்றி மன்னவன் காவ லாகத்
தொகுத்திடு மவர்கள் கண்ணிற் றேன்றிடா தார்க்குஞ் செவிநீர்
முகத்தொச்சந் தீரும் காஜா முகினுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௨௧)

வரிசையாய்த் தினமு மூங்கள் வனசத்தாள் போற்றி செய்து
பிரீசமீக் காவி கீத்தும் பேதையென் றுன்ப நீக்கத்
தெரிசன மாக வுங்க டிருவருள் புரிபு மையா
முறுவிது லேகல் ஜிஸ்தி முகினுத்தீ னொலியுல்லாவே. (௨௨)

மன்னவன் ஞப்பு ளைத்தாள் மகிழுமில் வஜாவீர் யாவும்
பின்னொரு வொளிகைக் கொள்வார் பேசும்யாம் பொருத்தா லிட்டால்
அன்னவர் குதல்ச்செய் வாரென் றுன்பனி ரண்டாமல் டிற்கு
முன்னமே யருளார் ஜிஸ்தி முகினுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௨௩)

சொல்லதை நலமென் றெண்ணுந் தோன்றலூர்க் காவ லார்பால்
வல்லவ ரடையா அஞ்சள் வகுத்துவைத் திடவங் கார்ந்த
பல்லர்கள் பார்வை யாவும் பழுதுறக் கோட்டை புக்கு
முல்லைநேர் முறுவல் ஜிஸ்தி முகினுத்தீ னொலியுல லாவே (௨௪)

எண்ணைத்து முரிதுந் தாமு மெழில்நக ருளறற்றிருக்கத்
தின்னைமா கோட்டை கட்டுந் திறனினர் சினக்கச் சோது [வர்
மென்னுமே யெழும் தென்ன வுரைத்துப்பின் னொழுப்பி விட்
முன்மனைக் கொடுமை போக்கு முகினுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௨௫)

பேதக மனமு மற்றப் பெருமல் விடமி ராமற்
சோதுவின் [illegible] ணைமற் பொட்டன வொன்ற ளர்கள்
கோதறத் தாருத்தி முங்கிக் குலத்துநீ ருன்னைச் செய்தல்
பேதுவைச் ருகுலே ஜிஸ்தி முகினுத்தீ னொலியுல் லாவே. (௨௬)

பூமியி லுளரீ ரெல்லாம் பொங்கிட தொழிய வும்மா
காமிகள் மதலைக்கியுங் கனதனப் பாலும் பற்றித்
தோழுற வெவருந் துன்பத் துடர்வுறப் பின்பின் பாக்கு
மூமின்கட் கரசே காஜா முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (உஎ)

சத்துரு விவரொன் றெண்ணித் தலைவனும் போர்க டாத்த
வுற்றவ னையனை மங்கி யொன்றுமே தெரியா துற்றுப்
பித்தர்போற் சமர்க டாத்தப் பினனும்முன் னும்பெற லாறுன்
முத்தக்கி னரசரோறே முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (உஅ)

ஒருமித்தத் திறமே யாகா வொழுக்கென வஜுவீர் மன்னன்
செருவித மந்த்ர தந்த்ரந் தெரிஜெய பாலைக் கூவப்
பெருவித மெழுநா னாளோ டவனஜூ மீதில் வந்து
முருவிதத் தெதிர்க்கா தாக்கு முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (உகூ)

கனமுள தொழில்கள் தேர்ந்த சயஜெய பாலன் மீன்றுங்
கினமுட னெதிர்த்தா காயஞ் சென்றுலா வின்னப் போது
புனைகமல் விட்ட டித்துப் போக்கென வுங்கினீரென்
முனம்வந் தேயருளுங் காஜா முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (௩௰)

அயர்ச்சியாய்ச் சமரஞ்செய்து தோற்றந்த ஜெயபா லன்று
னயர்ச்சியா யடிப ணிந்தே யாறுகால் கலிமாச் சொல்லிப்
பயிர்ச்சிசெய் யறிவும் பெற்றுப் பகர்ஹபா லதிக மாக
முயர்ச்சியீ வருளும் காஜா முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (௩௧)

ஹக்கவ னருள ஜுவீர்க் காவல விறக்கத் தாங்கள்
திக்கொடெண் டிசையுஞ் செங்கோல் செலுத்தியாண் டிருக்குநாளில்
அக்கினி மஜூசிக் காபி ரனைவரைச் சுடுமென் றேத
முக்கியுந் தொடுதோல காட்டு முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (௩௨)

சித்தத்தி லினைவு பொங்கித் தினமுமே லமைபல் சோனியுடன்
அத்தத்திற் றுண்டங் காணு மதனைமே ருவத்தே யென்றன்
குற்றத்தை யகற்றி வைத்துன் குன்றுதாத் தருளைப் பூட்டு
முத்தத்தி னிடனைத் தீர்ப்பீர் முகியித்தீ னௌலியுல் லாவே. (௩௩)

ஈகுழ் கஜா முகியுத்தீனவர்கள்பேரில் முனஜாத்து.

ஒழுங்குள்ள தில்லியூரி லாயர்கவி பாவா யுற்றோர்
செழுக்குதா பகுத்தி யாறைச் சிறுமிசொற் படிறைக் கேட்டுப்
பழுதற ஹமமிலைக் கூலிப் பகரவைத் தோர்ந்தன் றனோ
முழுங்கிடப் பூமிக்கோது முகியுத்தி னெலியுல் லாவே. (௫௪)

பாலன்கம் மரசன் கொய்யப் பார்த்தவன் தந்தை வந்தும்
பாலடைந் தழுது விம்மிப் பகர்ந்தவை கேட்டிரங்கிச்
சிலமார் சென்னித் துண்டைச் சேர்த்துடற் பொருத்தும் வாழ்வே
மூலதும் காட்சி காட்டு முகியுத்தி னெலியுல் லாவே. (௫௫)

மக்கத்திற் கருபாத் தன்னில் மகிழ்ந்துஸ்தா தனைத்துச் சென்று
சக்கர விறைபெ யுன்பாற் றனுப்பி விட்டே னென்றூர்
மிக்கவல் லவனு னுப்பி னேனென விளம்பப் பெற்றீர்
முக்கடி புணர்ந்த காஜா முகியுத்தீ னெலியுல் லாவே. (௫௬)

அடங்குத லில்லாக் காட்சி யற்புதக் கடலேயென்றன்
னடுக்குறற் கீதத் துன்ப மிகழுற்ற பழுதின் றுன்பம்
விடுக்குத ரம்போன் மஞ்சை வெய்யவ னீக்கு மாறு
முடுக்குத லருளும் காஜா முகியுத்தீ னெலியுல் லாவே. (௫௭)

அகபங்க மான விந்த வடிமையி னுட்டமெல்லா
மிகுபுங்க மாக வும்மை விருப்பொடு தேடு தையா
நகபொங்குந்திப மேயா னம்பினே னென்பால்வந்து
முகபங்கந் தீரும் காஜா முகியுத்தீ னெலியுல் லாவே. (௫௮)

வேறு.

கொடிய கடன்கொள் முரீதுதங்கள் கூட வருபா தையிற் கேட்க
பிடியைக் காட்டிப் பொறுத்துத்தரு வேனென் றுரைத்துங் கேளா
தால், வடிவாய்த் தாங்கள் சொலியுமவன் மறுக்கச் சுப்பாக் கனிந்து
தறி, முடிவாய் முதல்கொ ளேனும்காஜா, முகியுத்தீனெலியுல்லாவே.

தொழுகை யைத்து கோமறிக் கூடுகல் வஜாமி றாரிடத்தும்,
வழமை துஹரோ டசரொருத்து மக்க ரூர்க் கருபாவிடத்துந்,
தொழுது மறிண கூர்ந் கேகிச் சொல்லு மஹாரி பிசாவணங்கி,
முழுது கிஷ்டை புரிகாஜா முகியுத்தீ னெலியுல்லாவே. (௬௰)

துரித முடமிரு ரர்த்தினனைத் துரத்து மாச னிடறதனை
யரிய ஷெய்கா தனிலிருந்தும் மடிதாழ்க் துரைத்தங் கவனிருக்கப்
புகலி மேற்போ மவ்வாசன் புவியில் விழுந்தே யுடனிறந்தான்
முரித்துக் கிவ்வா றருள்புரிந்த முகியுத்தீ னொலி யுல்லாவே. (௪௧)

மஜ்லிஸ் இனிற்றம் முரீதன்றியே மடையர் கொடிய ரொருபோதில்
அஜபாய் வந்தங் கிருக்கி லுட னவுலி யாவா ரிலையென்ற
விஜய மதிய வந்தொருவன் மேன்மை யொலியா னென்றே
முஜாமலாத்தின் பொருள்காஜா முகியுத்தீ னொலி யுல்லாவே. (௪௨)

என்றா லுங்கள் காரணத்தை யிசைக்க முடியா தாறனும்
பன்று ளடுமை செயும்பாவப் பத்தை யடையே தொனது
மிகரா ரூங்கள் கிருபைதந்தே யெளியேன் முகத்தைப் பாருமையா
முன்னா லுகன்காட் டியெங்காஜா முகியுத்தீ னொலி யுல்லாவே. (௪௩)

வேறு.

பைத்தைதஞ்சி ரேறுதி காற்பான் வயதினித் குடிவாழ்க் கைக்குக்
கைத்தஞ்ச திக்காகிரண்டு காசினை தம்மைக் கொண்டு
வைத்தஞ்ச மூன்று ரேறார்பெண் வரமிகுங் குதுபு மாராய்
மொய்த்தஞ்சப் பெற்ற கோவே முகியுத்தீ னொலி யுல்லாவே. (௪௪)

மதிஹுறு மஜூ பீர் மன்னன் பின்னவ லுக்களோடு
மெதிரியாய்ப் பக்கீர் நீயின் னேருக்க பாக்கள் சீமா
னிதியின திரன்ருன் கேட்டுன் னிதிதரப் பரித்தா ளென்றே
முதல்சிரம் பாமத் செய்த முகியுத்தீ னொலியுல்லாவே (௪௫)

செம்பித ராணி மைந்தன் கிருபைதம் தர்க்காவின்பால்
வம்பதா பதமில்லாமல் வந்தவன் பட்ட பாட்டால்
அம்பொனித்தும் புளங்கொய் தழுதவ னிரங்கிக் கேட்டு
முன்மினில் முன்போலாக்கு முகியுத்தீ னொலி யுல்லாவே (௪௬)

காட்டிடல்லும் முரீ தனைக ரவிலொலி குதுப கோதக்
கேட்டமார் காயி லாகத் தெரிந்தவ ரனைக மின்னேர்க்
கூட்டிசேர் கவிபா லுவ ரோதிபி பவர்காட் டெல்லா
மூட்டிய சிரசா யுற்ற முகியுத்தீ னொலி யுல்லாவே (௪௭)

இன்சொலின் முரீதும் தாமு மெழில்சுல் தானிற் சேர
முன்னவ னிடத்தில் வாக்கு முறைப்படி பெற்றி ரோடு
மன்னுயிர் வழிபோ வாமல் மட்டுமே ஜெயம்பெற் றோங்க
முன்னமே வாக்குப்பெற்ற முகியித்தீ னொலியுல்லாவே. (௪௮)

அச்சி லாதிறை யவனரு ளுதித்த தைக்குஞ்லா வு
மிச்சமுப் பத்தே ழாண்டில் மேதினி யிடத்தி லற்றோ
ரச்சிதப் பொருளி னோடு முற்றுயிர்க் குயிர தாகி
முச்சுடர் போல வந்த முகியித்தீ னொலியுல்லாவே. (௪௯)

தேசங்க ளனைத்துஞ் சென்று தீன்பயிர் விளைவுண் டாக்கி
வாசமே கமழு மேலாம் வான்பொரு ளருளை வாங்கிப்
பேசரி தாயக் காயிற் பேரின்ப மோர்மை யாதும்
மோசமில் தருவான் றிஸ்தி முகியித்தீ னொலியுல்லாவே. (௫௦)

இவ்வுல கதனி லாயு ளியம்புதொண் ணூற்றி யொன்றி
லௌவலு ஹிஜ்றத் தைந்நூ றறுபத் தொன்றாண்டில்
திவ்விய றஜபி லாறுந் தேதிவெள் ளியி லுபாத்தாய்
முவ்வுல குவக்க போந்த முகியித்தீ னொலியுல்லாவே (௫௧)

இறைவிக்கா வினிற்போம் ராவி லெதிர்ப்பட்டி ருதப்பி மாருங்
குறைவிலாக் கூட்ட மேவிட் டுங் கொள்வதை பகுத்தி யார்கண்
டறியவோ முகியித்தீனை யழைத்திடம் பார்த்தக வென்று
முறைமுறை துதிக்கும் காஜா முகியித்தீ னொலியுல்லாவே (௫௨)

ஜன்னத்துக் கேகும் போது சத்திய முகத்தி லாதி
தன்வலி யுல்லா வேயாத் தவிருப் பில்லாவென்று
பொன்னிற மைவரி லுமே புகழுற வெவர்க்குத் தோன்ற
முன்னொற்றி லெழுதிவிட்ட முகியித்தீ னொலியுல்லாவே (௫௩)

மண்டல மனைத்தி சொர்க்க வாழ்வுற்ற காவி ராவிற்
கண்டன ரொலிமார் யாருங் களவினி லதன்பின் மீதே
விண்டுபொற் றகுத்தி லுத்தெ செல்குறைவி யாருமீ லித்தீர்
முண்டகப் பதத்தின் காஜா முகியித்தீ னொலியுல்லாவே (௫௪)

செப்பரும் சத்தி யத்தும் ஜெயக் கரு மத்து மிக்க
அற்புதத் தோடு செய்தீ ரனைத்தையெம்மாற் சொல்லப் போமோ
இப்புவி தனி லடிமைக் கிருவினை யகற்றி யோர்மை
முப்பழத் தமுத மீயு முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௫௫)

புடவியின் மனுடர் சம்பாத் பூண்டிடு முபாதி யெங்கள்
கெடுகா ரூதிரி நோவுங் கொடுநிகள் வருத்து நோக்
திடமுடை முகங்களுக்கு கச்சிப்பிலத் துன்பம் யாவு
முடுகிடா தகன்று போமே முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௫௬)

இக்குவான் றுலகில் மாக்க ளெல்லைக்கண்ட போழ்தி னெல்லாஞ்
சிகநகை யாகி நெஞ்சந் திகைப்புற்று மிகவு நோக்கி
யந்தகதோ கோவென் றேது மங்கைகை யகற்று மையா
முத்திய ஜிஸ்தி ராஜா முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௫௭)

வலியத்தின் கும்மையோடு வந்தவர் துன்ப நீங்க
கலீஅத்துக் கொடுத் தவர்க ளுட்டங்க ளர்ப்பே னொன்று
பலீகத்தா புரைத்த சென்னே பையவென் னிதழி னுற்ற
முவீபத்தை யகற்றும் ராஜா முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௫௮)

சருத்தெல்லணி வந்தோர் தங்கள் சருமமோர்ந்தச்ச ணத்திற்
பெருத்திடும் பிணிநோய் செய்யும் பேதக மவர்க்குத் தீரத்
திருத்தமா யெழுதுஞ் சீட்டுத் தினந்தினங் கொடுத்த ஜைப்பு
முறுக்கிலா தவர்த ஜிஸ்தி முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௫௯)

திசைமுன முண்டா பாவி தினந்தின முமது காமந்
தொகைதொகை யாகக் கூறித் துதித்திடக் கிருபை யாகி
யகமன குளிர வைத்த ஜைசயுன் னிசம்ப மாக
முகமன்செய் தருளும் ராஜா முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௬௰)

பத்தியை மனுட னொத்துப் பணம் தலக் கெணிக ளுக்கன்
குத்தர மதுப்ப வன்று னென்றுமே யில்லை யென்று
னத்தினவ கடை நெருப்பி லழிந்திடச் செய்த கோவே
முத்தியும் பகர்ந்த ராஜா முகியித்தீ னொலி யுல்லாவே (௬௧)

வினி லோகமோர் நித்தம் புகழ்ந்தடி பணிந்த நேர்மை
மகிய மனுடர் வந்து விருப்பொடு சேவல் செய்து
த்தவா னவைகள் பெற்ற செய்கையைப் போலு மெற்கு
ஈகிய வருளும் காஜா முயினுத்தீ னொலி யுல்லாவே, (௧௨)

வானவர்தீ னவர்க ளென்றும் வந்தடி பணியுங் கோனே
ஆனதிட் சதர்பா ருக்கு நயனம்போல் வந்த ஷெய்கே
மானுங்கள் காட்சி காண காடினே னுதவிசெய்வீர்
மோனாநத் பதவிதாரு முயினுத்தீ னொலி யுல்லாவே, (௧௩)

சராணக் கடலே யென்றன் கண்ணிரு மணியே சோதிப்
பூரண விளக்கே ரத்ந பூச்சக்ர பதியே சித்தத்
தாரணி மீதி லேழை தன்முகம் பாருமையா
மூரியிக் குடைய காஜா முயினுத்தீ னொலியுல்லாவே. (௧௪)

காட்சியா ருங்கள் ஜிஸ்திக் கனதவத் தர்க்கின் மீதி
காட்சியா ரென்றன் ஷெய்கா விரத்திறுப் பத்து மூன்று
மாட்சியார் தமக்கு மெற்கு மற்றுள முரீதவர்க்கு
மோட்சமே யருளும் ஜிஸ்தி முயினுத்தீ னொலியுல்லாவே. (௧௫)

அடிபணிந் திறைஞ்சி னேனே யாதரித் தருளு கல்வி
மிடிமையு மகற்றி மெய்யின் வினைக்குள பிணியு நீக்கி
வடிவது பொருந்த வாக்கும் வள்ளலே யெனக்கன் பாரு
முடிதரித் தொளிரும் ஷெய்கே முயினுத்தீ னொலியுல்லாவே. (௧௬)

கல்வழி யெவையுங் காட்டி கயந்தரு மஹரி பாலிற்
சொல்வழி பலவும் பூட்டுக் தூயரோன் ஹஸ்ரா தான
கலவியின் பிக்கார் பக்கீர்மு கம்மது மஸ்தான் லெப்பை
நல்லோயார் பதவிக் கன்பார் முயினுத்தீ னொலியுல்லாவே. (௧௭)

செப்புமென் ஷெய்கு பெற்ற சேயத்து றகுமா னாலி
மொப்பினை ரோடு மென்னை யுவந்திடு தந்தை தாயார்
செய்ப்பிழை நீக்கிஷா குல் ஹமீது மிறப்பிலாக்கு
முப்புவி புகழும் காஜா முயினுத்தீ னொலியுல்லாவே (௧௮)

முனாஜாத்து முற்றிற்று.

கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மது புலவர் சொல்லிய

வாழி.

கற்றவர் வாழ்கக் கல்வி கழறுமிம் முறைஜாத் தென்றுஞ்
செற்றவர் வாழ்கக் காஜா முகீனுத்தீ னொலியின் றாய்மை
யுற்றிடு தீர்க்கும் வாழ்கவுலகினில் நீதிவாழ்க
நற்றவம் வாழ்க வாதி நாயக னருள்வா குமீன் (கூகூ

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாயுட்சிய மானதவக் காரணதா பரமே

அநுபல்லவி.

மாவுச்சி தப்பொருளின மாசிலா மணித்தீபமே
மகிதல மஜுமீரில வாழும்காஜாமுகீனுத் தீனொலியே (சாயு)

சரணங்கள்.

க. விண்ணவ ருயரச்செல்லு மண்ணவர்ஜெய பாலின்மிசை
பண்ணுறும் வேதம்பயிற்றும் பாக்யமுகீனுத் தீனொலியே (சாயு)

உ. சிவமதி பாதசிறு பாலன்சிர சைப்பொருத்துஞ்
சேதசற்ரு ணதிபருள் காஜாமுகீனுத் தீனொலியே (சாயு)

ங. காடித் துதித்தவர்க்கோர் தேடுங் காரணமுள
நாயகராய் வந்தவெங்கள் காஜாமுகீனுத் தீனொலியே (சாயு)

ச. புண்யமியா துத்தீன்பாலா பூரணமா ரனுகூலா
புலவன் ஷாகுல்மமீதுக் கருளும் காஜாமுகீனுத் தீனொலியே()

முற்றிற்று.

...ஙாகூ காஜா முகீனுத்தீனவர்கள்பேரிற்பதங்கள்.

பதம் - இராகம் - கம்போதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பொற் பாதம் போற்றினே னெப்போதும் - நான்
புகழுங்காஜா முகீனுத் தீனொளியே - நான்

அநுபல்லவி.

அற்புதம் தங்கு மஜ்மீர் வாழும்
அண்ணல் காஜா முகீனுத் தீனொளியே - நான் (பொற்)

சரணங்கள்.

க. பாலன் சிரத்தை மேலும் பொருத்தும்
பாக்ய காஜா முகீனுத்தீ னொளியே - நான் (பொற்)

உ. காலைக் கொண்ட பூரண மதி
காமில் காஜா முகீனுத்தீ னொளியே - நான் (பொற்)

ங. காணும் அம்பாத்துகள் ஹக்குமலுக்கு தென
காட்டுங் காஜா முகீனுத் தீனொளியே - நான் (பொற்)

ச. மகிழுஞ் சஞ்சரி நகரி னியாதுத்தின்
மைந்தர் காஜா முகீனுத்தீ னொளியே - நான் (பொற்)

ரு. திரியன் ஷாகுல்ஹமீதுக் கருள் செய்யுஞ்
செய்யிது காஜா முகீனுத்தீ னொளியே - நான் (பொற்)

முற்றிற்று.

கலித்துறை.

சேரவும் பகலிரவு மெப்போதுமுங் கனிருபத்தைப்
பரவித் துதித்து மிகநாடித் தேடிய பையல்மனம்
பெருகுநம் மாசை யதுகண்டிரங்குமிப் பேருலகில்
உரியவரா மெங்கருள் காஜா முகீனுத்தீ னொளியுல் லாவே.

பதம்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காதல் பெருகுதென்றன் கண்முன்வந் தருள்செய்யுங்
காஜாமு கீனுத்தீ னொலியே—எங்கள்
காஜாமு கீனுத்தீ னொலியே.

அநுபல்லவி.

மாதவம் பெருகிய வேதநிறைகு ஹல்லா
மாபி ஹுதித்த வென்கண் மணியே—நல்ல
சீத மதிக்கிரணம் போலுஞ் சடமுடைய

ஜின்தியா வழிக்கொரு முஸ்தகீ மாகிய
செப்தி காஜாமு கீனுத்தீ னொலியே. (காதல்)

சரணங்கள்.

க. பத்திரஞ் சாமறு பத்திரன் டானதைப்
பார்க்கவு மெழுபத்தா ருச்சுகே—அதை
யுத்துணர்ந் தோர்கட்குப் பத்தியா கியதொண் ணூற்
றொன்றெனுந் தெண்டிப்பி லாச்சுதே—நல்ல
சித்தி முத்தியாகிய வெற்றி பெற்றிடும்படி

சிறியவ னறியவு நேசியது புரிந்திடுஞ்
செப்தி காஜாமு கீனுத்தீ னொலியே. (காதல்)

உ. ஆசா னாகியவுது மானுல் ஹாருனியுமை
அகமேகசத் துடநோக்கும் *பாட்டிலே—இன்னும்
மோசமக் கினியைப்பா ரீசுக்காரர்கண்முன்றீ
மூழ்கி மெழும்பஅந்த நாட்டிலே—பல
தேசிக ரெவர்கட்கு மாகிலா வழிமூட்டுகிஞ்

இவ்விய நெறியெனக் கெவ்வலா யுதித்திடுஞ்
செப்தி காஜாமு கீனுத்தீ னொலியே. (காதல்)

---

*பாடியிலே - என்பதற்கு மகுடத்தைப்பற்றிப் - பாட்டிலே - என்று வைத்து - பாடியென்பது - சிற்றூர்.

 கஜா முகீனுத்தீனவர்கள்பேரில் பதம்,

௧. கொஞ்சஞ்சஞ் சரிதோன்று மிஞ்சுங்கலையினன்போற்
குலவு மஜுமரீதி லைமக்கொர்பிர — யொளிவின்
புன்சிரிப் பாணயி யாதுத்தி னருள்தவப்
புதல்வராய் வந்துச மைத்தோரே — இப்போ
தென்செய்கா யிரத்திமுப் பத்திமூன்று கரிட்டும்
இருவாயி லொருவுசி பதிமூன்று துலங்கிடும்
எமைஷா குல்ஹமீதுக் கருள்காஜாமு கீனுத்தீன் (காதல்)

முற்றிற்று.

பதம்— இராகம். இந்துஸ்தானி தோடி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணை கடலாஞ் ஜெகதசற் குருவே-சுறபாதருவே
காஜாமு கீனுத்தீ னௌலியே மெய்த் தருவே

அநுபல்லவி.

அருளேறு மயம்போலுர் தாணிபி லுதித்தோரே
அஜ்மீர் விளங்குமதி பதியே-ப்ரகாசங்கொள்மதியே
பொற்சிரபு சதியே. (கருணைக)

சரணங்கள்.

௧. அழகார்தில் லிதில்வாழ் குழலோன் படிதுசொல்ல
அவனி விழுங்கச்செய்யுங் குதுபே
நினைவில் வந்தஅதுபே-கனவில் வந்த ஹபீபே. (கருணைக)

௨. ஹாதி யிபுறுஹிமல் மஜுதூபி விருந்துண்ணுங்
கவுது பறுதுலா தானி-அறிவுறுபெயருஞ் ஞானி
காஜாமு கீனுத் தீனி (கருணைக)

௩. புடவி தனிலெந்தன் பிடையினைத் தீர்த்தருள்
புரியும் சித்றுல்லைமா ஞரே-பதிமூன்றின்தீ தாரே
மௌனக்கருணைம் பேரே (கருணைக)

௪. மதலைகட் மதுத்தி— அனைகோக்கித் திருத்தி—
மகத்வஞ் சிறத்தவாக்ரீத் பொருந்த
கவியாச்சொலி யெழுந்த-அதிதியங்கள் பாத்த (கருணைக)

௫. இன்பம் பெருக்கலபு கம்புஞ்சகு சரிநேசம்
வெழிலாரி யாருத்தீன் பாலா. மறைவிளங்கும் னாலா
கிருபையனு கூலா (கருணாகர)

௬. தமிழே னென்வெஷாகுல ஹாமீதுப் புலவ னுக்குஞ்
சரணஞ் சரணீதா வேணும். என்முன்வரப்பூணும்
தயவுசெய்யுங் காணும். (கருணாகர)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம், பியாகு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருப்பாதாம் புயமென்னணித் துதித்தேன்
தினமென்றன் சிரம்பணிந் தணிந்தேன்

அநுபல்லவி.

மருப்பொழில் தங்கிய மகிமுஜா பீறில்வாழ்
மன்னவர் காஜாமு கினுத்தீனொளி (திருப்பாதாம்)

சரணங்கள்.

௧. அற்புத மிருந்தவீற் பனைத்தேவர்
அண்ணாமீல காஜாமு கினுத் தீனொளி (திருப்பாதாம்)

௨. வாச்சூழல் மாதுதம் வயின்சிகப் பேசிய
வசங்கிய காஜாமு கினுத்தீ னொளி (திருப்பாதாம்)

இரமறு குழங்கை திருமுறப் பொருத்தும்
செய்யிது காஜாமு கினுத் தீனொளி (திருப்பாதாம்)

எரிநெருப் பானதின் அரிதமுங் கிலந்த
வெழில காஜாமு கினுத் தீனொளி (திருப்பாதாம்)

அனுதினம் போற்றிடு மடிமைச் ஷாகுல்கமீதுக்
கருளகாஜாமு கினுத் தீனொளி (திருப்பாதாம்)

முற்றிற்று.

குல்பருக்காவிலமைந்த

காஜா பந்தேனவா சொலி பேரிற்பதம்.

பதம்—இராகம் காம்போதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்தி ரானன முந்தரும் காஜா
பந்தே நவாசொலியே-திருச்சந்தி
வந்தேன் பவந்நீர அரவிந்தச் சரண்கதி
அநு தினமு மேதுதி-ந் திருச் (சந்திரா)

அநுபல்லவி.

க. சந்ததம் புகழ் விந்தை நபிபோர்-எங்குஞ்
சங்கந் தங்கும் பொங்குஞ் செய்பிதுபந்தே நவாசொலி
பந்தேநவா சொலி-யரவிந்தச் சரண்கெதி
அநு தினமு மேதுதி - திருச் (சந்திரா)

சரணங்கள்.

உ. அன்னை யுரத்தி லுன்னைப்பஞ் சுனைப்-பிறந்
தானுவ மறைநற்றுவந்த பந்தேநவாசொலி
பந்தே நவாசொலி- அரவிந்தச்சரண்கதி
அநு தினமு மேதுதி- திருச் (சந்திரா)

ங. ஜீஸ்தி யாவுழி யுற்றோர்தமக்கெலாம்- நாகிற்
சோர தோர கோரய் காஜாபந்தே நவா சொலி
பந்தேநவா சொலி யரவிந்தச்சரண்கெதி
அநு தினமுமே துதி-திரு (சந்திரா)

ச. கருணை செய்பிது காஜா முனிஜுத்தீன்-திரு
கதஞ்சிரம் பணியும் செய்பிது பந்தே நவாசொலி
பந்தே நவாசொலி யரவிந்தச் சரண்கெதி
அநு தினமுமே துதி- திரு (சந்திரா)

௫. சந்தன் குல்பரு காவின் வாழ்வோரே - ஷாகுல்
ஹமீதுப் புலவனுக் கருள் பக்தேநவா சொலி
பக்தேநவா சொலி அரவிந்தக் சரண்கெதி
அநுதினமுமேதுதி-திருச் (சந்திரா)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம் கியால்மெட்டு. ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோகநகப் பூவடி தரும் படி
கோதையே நீ சொல்லெடி—விரும்படி
கோதையே நீ சொல்லெடி

அநுபல்லவி.

௧. பூகமிருந்திடும் ஷாகு முகம்மது
பூசபு பக்தேநவாசொலி சமுகஞ்சென்
றுரையென் றெறிவாடி (கோகனக)

சரணங்கள்.

௨. ஆரணம் விளங்கிடுஞ் சரணமுளங்கிடும்
அடுத் தவர்க்குப் காரங் கொடுத்திரட்சித்திடும்
அருள்பக்தே நவாசாமெடி (கோகனக)

௩. அந்தரத் துடுவது வந்தடி பணிந்திடும்
அன்பர்ஹா மீதொலி நம்பிவிருந்தூட்டும்
அருள்பக்தே நவாசாமெடி (கோகனக)

௪. கனவிலு நினைவிலுந் தினமனதாலே
கணிக்கக்கூடா தென்றன் பிரேமுகம்மது
கதிபக்தே நவாசாமெடி (கோகனக)

௫. சந்தனஞ்சேர் குல்பருகா நகர்வாழ்வோரே
நம்பிய ஷாகுல்ஹமீதுக் கருள்செயும்
காதர்பக்தே நவாசாமெடி (கோகனக)

முற்றிற்று.

ஜ்ஸ்தி

செய்யிதினுபைல் கூதுசாகிபு பேரில் பதங்கள்.

பதம்—இராகம். மாஞ்சி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரணு பயங்கநியே மயங்குநியே ஜெயங்காமேன
சரணு பயங்கநியே

அநுபல்லவி.

அருண ஒளிவு கொளுய கிரணடையி மகிழும்
அருள்சேர் குதுபான மஸ்லூதெம்மொலியே (சரணு)

சரணங்கள்.

க. இணைவைத்த ஆலயமுன் கணமுற்றி ருக்கையிலே
எதிர்க்குங் குபிரோர்கள்-அறிக்கும் புத்துகாளை
எரிவேங் கையாலோட்டு மஸ்லூதெம்மொலியே (சரணு)

உ. விண்ணளவுயர்ந்தபோரை நன்னிலொரு மானிடன்பால்
வேகமொடு தின்னும்-நாகம்விட மீண்டும்
வெளியாக் கிழமைகார் மஸ்லூதெம்மொலியே (சரணு)

ங. மஞ்சு தவழ்மாடஞ்செறி சஞ்சரி நகரிலவந்து
மறைவாய ஜும்மீறில்-காஜாமு கீனுத்தின்
மரபில் வரும்பேர் மஸ்லூ தெம்மொலியே (சரணு)

ச. சங்கை பெறுங்குல் பதுக்கா ஷாகுதுபம தானிதவ
தனுச ஜுபர்காதா-மனதன்புறும் வேதா
ஷாகுலஹமீ தோரமஸ்லூதெம்மொலியே (சரணு)

முற்றிற்று.

பதம், இராகம், ஆனந்தபைரவி— அடதாளம்.

பல்லவி.

மனதினை வாழும் நாடெடீ - எடிசகியே
மசகூதொளியைத்தேடெடீ

அநுபல்லவி.

தினகர னிணையில்லா வனமுறும் நபிபேர்
ஜெயமசகூதொளி பதந்தருவாரெடி (மனதினை)

சரணங்கள்.

க. அநுபத்தா ருமர்சாம் கிஸைபத்தி யாயிருக்க
உறுதிமசகூதொளி பதந்தருவாரெடி (மனதினை)

உ. காஜா ஹஸன் பஸரியும் பெசுர்ஜிஸ்தி யாயினக்குத்
தாஜுல் மசகூதொளி பதந்தருவாரெடி (மனதினை)

ங. தீன்வளர் காஜா முகீனுத் தீனொளி மாபுத்துஹவா
செய்பிது மசகூதொளி பதந்தருவாரெடி. (மனதினை)

ச. வெற்றிக்குள் பறுக்காகக ருத்ஹஷாகமதானியின்
புத்திரர் மசகூதொளிபதந்தருவாரெடி. (மனதினை)

ரு. வாருடனெப்போதும் போற்றும் ஷாகுல் ஹமீதுக்கருளும்
வள்ளல் மசகூதொளி பதந்தருவாரெடி. (மனதினை)

முற்றிற்று.

———ooooo———

பதம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உள்ளம் புரிந்தெனை தெள்ளவைத்திடு
வள்ளல் மசகூதொளி யாதென்னாதா மதியோ

அநுபல்லவி.

புள்ளுருண்ட மாலோதை வெள்ளுரு மூய்யானஞ்சேர்
புரந்த குல்பறுக்கா நகர்சிறந்த மசுகூதொலியே (உள்ளம்).

சரணங்கள்.

௧. ஜன்கலி மாவினில் முங்கிய ஷட்கூதாகத்
தங்கிடும் படிக்கருள் தருமசுகூதொலியே (உள்ளம்)

௨. ஓர்கவை யடிசிலேச் சிரிய சாதமாக்கி
யொன்றிலே யிட்டிடவே உண்டிடு மசுகூதொலியே (உள்ளம்)

௩. காடு கடல்மலை நாடு நகரெங்கும்
கீர்த்தினுங் காணாத காமில்மசுகூதொலியே (உள்ளம்)

௪. சாதாத்து செய்யிது ஷாஹம தானியின்
சந்ததியாகவு வந்தமசுகூதொலியே (உள்ளம்)

௫. பூரண ஹிஸ்தி பாவிற் காரணத்தீபமே
புலவன் ஷாகுல்ஹமீது புகழ்மசுகூதொலியே (உள்ளம்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - காதனாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக் காணுதில்லை மசுகூதொலி வரா திருந்தால்-இனி
யென்றைக்கு நான் காண் குலமே

அநுபல்லவி.

இன்னிலஞ் சிறக்க வந்த உயர் நன்னகர் குல்புறுக் காவில்
எழிலாய்நபி வழிதோன்றிய வொளிவார் மசுகூதொலியே

சரணங்கள்.

௧. நஞ்சாவக் தீண்டிடவே விடமிஞ்சிடாமலகற்றிய
காதா நவ தோ திருப் பாதா மசுகூதொலியே (இன்னம்)

காணகந் தனித் செல்லவே, -ஒரு மாஹுடனுக்கன் புறவே
காட்டும் வழி மூட்டுமெந்த ஜெட்ட மசுகூதொலியே(இன்ன

மங்குலார் குடைநபி யின், -வழி தங்குசிங்காரப் பேரரே
வரவேஅருள் தரவேஅன்பு ரிவீர் மசுகூ தொலியே (இன்னம்

கற்றவ ஷாஹமதானியின் புத்திரர்சிகாமணியே
நம்பினோனுங்கள் செம்பதமருள் தம்பமே மசுகூதொலியே(இ

ஜிஸ்தியா வழிதுடர்ந்த புலவன் ஷாகுல்ஹமீதுக் கருளும்
சித்தமே அருள்சித்தமேயெங்கன் குற்றந்தீர்மசுகூதொலியே(இ)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம்-புன்னைகவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஹாதி மசுகூது பதந்தரு வாரெடி, எந்தன்
கலிதீர்த்துக் கருணை மிகச்செய்வோரெடி

அநுபல்லவி.

மாதவத் தோர்துதி செய்யு மலர்ச்சோலை சூழ்ந்திருக்கும்
மன்னருள் பெருகுங் குல்பறுக்கா ஊரெடி (ஹாதி)

சரணங்கள்.

௧. மந்தரக் குடைநபியின் பேரரா மெடி - எங்கள்
வள்ளல் லப்துல் காதிறொலிமக னாமெடி
சுந்தர வஜீக ரமாய் அப்துற்றஸ் ஸாகிறாயின்மருஞ்
சோபன மாய்வந் துதித்த துய்யோரா மெடி (ஹாதி)

௨. அஞ்சுகிறந் தோற்றுகின்ற காயமா மெடி - நல்ல
அடுத்தவர்க்கு அருமியங்கள் சொல்லுவாமெடி.
நெஞ்சகத்திற்கறையகற்றி நேசம்வைத்தபேரையெல்லாம்
நெடியோன் சமூகஞ் சேர்க்கும் தீரராமெடி (ஹாதி)

௩. முகியித்தீ னுரைப்படியே வந்தோ ராமெடி - நல்ல
முறைசெய் குதுமானிடத்திற் சார்ந்தோ ராமெடி
ஜெகமதி லவர்கள்மனந் தேற கலீஹுத் தளித்த
சிற்றன் புதுமை மெத்தக் காட்டி னோரெடி (ஹாதி)

விருந்து சொல்லி வந்தவரை விரும்பினோ ரெடி - நல்ல
விதவிதமாய்ச் சமைக்கச்சொன்ன வேந்த ராமெடி

ஓர்வல்லேத் தண்டுலத்தைச் சீராய்ச் சமைத்திலையில்
ஒக்க யிட்டருந்துங் காரணத்தோ ராமெடி (ஷாதீ)

௩. இருபதியி லெங்கள் துன்பம் நீக்குவா ரெடி - மதா
இன்பந் தருஞ்சொர்க்க நகர்சேர்க்கு வாரெடி

குருவான செய்யிதபுல் குதைன் மகிழுஞ் சீச ராமேனார்
குதுபான மஸ்கூதொலி நாத ராமெடி (ஷாதீ)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - மோகனம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்பாத்திரங்கி மஸ்கூதொலியின் கருணைசெய்வீரோ
கருணைசெய்வீரோ — யிருசரணருள்வீரோ — திருக் (கண்பாத்)

அநுபல்லவி.

விண்புவியெல்லாம் ஆதிக்குங் கெம்பிதநாதா — இது
வேளைக்குஞ் சரணருள் புரியுமெந்த லொலியே
எந்த லொலியே - மஸ்கூது ஒலியே — திருக் (கண்பாத்)

சரணங்கள்.

௧. தேடிவர்க் கனுக்கிரகஞ் தேடி காட்டியே - அருள்
செய்குது மானோலிக் களித்த துய்ய ஒலியே - துய்ய ஒலியே
மஸ்கூதெம் மொலியே — திருக் (கண்பாத்)

௨. காரணஞ் சிறக்கவந்த பூரணமதியே - நல்ல
காமிலானகுதுபு மஸ்கூதான ஒலியே - மாணவொலியே
மெஞ்ஞான வொலியே — திருக் (கண்பாத்)

௩. பாரினிற் சிறந்தகுல் பறுக்காவில் வந்தோரே - உங்கள்
பெயல் ஷாகுல்ஹமீதுக் கருள் துய்ய வொலியே
துய்ய ஒலியே அருள்செய்யு மொலியே — திருக் (கண்பாத்)

முற்றிற்று.

பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இ ஃ து

அபுல் ஹசன்ஷாதிலிபேரில் முனாஜாத்து.

கலிவிருத்தம்.

பூவிலுறை வாசமது போலுமுயிர் யாவு
மேவிஸம தாய்நிறைந்த மேலவனே யானும்
கோவபுல்ஹ சன்குருமேற் கோக்குமுனா ஜாத்தாம்
பாவினுக்குக் காவல்புரிந் தேயருள்கு வாயே (க)

திங்கள்வத னக்குரிசில் செய்யிறசூ லின்
பங்கயப் பதத்தினை பணிந்திறைஞ்சி நாளுந்
சங்கையி னபுல்ஹசனாஞ் சாதிலி யொலியைத்
தங்கமுடன் போற்றிமுனா ஜாத்துரைக்கு வேனே. (உ)

வள்ளலபு பக்கருமர் மன்னுதுமா னலி
தெள்ளுமசு ஹாபிமுசைன் சேர்சுதுபி மார்கள்
விள்ளுமுகி யித்தினிவர் மென்பதங்கள் போற்றி
புள்ளுமுனா ஜாத்திதனை யோதிபுகழ்ப் பேனே. (ங)

இத்தலத்தில் யாவர்கட்கு மேகன்குது பான
ஜிஸ்திகாஜா முகீனுத்தீன் ஷெய்குபதம் போற்றி
யுத்தமசா திலியொலி யொண்முனாஜாத் தோத
மற்றுமொலி மார்கள்பதம் வாழ்த்தித்துதிப் பேனே. (௪)

வாசங்கம ழும்பிறசூல் மாமருக ராகி
தேசமைந்த ராத்தில்வரும் சித்திலமே யார்க்கு
மாசறும ணிவிளக்கெ மாதவப்பொற் றுணைத்
தாசனுக் கருளுமசன் ஷாதிலியொ லியே. (ரு)

கல்வினலி யார்துவக்கம் காணும்பதி னேழாம்
தொல்முறையின் வந்தகர்ப தாருலின்பொற் பூவே
[illegible]ன்சசி போன்முக காண்டகைமெய் யேழை
[illegible] மனமகிழத் தாருமசன் ஷாதிலியொ லியே (௬)

யியா வருள்வையெனக் கேட்கவிறை சொன்னுன்
தாயில்தும் மலபானை தயிற் றேத்துமென்று பார்த்தவ
ரமென வறிந்ததை யகற்றியகோ மானே
நாமதிக்கா தெற்கருளும் ஷாதிலி யொளியே (எ)

பின்னாள வுயர்ந்தமலை மீதினி லிருக்கோர்
வண்ணதிக்கிர் செய்திரந்த வாற்றின்மலை தாலு
மென்னுங்குறித் தேயெழும்பி திக்கிர்செய்ய லாச்சே
தன்னொளி புரியுமபுல் ஷாதிலி யொலியே, (அ)

உலகருக் குவக்கதிது மத்தினோடு தாரங்
தங்கும்வழி போயிப்போது தான்வருவை யென்றே
யங்குவழி யுஞ்சுருக்க வாக்கிவைத்த ஷெய்கே
தங்கருணை செய்யுமசன் ஷாதிலி யொலியே, (கூ)

எத்தினத்து முங்கள்தரிக் கின்திக்கிறு செய்து
பற்றுமுரீ தினவர்கள் பாவமிடர் தீர
வெற்றிமிறை யோனிடத்தில் வேண்டியருள் பிரே
தத்துவமா தானஹசன் ஷாதிலி யொலியே, (௰)

கல்வழி யுவந்துமனம் ஈடிக்கட லோரஞ்
செலவழி யிருந்துதிக்கிர் செய்பச்சில காலம்
கொல்வழி யுடையவொரு வோதையிடர் தீர்த்தீர்
தல்லிதக ராஜஹசன் ஷாதிலி யொலியே. (௰௧)

திருவின்ற குலவலாவைத் திவ்யசுவ னரி
னரியவாழ்வை யுந்தாரெனுரு போதுமதா வேனென்
றருள்புரிந்த வள்ளலேதும் மற்புதபொற் பாதங்
கருகுவிரான் பாருமசன் ஷாதிலி யொலியே. (௰௨)

இச்சையுற் திருக்குறுமக்க ளினந்திக்கி ரொரு
முச்சித குதுபுகரு மோக்குமிக தாரித்
பச்சமுடன் காவலைக் கருபாலைவியெதிர் காட்டுஞ்
சச்சித குருவேநாசன் ஷாதிலி யொலியே, (௰௩)

மண்டலத்தி லுள்ளவொலி மார்கனொற்றி மீதில்
முண்டகத்தாள் வைத்திருப்பே னென்று மொழிந்தீர்கள்
கண்டுசினி சர்க்கரையின் கட்டுமுனை யோவே
தண்டமா சபுல்ஹசனாற் ஷாதிலி யொலியே. (௰௪)

வானத்தி லுளமலக்கு வந்தடி பணிந்தே
ஞானத்தெளி வோடுகலை யாவுங்கற்றுப் போவார்
கானப்புலி யெங்குமொரு காலெட்டில் கடந்தோய
தானத்தி னபுல்ஹசனாற் ஷாதிலி யொலியே. (௰௫)

யாருமொரு மானுட னென்னையடுத் துக் கொண்டே
சிரிமொரு ஹாஜத்துக்குத் தேடிடுகி லந்த
நேரமவ னெண்ணம்நிறை வேற்றிடுவ னென்றீர்
தாரமன் னபுலஹசனாற் ஷாதிலி யொலியே. (௰௬)

என்முரிதி லாகினவ ரேகுமாகி றத்தி
வின்மறு தீநரகினி லேகிடார்க ளென்று
புன்முறுவ லாகச்சொன்ன புண்ணியரே யெத்குத்
தன்மமா மபுல்ஹசனாற் ஷாதிலி யொலியே (௰௭)

வையகமெல் லாந்துதிக்க வாழ்அபல் குமாரு
செய்யி தப்துல் லாதவத்தின் சேயரேயென் குரு
மையமற வேகுமை தரு வாழு மணியே
சையிதே அபுலஹசனாற் ஷாதிலி யொலியே. (௰௮)

உம்பரின் மலக்கவர்க ளோர்முகமாய்க் கூடி
யிம்பருள காத்திபுகள் யாவருந் திரண்டே
யெம்மிலுள சிற்றெழுத வேலாதெனச் சொன்ன
தம்முதவி தாருமரன சாதிலி யொலியே. (௰௯)

ஷறகின் சட்டை யானணிய விலவீலெனிற் றுனே
நிறமுடன் ஷியாமட்டு முன்னசெய்தி யாவு
நிறைவன்ரு னாகெடுக் திடம்பிடுவே னிந்தத்
தறையிலென்று சொன்னஹசன் ஷாதிலி யொலியே. (௨௰)

அபுல் ஹசன்ஷாதிலிபேரில் முனாஜாத்து.

தத்துவ சதுமதுறை பானந்தனிற் சூழ்னே
யுற்றமாலிக் காமதுறை போர்த்ததனிற் றேறி
அப்துஸ் ஸலா மென்னுமருளா சானிலைத் தேடிச்
சதபதலீ அத்துப்பெற்ற சாதிலி யொலியே. (௨௧)

ஹக்கெனக் களித்தகலவி போதுலகில்யாவர்
கட்டுமீப விலிலகபி மார்தவிர்வென்று
தக்கபடி சொன்னவுங்கள் தாளைநம்பி னேனே
சக்கற வருளுமகன் ஷாதிலி யொலியே. (௨௨)

அளிவிலா வருட்கிருபை யார்க்கபொருளிவில்
வெளியதனும் குலாமாகின னோர்கோன் முத்தேசீர்த்த
தெளிவெனு மிசுமஸ்மா தேர்வலாக்கத் தோரே
தளிர்மலர்த்தாள் தாருமாள் ஷாதிலி யொலியே. (௨௩)

அழகார்தும் தறகாவிரீலா ராளும்பென்றுமிக்க
புளகமுற்று மாற்றமான புணர்ச்சைசெய்யுமந்தக்
களவரிரு பேருங்கல்லாய் நிற்கவைத்தீர்லோகச்
சளமக வபுல்ஹசனற் ஷாதிலி யொலியே. (௨௪)

பூமியை விடுத்தந்தாம் போம்பொழுது தானே
தோமுறை காகவாது தொந்தறையை நீக்கிச்
சேமமுறும் சொர்க்கமவன் சேரச்செய்த பிரோ
தாமமா பபுல்ஹசனற் ஷாதிலியொலியே. (௨௫)

ஆதியவன் தங்களை யழைத்துச்சொன்ன தேதால்
நீதியென் வலைக்கத்தினில நீர்மிருக்கோ ரென்றும்
ஷாதிலியென் றம்பெயர்கொடுத்துத்தா னவர்ந்த
சிதவச னத்தினசன் ஷாதிலி யொலியே. (௨௬)

கோடிகோடி மானுடர்கள் கூடுதிக்கிர்செய்து
காடியுமை பேறுதிக்கில் றாயனருளாலே
தேடுகோக் குகவிசெய்யுந் தேவரீரொன் பாவத்தைச்
சாடுமர் வருளுமகன் ஷாதிலியொலியே. (௨௭)

முற்றிற்று.

அபுல் ஹசன் ஷாதிலிபேரில் பதங்கள்.

பதம்—இராகம். தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதபங்கயமே துணையே - அபுல்ஹசன்சாதுலி
பாக்கிய சம்பன்னர் தருவர் தினமே.

அநுபல்லவி.

பூதலந்தனில் குலமத ரவரும்
புண்ணியமாய் வந்த கண்மணி யானோரே
மாதவத்தினின் வேதவி னோதரே
மகிமை செய்யிதபுல் ஹசன் சாதுலி (பாதபங்கய)

சரணங்கள்.

க. ஞானம் புவியுற் றளித்தோரே - சிந்தையிலெண்ணி
வாழ்ந்தப்பவசு பதித்தோரே

தேனுடன் பாலும் சீனிசர்க்கரைக்கினை
தெவிட்டா தமுர்தத்திருவாக் குடையோரே
யானுமனுதினம் போற்றினேன் பேத்தினை
மாதவத்த செய்யிதபுல் ஹசன் சாதுலி (பாதபங்கய)

உ. பூமிதனிலெங்களுக்குயர்ந்த பெயர் - ஈடு நிகரிலும்
போற்று மனுடர்கள் சகாயர்

சேமமுடனே மக்கஜெசிகனி னெத்தியின்
சீமாதங் குத்ரமொளி யாமென்னாவே
காமீமுகம்மதிற ஆல் இருப்போர்
காரணமான அபுல்ஹசன் சாதுலி (பாதபங்கய)

௩. ஆதியருள் பெருகும் செய்யிது நெலிமே - கருணைக்கட
லான ஞானமேயான மானஜெலியே

நீதிமொழுகு நாயகம் நிருப மறையும்
நிறைக்கடலி கருக்கி குறைக்கத் தளிக்கும்

காதியாக யார்க்குந் தீதகலச் செய்தோரே
காமில் முகம்மிலா அபுல்ஹசன் சாதிலி (பாதபங்)

௪. வாசஞ்சிறந்த ஜயல்குமாருலே - பிறந்து வந்த
வள்ளல் அப்துல்லா புத்திராரகவே
தேசமுழுது மகருஜ பூபதியெனும்
திருத்தமுடன் விளங்கும் பெருத்தகுதலியாசியே
தாசன்ஷாகுல் கமீது சாற்றுங் கவிக்கிரங்கி
தாக்காகவேனும் அபுல்ஹசன் சாதிலி. (பாதபங்க)

முற்றிற்று.

ஷம்சுத்தி ஹெளலியுல்லா பேரிற் பதம்.

பதம்—இராகம் மோகனம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மோகமிகு வாகுதே யென்மோகன மாதே
மோகனமாதே - கனயோகனின்மீதே - அதி (மோக)

அநுபல்லவி.

௧. சாகரம்போலே யென்னுள்ளஞ் சாருதிப்போதே
சம்சுத்தீன்ஹெளலி மக்கீசரணம் புயமீதே - அம்புயமீதே
சரணம்புயமீதே - அதி (மோக)

சரணங்கள்.

௨. அன்றுகல்ட காட்சிகன வாச்சுதேபோடீ
ஆரியர்ஷம் சுத்தீன்ஹெளலியுல்லா பதந்தேடி-வலியுல்லாபதந்தேடி
வலியுல்லா பதந்தேடி - அதி (மோக)

௩. ஆதவனைக் கண்டலரம் போருகம்போலே
ஆனனந் தெரிசிக்க மையலாதினாலே - ஆனதினாலே
மையலாதினாலே - அதி (மோக)

௪. பார்க்கிறை மக்காவளர் பாசித வத்தாலே - வரும்
பாலர்ஷம் சுத்தீ ஹெளலியுல்லா விதத்தாலே -யுல்லா
முகத்தாலே ஒலியுல்லா முகத்தாலே - அதி (மோக)

முற்றிற்று.

பிசுமில்லா ஹிர்றகுமா னிர்றஹீம்.

இஃது

நாகூர் மீருன்சாகிபாண்டகை பேரில்

முனாஜாத்து.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூரணமாகப் புவனத் துயர் செம்பொருளினின்ற
காரணக்கடவுளன்னை முன் னேற்றக் கருத்திலுன்னி
பூரணமாக வேதப் புகல் காதிம்தன் புண்ணியவாய்க்
நாரணிதன்னி லுரைத்திட வேருடானவனே. (௧)

வானுலகத்தனைத் தாமிருந்தில்லாமல் வகுத்தருள
மானுவக் கோர்த்த நபியிற குல்திரு மாயில்வந்தீர்
திருவக் கோர்மைக் காதரமாகிய நிர்வியரே
ஏனுவக் கேனைக்கள் ஷாகுல்ஹமீதொலி நாயகமே (௨)

அற்புதமிகுமிய கௌதுல் வஉல மாண்டகைமி
னட்புறு மைந்தர் வழிவழி வந்திடும் நத்தினமே
இப்புவிதன்னி லடியமென்முகம் பார்த்திரங்கும்
நற்புகழ் தங்கிய ஷாகுல்ஹமீதொலி நாயகமே (௩)

அன்னையயற்றிற் றரித்திடும் நாளினிலோ இனிது
தென்னூர்த் திருநபி மாராமொழிய பதிப்பெயருஞ்
சொன்னமயமாகச் சோபனங் கூறிய சுந்தரமே
தன்னயமாகிய ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௪)

பொல்லாத துன்ப வறுமைப் பிணிகள் பொருந்துமெனு
மெல்லாரு முய்க விருதாண்மல கிறைஞ்சவதால்
உல்லாசமாக வந்தவர் தங்கட் குதவிதன்னை
நல்லாயருள்புரி ஷாகுல்ஹமீதொலி நாயகமே (௫)

பல்லுயிர்யாவு மிரப்பிய மக்கள் பஜர்தொழுகத்
துவளிபடு கொண்டுகே கலைத்திடு தள்ளித்தூக்கமிலே

அல்லல்கொடுங் கவலைமுங் கலையேவெளி யாக்கிவைத்தோய்
கல்லாரருள்புரி ஷாகுல்ஹமீதொலி நாயகமே (௬)

மாதாவகட்டித் தரித்திடுங் காலை ஜனிக்கஎவர்
கோதான பாவக்குலையா தகஞ்செய்த சோவங்கண்டே
ஆதாரமேவி யனைவயினிங்கி யவையகற்று
காதாசிரோமணி ஷாகுல்ஹமீதொலி நாயகமே (௭)

தோத்திரஞ்செய்து துதித்தவர்கேட்ட துவாவுணர்ந்து
நேத்திர மென்னிவரும ஹுஜூராஜத்து நேர்மைபெறச்
சூத்திரமாக வுதவிசெய் தீரென் றுபரகத்தும்
காத்திசை போர்துதி ஷாகுல்ஹமீதொலி நாயகமே (௮)

ஒன்றுங் குழந்தை யெனப்பூமிசை யுதித்தழுது
வன்றும் புதுமைவளரும்வயது வளர்த்திடுகாற்
றெளியும் பசியென் றடிசிலைச் சேரென்று ஜெயமருந்து
கனிணப் பதமருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே (௯)

லோகத்தி லென்றனைக் கண்ணால் விளித்து நோக்கினவர்
வாகுற்ற தண்டத் திகழ்வுற வென்று வசைபுரிந்து
காகத்தைப் போலுமலைதி ஸளைப்பதைக் காருண்யமா
காலைத் தலம்வைத்த ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௰)

கோடாது சோதி மதுவோர்கள் ஹுஜாத்துக் கொண்டுவைத்து
தேடாத் திரவியங் காணிக்கை வைத்தவர் தினந்தினமும்
வாடாம லுங்கிரு பாலனுகூலம் வளரவிக்க
நாடாளவந்த ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௰௧)

புவனந் தனக்கொரு வாடை யெனக்கொளும் பொங்குகடல்
கவனத் துடனேறு மக்கத்தின் பஞ்சத்தைக் காத்தவமோ
பிலஹம தமிழைய யென் வெள்ளிவென மீதிரங்கும்
கவிதமாகிய ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே (௰௨)

குன்றாத கோயுமொருவன் பொருத்துங் குருமவலி
யொன்றுய்த்தவ ருங்கிருதான் மலரிறைஞ்சுவது
மொன்றுபுடனவன் றுயாமகத்திபு முதுதல்போல்
நன்று பெனக்கருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௰௩)

பொற்பணக் கோடியே கேமிதம்வைத்த பொருள்கொண்டுதான்
சற்குணயோகி மரக்கலமேறிச் சலதிவாத்
அற்குணஞ் செய்யத் திரைமிசை காத்திடுந் தப்பவரே
நற்குண மாகியஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே (௰௪)

அமிலார் வீழ்மட மாதனைக்கட்டி யமலையிட
முயலா மலிக்கக் கண்டமல்லூனே முனம்வருத்திச்
ஜெயமாய்ப் பிடித்தொரு கூசி லடைத்திடுஞ் செய்பிதுவே.
நயினு றெனுங்குரு ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௰௫)

கேமிதம் போலொரு மான்வா சனைத்தனை கேர்த்துவிடப்
பூமியதிப னதாகன்டு வல்விப் புசித்திடவே
கோமுடன் சேவலுந்தியிற் கூவச் சகமனித்த
காமவஜ்கர ஷாகுல ஹமீதொலி நாயகமே (௰௬)

காலாதி காலதங் காட்சியைபெற்றிடக் கனிவுங்கொண்டு
மாலாக வந்தியுஞ் சந்தியுமேமன மருவியதாற்
சீலாதிசில முன்னதப்பாதத் திருவடியி
ஞலேபெனக்கருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே (௰௭)

துனியாவிலுள்ள மனுவோர்கள் முன்னந் துயருழந்து
இனிநா னென்செய்திடு வேனென்று மெண்ணி யிருப்பதினு
னின்றாக வுங்கள் துவாபேற்றி யாலரு ளெற்குதவு
கனிமேவு காரண ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௰௮)

கத்தனருள்பெறு முத்தமராகிய காட்சியரே
இத்தல மீதுங்க ளுமக் கரித்திடு மேழைதனைக்
குற்றமெழுவுங்கள் நாமக் கிருபைகொண் டோடச்செய்
சுற்றவமாகிய ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௰௯)

சொல்லரிதாகிய வாயுதங் கூழ்ந்த சுருதியரே
வலவனிடத்தி லெனக்குமான் முடி வளிக்கசெய்துத்
செல்வச் சக்தியின் பிறந்துயிராய் வளர்க் தேறவுங்கள்
நல்லவரமருள் ஷாகுல ஹமீதொலி நாயகமே, (௨௰)

ஷாகுல் ஹமீதெனு நாமஞ் சிறந்திடுஞ் சற்குருவின்
மேலாகத்தி லென்னானைத நாயகத் தூதிய நடாத்துக்கு

ஈடுஇன் நாகூர்மீறான்சாகிபுஆண்டகைபேரில்முனாஜாத்து,

வாகுற்ற துண்டத் திதழ்வழு வானதை மாற்றிடுவீர்
ஈகைத் தலம்வந்த ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௨௧)

பூதலம் போற்றிய மாணிக்கப் பூரிற் பிறந்துள்ளார்
மாதவத் தரசன் குத்தாசு பெற்றிடு மாமணியே
சீதசரோருக பொற்று ளெனக்கருள் திவ்வியமார்
நாதசிரோமணி ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (௨௨)

நாயக மென்றெனின் சிந்தைய தானது நம்பியிப்பூ
நாயக மக்கத் திறசூல் புகழ்கொண்டு நாயகவீ
நாயகம் போற்றிப் பணிந்தே யிறைஞ்சுவார் நன்குடையார்
நாயக மேயருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௨௩)

வம்பினக் காபிர்க ளாலய கந்தி வதைத் தும் பக்கி
றும்பினஞ் செயதிடத் தெங்காசியூருள ருனாத்துக்கெஞ்ச
சம்பின காலியை முன்போ லெழுப்புஞ் சரணகதி
நம்பின பேர்க்கருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௨௪)

துன்மையி லாகவ்வி தாலுணப் பாலு தரிதமுடன்
பன்மையிற் கேட்க மறுத்தவர் தங்கட் குப் பால்வெறுக்கத்
தன்மையிடுமீ றான்சாகிபு வேபித் தம்பெறுஞ்சு
நன்மையுண் டாக்கிடும் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௨௫)

பயங்கொண்ட காபிர்கள் பச்சைக் கிராம்பைப் பரிட்சையதாய்
ஜெயங்கொண்டு கேட்டிட மேலணி சட்டையிற் சேப்பிருந்து
மயங்கொண்ட பேர்கட் களித்திரு லாத்தில் வருவித்தவா
நயங்கொண் டெனக்கருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௨௬)

தேட்டப் படிகத்தித் திணங்கெஞ்சு தஞ்சைத் திறலதிபன்
வாட்டப் படுத்திடும் வஞ்சனை குனிய மாற்றியெழில்
காட்டப் படுத்தியு நல்லழகாக்கிய காரணனே
நாட்டப் படிக்கருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௨௭)

தலமேழு மேதுதி கொண்டார் மராமியின் தானத்தின்மேற்
பலமாய் விரிப்பட் டிருப்பிட வங்கட் பயிர்க்குவைப் புஞ்
ஜலமீதிற் பெட்டிபட் டெங்களர் வந்திடத் தான்செய்தவா
நல்மா லெனக்கருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௨௮)

அறையுந் திரைகடன் மீதோடும் வங்க மருள்சகம்
குறையுஞ் சலத்தின் விழுந்திட பூசபங் குவைருமேவ
முறையுந் தப்பின்றி யாலே யெடுக்க வுரைத்தினரோ
நறைகொ ணற்பத ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (உக

இசைகள் புரிந்திடு மாலுடர் யாருமிச் சிற்பவனோ
வசைகள் புரிந்து விழுந்துறை கூறவு மாமணமோ
இசைகள் புரிந்தவன் மைந்தன் பெறச்செய்த வத்திலன்பால்
நகைகள் புரிந்தருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (கூ

மோதருமுட னொருமங்கை செய்கோணம் முயற்சிபெறத்
தாதநிக விலையென்றவள் விந்துமுன் ஞானிக்க
பாகமளிக்க விழிகெட்டுப் போனவன் பார்வைபெற
நாகரிகமருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (கூ

துன்மன மாகத் திருமலைத் தாணிகன் றுடர்களவு
புன்மன மோடு புரிந்திடக் கண்டு புகறிடவே
வன்மன மோடவ னுடைக் கிருபைகல் வாக்களித்த
நன்மனங் கொண்டருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே, (கூஉ)

வாடும் பயிர்க்கொரு மாமழையென்னவின் வைத்தமைத்
தேடும் பெயர்களின் றீவினைதீர்த்தருள் செய்பவமே
பாடின் கவிஞன் பிழைபொறுத் துங்கள் பதம்பெறவே
நாடும் பயத்தருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (கூக)

பொன்னுணி யேழையி லிங்குள மாந்தர் புகழ்ந்திடுகால்
மன்னு முகிழ்த்தி ரெளி போர வகையுணரத்
தன்னுற் கரிந்த பனசத் தருவைத் தழைக்கச்செய்தோய்
நன்னூல் தெரிந்தருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (கூச)

வான்காணு மாரியு மில்லாத பஞ்சம் வருந்தியது
தான்காண் சாதுலிப மார்கள்வெங் துங்கள்முன் னுனிறைஞ்சப்
பூங்கான நாணயந் தானிய மீந்திடு புண்ணியரே
தாங்காண வந்தருள் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (கூரு)

தாயக மீதிற் கருக்கொளும் போதென்றன் றந்தைபெறுந்
தேசக நாமமும் ஷாகுல் ஹமீதெனச் செப்பவுமக

ணேயகப் பாவி யிதழ்க்குறை போக்குமிந் நேரத்திலே
நாயக மேகொவ்து ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௧௬)

நமக்கரும் பாவிய னாகிலு நம்விலேச் சொந்தமென்ம
நமக்கருண் மோட்சத்தைத் தந்து ரட்சிப்பது தான்கடனே
அமைக்கரும் வின்னமகற்றி சிகக்கருன் டாகிட்டீவும்
நமக்கருள் செய்திடுங் ஷாகுல் ஹமீதொலி நாயகமே. (௧௭)

குன்றாத வாழ்வுங் குறையா நசெல்வ மிக் குலபத்தி
ன்றுயுயர்ந்திடு மக்கள் சம்பத்து மெர்காளினுமே
குன்றாத பாக்யம் பசுவும் பலாபலன் றன்சிறப்பு
நின் றோங்கும் ஷாகுல் ஹமீதொலி பாதமினைப் பனிக்கே. (௧௮)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம்-நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரணந் தருவீரிப் போதே - வள்ளல்
செய்கு ஷாகுல் ஹமீதே.

அநுபல்லவி.

கருணைபுரிந் தென்னைக் காத்தருள் வீரே
காதி ரொலி யெந்தன் பீரே (சரணந்தருவீரே)

சரணங்கள்.

௧. புவியோர்கள் புகழ்ந்திடு வோரே-கல
புண்ய சிரோமணி மேரே
கவிபாடு வோருக் கருள்வீரே-மிகு
காரண சற்குரு நீரே
குவி தனமாற் றியக்கோல மாயமைத்திர
குதுபே மீருன்சாகி யொலியே. (சரணந்)

௨. ஒருநிரு மலசெட்டி யென் றேனே-செய்த
ஒருபழுதாற் கைதியா னேனே
ஒரு நினைவாயுமை நம்பி னேனே-அவ
லுற்ற துயர்நீங்கி னேனே
திருவா ஷநாணத்தி லருவான தேவை
சிறந்த கல்தேராக்கு மொலியே (சரணந்)

௩. வளமேவிக லாகூருகந்தீர்-நீனோர்
வர்க்குக் குகப்பாயமைந்தீர்
பளமைபோலு விரா வெழுந்தீர்-காரைப்
பதியினில் வந்து உறைந்தீர்
களமேவுந் தருக்காவிற் பளபளப் பமான
நன்று யொளி விலங்கு மொலியே. (சரண)

௪. தஞ்சை ராஜன்பிணி தீர்த்தீரோ-உமைச்
சார்ந்தவர்க் கருள் செய்குவீரோ
கொஞ்சும் புகழ்மாணிக் கப்பூரே-ஹூசன்
குத்தூச மகவான பீரே
கெஞ்சும் பையல் ஷாகுல் ஹமீதுக் குங்கள்
கிருபை செய்திரங்கிடு மொலியே. (சரண)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். இந்துஸ்தானி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜிகத்தவர் போற்றிடு வாழ்த்திடு வோமே
தினந் தினம் சாந்திடும் பாத்திடுவீரே.

அநுபல்லவி.

மகத்துவம் பெருகிடுநாகூரிலே வாழுங்கிருபை-கோவே
இன்னும் லோகங்கள் புகழும் ஜீவபூவே
மனமீதிரங்கி உமதருள்புரியுஞ் ஷாகுல்ஹமீது ஒலியே
யெங்கள் ஷாகுல் ஹமீது ஒலியே (ஜிகத்தவர்)

சரணங்கள்.

௧. ஆலயம் விளங்கு மாதவரான ஆரியர்மீரான் சாகிபொலியே
யாஅப்துல்காதிரொலியே
அருநிறை முகத்து-மனமதிமேவும் ஆண்டவர் ஹமீது
ஒலியே-யெங்கள் நாயகரான ஒலியே. (ஜிகத்தவர்)

௨. காதநிலை யோர்கள் போற்றிப் பணியும் நாகரீக மானபூபாலா
இந்த லோகமதனைத் தாங்கு செங்கோலா
நம்பிடின வுங்கள் தஞ்சமருளும் நாயகரான ஒலியே யெங்கள்
நாயகரான ஒலியே. (ஜிகத்தவர்)

௬. ஆணிப்பொன் மேவு மாணிக்கப்பூரில் ஹூசைன்குத்தூ சருப்பா
லா இன்னும் நினைத்துப் போராதுகூலா
அடிமை ஷாகுலஹமீதுப்புலவனுங் காதரமான ஒலியேயெனக்
காதர மானஒலியே. (ஜகத்தவர்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - ஆனந்தபைரவி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எத்தேசத்து ஜனமெல்லாம் விந்தைப் பதம்பாடிய நினை
விரும்புஞ் ஷாகுல் ஹமீது ஒலியே.

அநுபல்லவி.

௧. இந்த லோகத்தோரெல்லாம் வந்தின்பமாகப் போற்றும்
யோகனை நேர்ந்த ஷாகுல்ஹமீதொலியே
தாதா ஜேகினாதித்தாய் தாம் தநந்த தநி
தாப தீதப பாதநிஸ தததநி
சாக சாக சநீ தாகு ஜேஜு ஜேஜு
தத்திப் பத வென வெற்றிபெற்ற ஜெகரா (எத்த)

சரணங்கள்.

௨. எங்கெங்கும் புகழ் கீர்த்தி தங்குமெய்யுள் வாசனே
ஏகாந்த மான ஞான போஜனே
துங்கள் கறுக்காரரின் மக்களினைக் கெதிர்க்க
கொங்கைநயகந்தஞ் ஷாகுல் ஹமீதொலியே தாகு ()

௩. இன்பந்தரு கும்பகோணம் கம்பீத்துறைக் கென்னரியே
எதிரில் வாரணம் விட்டதாலே
கும்பனி கோரட்டார்கள் உம்பழிக்கை யுடையோர்
குதறி பிடித்தருக்க மறுகவைத்ததுமோ - தாகு - எத்த

௪. கந்தங் கமழ்சோலைசூழும் முத்துமாணிக்கப்பூரில்
ஹூசைன் குத்தூசருட் டிருப்பாலா
செந்தமிழ்க் கவிபாடும் ஷாகுல் ஹமீதுக் குதவா
சாலும்பயந்தருமிர் ஷாகுல் ஹமீதொலியே தாகு (எத்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தன் ஜீவப்பிரா நாயக — என்காள் ஹஜீதோலி ரே.

அநுபல்லவி.

இந்தப் புவியோர்க ளுகந்த காலைப் பதியில் வாழ்
மெய்ய அப்துல்காதிறுபே கம்பீரனை ஐதினமும் (எந்தன்)

சரணங்கள்.

௧. பச்சைக் கிராம்பாளைந் - திச்சியமா யலைந்தேனே
மையல் தயைக் கிரங்கிக் குழம்ப மீறுன் சாகிபுவே (எந்தன்)

௨. தாவளிமி ஜின்னவர்கள் - தங்கள் தலைகாலிற் செல்ல
தயவுவைத் தருள் செய்யும் ஜயபீருன் சாகிபுவே (எந்தன்)

௩. கருவினைக் கடலாகிய மூசலுக்குத் தாசருள் பாலா
கருணை புரியுமையா சரணம் நம்பினே னிப்போ (எந்தன்)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - காம்போதி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மனமே நினைமே மையலாகு தையா.

அநுபல்லவி.

கனமுடையிய நாகைக் கதிபதியான அப்துல்
காதிறு சாகிபே இந்தப் பெண்ணுதவ சட்கிப்பீரே

தத்தி மிதிமித்த திமி தத்திமி தகுர்த திமி
சந்தரித பமபம கந்த கித சரி கம
தத்த புமதை [illegible] மகதளங்கள் [illegible]
[illegible] (மனமே)

சரணங்கள்.

௧. படியிதினிலே - அடிமைபோல் செய்த
பவமே தவிர்ப்பீர்

நெடிய புவனத்துழுவு கடலும் தோணி கலத்தைக்
கொய்த் திருப்பிவிட்ட மீருன் சாகிப் பொலிவே தத்திமி

௨. தரியா வெறுமே - மக்கையிற் வாசாத்
நனமோ மிசைத்தாள்

மரியாதை யில்லையென்று எரியாய்விழி சினக்க
மக்கையடிபச்செய்த மன்னர் நாகூர் நமீதே தத்தி

௩. கழிமேவி பதாம் - மாணிக்கப்பூர் வாழும்
கயமான வரம்

அழகு பெருகும் நூசன குத்தூசு பாலகரே
அடியேன் நாகூர்மீதுக் கருள்செய் காதிரோலியே.

முற்றிற்று. தத்திமி

பதம் — இராகம். ஆனந்தபைரவி - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சித்தமீதிரங்குமையா நாகூர்நமீதே

அநுபல்லவி.

சற்றவர்ந் சேர்ந்திடும் சாகைப் பதிவாழும்
காதிரே யாஅப்துல் காதிரோலி - திருப்
பாதகமுறைப்துல் காதிரோலி (சித்தமீதிர)

சரணங்கள்.

௧. மானிடரா யேரோர் அநமை உக்காசமே
மாகவிதீர்த்திவிகை காத்தருள்வீர் — இந்த
லோகர் புகழும் அப்துல் காதிரோலி (சித்தமீதிர)

௨. அந்திபாவிருந்து சிக்கைமகமைக்குதே
[illegible]
மாதவிர் அப்துல் காதிரோலி (சித்தமீதிர)

௩. அஞ்சுமணாரவுங் கொஞ்சுங்கொடிகளும்
அலங்கிர்தமாகத் துலங்கிடுதே—அழ
கிலங்கிடிய்யா அப்துல்காதிறொலி (சித்தமீதிர)

௪. மாணிக்கப்பூர்வாழு மன்றறசன்குத்தூசு
மாமகவாகிய நாயகமே . நல
பூமணக்குங்கோப்துல் காதிறொலி (சித்தமீதிர)

௫. திருக்கவிபாடிய ஷாகுல்ஹற மீதின்மேல்
திருச்சரணந்தரவேணுமைய்யா - இது
தருணம் தருணம்வர வேணுமைய்யா. (சித்தமீதிர)

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம் மூகாரி. திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

கருணை செய்தருள் விரைவா அப்துல்
காதிர்ஷாகுல் ஹமீதே

அநுபல்லவி.

வருணை மிலங்கிய தாணி காவை வாழும்
வாகு சந்த்ர வதன ஷாகுல்ஹமீதொலியே (கருணை)

சரணங்கள்.

௧. அருந்தும் விடபகனைத் தெரிந்து முன்னும் போ
லாக வெழுப்பு மெங்கள் ஷாகுல் ஹமீதொலியே (கருணை)

௨. தஞ்சைபாசன் பிணி துஞ்சும் படியே செய்த
தாடபமான வெங்கள் ஷாகுல் ஹமீதொலியே (கருணை)

௩. பூஞ்சோலை மாணிக்கப் பூர்றசன் குத்தூசு
ரஞ்சமணியெனுஞ் ஷாகுல்ஹமீதொலியே (கருணை)

௪. புகழும் ஷாகுல்ஹமீதுப் புலவன் றமக்கிரங்கும்
பொற்பாதம் தாருமெங்கள் ஷாகுல்ஹமீதொலியே (கருணை)

முற்றிற்று.

பிசுமில்லா கிர்றகுமா னிர்றகிம்.

இஃது

செய்கு முகம்மது புகாரித்தங்கள் பேரில்

முனாஜாத்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதி பெரிய காபகனை யவனி முதலா வைப்புப்படைத்தே
நீதி யாசாய்ப் பல்லுயிர்க்கு ணிறைந்தே ஸமதா யுறைபவனே
ஊதி செய்கு முகம்மது புகாரித் தங்கள் மீதுமே
யோதித் துதிக்கு முனாஜாத்திற் குதவி புரிந்து காப்பாயே. (௧)

சீல முடைய கபீரிறசூல் செய்தா மறைத்தா னிதம்போற்றிக்
கால மறிந்த வுபசரணை கறிபா ருமறை யுதுபானை
தால்க ளனைத்து மலிப்புலியை நுவலு மசனை குசையனைமிகு
மேல முடனே புகழ்ந்தமன் முவக்த முனாஜாத் தோதினனே. (௨)

கருணை பெய்பாற் புரியுமப்துல் காதிர்முஹியி தீனொலியின்
சரணம் பணிந்தே மற்றுமொலி மார்தா மனைப்பூம் பதம்புகழ்ந்து
தரணித் திசையெட் டினைக்காக்கும் சங்கைமிகுந்த குதுபானோர்
புனைதர் செய்கு முகம்மது புகாரி யொலியைப் புகழ்ந்துசொல்வாம்

அழகே யிலங்கு மதுமிக்கட் டிலார்ந்த கவுறத் தெனுவ்றி
லெழுகார் ஒலிஜுறத் தாமிரத்தி யொருநூற் றீரே ழாண்டி னிலே
வழிசேர் கபீதம் குல்ம்மினக்க வருடா மதிபே கர்மகமே
பெசுரிசே செய்கு முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௩)

சிறந்த கவுறத் தன்னூரில் ஜேந்தா விஷுகக ளிலலாம
லறுத்தோ டீட்டேவ் சொல்லரிய வுழகத்புதங்கள் மிகவளரத்
துறந்த மெய்ங் காசிமுந் துதிந்துக் கொஞ்சப் பிறந்தாவ்ல்
புறம்செய் செய்கு முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௪)

தந்தை தாயுங் குடிபதியாய்த் தகரும்பான பதஹாரித்
சொர்ந்தப்பிறகி செய்பிற்புரும் மென்னுந் தோன்றனுக்குப்

சித்திப்பிறந்த பிரபலரோ பெற்றார் மோட்சக் கதியினரே
புத்திச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௬)

கலைகள் வளர்த்த விருமதிபோற் காமி லாகிச் சுகுதாகி
மலைகள் வெளிகள் பலநகரு மெனைப் பொருள்கொண் டேகையிலே
கொலைக் குதனை யாமுனிகள் குடியார் நகரோன் றினிற் றரித்தீர்
நிலத்தீர் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௭)

வளரிலிருந்து ஞருசாஹா ருமம்போ தவிடத் தோர்குலத்தின்
பேரை வினவச் செய்திதெனப் பேதை யவர்க ளொப்பாமற் [ல்ட
சேரு நெருப்பிற் புகச்செய்தாயின் சிறப்பாய் வரக்கண் டின்மைகொ
பூரிச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௮)

[விட
களமார் செய்யிதிபுறாஹீம் கருதியமது பலபோக்கை
வினவக வொளர்கென் றிடப்பலர்கள் மேலிப் பிடித்தன் னவர்முன்
இனமா யிருந்தோ ரெழும்பாம லிருக்கச் செய்து புறம்போந்த
புனிதச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௯)

எக்கா லமுமே யுமைமனதி லெண்ணித் துதித்தோர் தங்கட் குறுஞ்
சக்காம் பிணியோ விதனமெல்லாஞ் சந்து மனுசா தாக்கிவிட்டீர்
முக்கா லமுந்தோ சற்குருவே முகமதிதேபோல் லாங்கெவையும் (௰)
புக்காச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே

எங்கும் வமதாய் நிறைந்தவனை யேத்திச் ஷகூது சுகுதாதனில்
மூவஞ் யனைதஞ் தியர்சுற்ற முதலாயுள்ள மற்றவெல்லாத்
திங்கா தகற்றி யெவ்விடமுந் தனியோன் வஜ்கா முகமேக்கும் (௰௧)
புங்கச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே

புதவி யானதல்லீனிற் பரித்து மனதுங் குறைந்தபின்ன
குதவி யான தப்பீனை யுவக்க மனுடர்க் கறிவூட்டு
மற்றோ பால்மாணிக்கமா மகிமை யான தருதிபெறும் (௰௨)
புதையல் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே

திங்க ளொளிபோல் முகமதனிற் சேர்ந்த புருவ மிளமதிபோற்
றங்குஞ் சடைல பரஞ்சி தானா நிகரே யிருந்தோருநம்
திங்கம் பொருவு பலாட்டுமமெய் திகழத் புதந்தி யதிவபல (௰௩)
பொங்குஞ் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே

ஆவை யெனிறு மெதிர்காணி லடசமை யித்தே யெனக்கூவித்
தீர மூடனே யவரவர்கள் செழுமைப் பதவி சேரபலக்
கார மகத்தி னேவழியைக் காட்டிமொர்மை பூட்டிவைத்தீர்
பூரணச் செப்பி தமுகம்மது புகாரி பொலியே கண்மணியே (௰௪)

தறைபி லசேகருது மூடத்திற் றனியன் புதுச்சான் முன்புவைத்துப்
பறையும் வேறு இத்தா பின்றிப் பலருந் தெளிய வாந்திகளைக்
குறைவில் மாரி யெனச் சொரியக் கூடி யோர்கேட் டகக்குளிர்வார்
பொறுமைத் செய்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௰௫)

நல்லோர்க்குரைக்கு மறுத்துங்களை காட்டிற் பலருங் கேட்டவையின்
சொல்லாய்க துணர்ந்து குபிரகற்றி ஆய இசுலாம் வழியொழுகிப்
பல்லோர் கூட்டங் கூட்ட பதாய்ப் பரசி வந்தும் பதம்புகழ்வார்
புல்சீர் செய்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௰௬)

கனிந்தேன் சோலை சூழ்கொச்சியில் ஒகத்துகாங்கள் வொலேக்கோ
கனிர்கு யென்று மெகூகிமனந் தனிலே யூசா கபிறதிதை [ன்
நினைத்தா னதுதன் கனின்வாயால் கிகழ்த்தக் கேட்டகலன்மகிழ்ந்தா
புனிதச் செய்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௰௭)

மகிழ்வாய்ச் சனிச்சூ விருப்பத்துடன்வனையரிமுத்தொன்றீந்தா
இகழா ததனை வாங்கிப்பின்னா ரிதனை நீகொண் டகன்றெனக்குக் [ன்
திகழ்சீர் பள்ளிக் கோருதத்திக் கிறமாயுதவென் றீரனித்தான்
புகழார் செப்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௰௮)

மகிழ்ந்து சனிச்சு ருதவுமந்த மரத்தைப் பணியா னன்பேயவி
யகழ்ந்து பணிசெய் தெனதும்பள் ளதிலீர் ருழத்தைக் குறைத்துப்பின்
பகர்ந்தான் குறைவன் றமரமேற் பதசாசிமிறைந் சரியாக்கிப் [னா
புகுந்த செய்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௰௯)

கணக்கி லடங்காக் காரணங்கள் கனிவாய்க் காட்டுங் காட்சிகளே
யிணக்க மூடனே யுத்தமொழு மிடம்வாக் கெஞ்சு செற்றிமுதல
வணக்கத் தொளிவு பளபளப்பும் வளர்ந்தே யிலங்கு மவையத்தீர்
புணர்ப்பின் செய்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௨௰)

அயத்தை புலக்கு அளர்க்க லகை யத்தமலியரி கோர்மாது
யத்தை சென்று தைரமுகத்து பருக்த காக்கள் வினைவெயவன்

மயத்தைக் காணே னென்பு மறிமி ஜுஹைவியென் றீசைச்செய்திர
புயத்தின் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௨௧)

சொன்ன மொழிகள் யாதெனுஞ்சோரா திபற்று மூங்கள்பலன்
நன்மை யதிய வெண்குணிற் நபவாய்வத்தில் கருள்புரிய
மன்னே மி தூவுக் கதிகமமா தூவு புரியுங் காரணரோ
பொன்னோர் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியேகண்மணியே. (௨௨)

ஆட்டைத் திருடித்தின்றகத் தபால் இரியைபீதான பெறுங்குழந்தைதன்
காட்டின் முகம்போ லாகுமென வருள்வாக்கிட்ட படியவனும்
வாட்ட மின்றி யமுகம்போல மதலையின்றான் பெரும்புதுமை
பூட்டும் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௨௩)

குழந்தை பொருவன் தாகமொருடி கூட விளையாடி மோட்டில்
வளர்ந்த கெளிப்பசி னவனகம்போய் மாண்டா னிரவில் விடிந்த வனில்
நுழைந்து காய்க வெனவன்போர் நவன்றன் கெழுப்பி விட்டீர்
பொழிந்த செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௨௪)

சகல குலத்தி லுள வெவருக் காங்கள் சொய்யுங்காரணத்தை
பிசவி லாத கேட்டுமிக வெத்திப் போற்றி செயவிந்த
வகல்பூ விடத்திற் கீர்த்திகளுன் டாக்குங் குருவேயெற்கொருசொற்
புகலும் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௨௫)

அரிய பெரியோ னருட்கிருபை யகலா துயரு லோலிமார்கள்
தெரிய நிதமும் வந்துங்கள் நீர்ப்பு நீதி கேட்கிலப்பார்
பரிவின் கஷ்பு கரமாத்தாம் பழம் கல்கிமை நக்குருவே சீர்
புரியும் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௨௬)

வேகத் துடனே விழிசெவந்தோர் வேசமைப் புலிவந்ததர்கிடப்பப்
போக வாக்கு டாமதசனம் புறக்க மாதுங் கலக்கமுறும்
பாக மறிந்தப் புலியைமறு பாகம்போகச் சொலி யகத்தும்
புகும் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௨௭)

ஒளியின் தாமுத சேர்க்குங் கிளர்க்கு சந்நிலைத் திருக்காவில்
பொழிய மழையோ நிறையருளாத் பொற்பார் விளக்கங் கவியாமல்
தெளிவி பெரிய வெவருமதி ஜெயிப்பா புதுமை செயுங்கோவே
புனகச் செய்யி தாமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௨௮)

மதியைத் திறைகொண்ட நபி குலத்தில் வந்த மணியே யருளணியே
துதிசெய் தாய்மை விரைந்தமவர் அன்ப மாற்று மன்புடைவீர்
விதியி னடித்தோதுமட நெறியை விட்டு மக்கள் போய்வந்த
பதியைச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே. (௨௯)

இந்தே சத்தி னெவர் கூறுக்கு மிக்ப யெடுத்தே சப்புரிந்தே
யத்தை படைச் சகுதநகளி வர்வாக குருவின் வழிகாட்டிப்
பத்தா முறு நிலைநிறுத்திய பண்பு புரிந்த நபுதைய
புத்தேன் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே. (௩௰)

விருந்துக் கழைத்த மங்கையிற் போய்விருந்துண் டதற்கு வேண்டியவ
ளிருந்த கோழிப் பார்ப்பவைகள் விரைந்தல் கேட்டு விளங்கியவ
ளரிந்து சமைத்து விருந்தளித்த அக்கோ ழியைமுன போலெழுப்பிப்
பொருந்தும் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே. (௩௧)

வேணும் பதவி புடையவர்கள் விரும்பி நவிலாத் தருபெறவே
காணு ருபமிறம் பொலியுமவர் கருணைக் கிசைந்த பூரணமே
தோணும் பெண்ணைப் பிறந்தவரைச் சொலுமா றுக்கி வைத்தவம்
பூணும் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே. (௩௨)

நினைத்த மனுடர்க் கெண்ணமது கோரம் நிறைவே றிடும்படிக்கு
முனைந்த வுதவி புரிந்தூகல முறையைப்பக் தருமரு மற்புதமே
வனைந்த கொச்சி சகரமதில் வாழ்வு புரியல் காமகிழ்வு
புனைந்த செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே (௩௩)

சங்கை யோர்ந்த கொச்சிதனித் தாக்குச் சிலரைட் கன்னூரித்
தங்கித் தங்கள் கக்கு நிறைத் தங்க பொன்னணிக் கொச்சிதனிற்
றங்க மகளிர விருக்கயிலுறக் காய மரண மறிவித்தீர்
புங்கச் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே. (௩௪)

கூத்தன் கொச்சி யரசினுக்கு சோனவோர் மகளிக் கடக்கும்மெனச்
சாத்து மந்திரங்கள்கனூர் தன்னி லடக்கத் தாக்கயிட்டார் [கீர்
மாத்த நோமனிக் சாய்ப்பு ளிவர்கள் மரிக்க விலியென் றெழுப்பியவ
போற்றும் செய்யிது முகம்மது புகாரி யொளியே கண்மணியே. (௩௫)

* காலை - கழி

வற்றுச் சமுத்தி ரத்தில்மாக் கலத்தில்காத்தி திருவருட
றுற்றோர் போதித் காவின்றிபவ் வோட யோடா திருக்கக்கண்டு
மூற்றொ டெங்கக் கப்பல்மீது முடுக்காய் வாக்கொச் சியில்வந்தீர்
*பொற்பார் செய்யி தமுகம்மது புகாரி யொலியேகண்மணியே. (௩௬)

வாசி விஷக்கிர் தவனீவந்து வழக்கென் றெனைத் தாருமெனக்
பேசிச்சினந்தப் பாடலத்தைப் பிடித்துக் கொளமிக் குருத்திவற்குப்
காசி கொடுநீ யெனக்குதினா கனகம் வாயாற் சொரிய வைத்த
பூசல் செய்யி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௩௭)

சாதி ரியா வெனுந்தரிக்கிற் காதலுடனே சேர்ந்தவரின்
பாதையோர்க்குச் சேதமறப் பகருந் தரீக்கின் மகுதியரே
பேதை யானு மதைத்தொடர்ந்த பிரீசத் தொன்டனா தாலருள்வீர்
போது செய்யி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௩௮)

எனது மூதா தையர்க்குவந்தே யின்ப முரிது கொடுத்துமிக
மனது களிப்புப் பெருகியருள் வளர்ந்த திருக்கா ரணத்தோரே
யினிமே லெந்தன் றுந்தந்தை யிருவர் தானுயிற் குளமிரங்கும்
புனிதச் செய்யி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே, (௩௯)

இந்தப் புடவி தனிலுமை யென்றும் புகழா ருங்களிரு
கந்தப் பதமே கதியென்று கருத்தில் நினைத்தே னுதவினால்
வந்தென் கனவி லருள்பெருகும் வரிசை தருவீர் தெரிசனையாய்ப்
புந்திச் செய்யி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே (௪௰)

மேக கிழத்துங் குடை பிறகுல் மீதில் சல்வாத் துரை வாழி
வாகின் கன்னூ சமைக்தவுங்கள் வரிசை தருமத் தரும்வாழி
ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவனுமென் றாத்மாத்தைக் கேட்டோர் களும்வாழி
*பூரம் செய்யி தமுகம்மது புகாரி யொலியே கண்மணியே. (௪௧)

———oooooo———

கலித்துறை.

ஷரீயத்தி லார்ந்த காதிரீயாதரீக்கைப் பற்றியே
மொரமுஹாகிது முறுக்கபா வுறக் கேர்த்திறையோன்
மாராயம் பெற்றுமக்கள் சற்பூரண வாழ்வுகிட்டும்
பூர்வீக செய்யிது முகம்மது புகாரியைப் போற்றுவர்க்கே.

முற்றிற்று.

---

* பூரம் - அழகியநல்லவை

ளைம் செய்யிதுமுகம்ம துபுகாரித்தங்கள்பேரில் பதங்கள்

பதம்—இராகம் முகாரி- திரிபுடை-தாளம்.

பல்லவி.

சரணந்தாருமெந்தன்பீரே - புகாரித்தங்கள்
சரணந்தாரு மெந்தன் பீரே.

அநுபல்லவி.

தரணிகொச்சி நகிற் செய்யி துமுகம்மதொலி
தருஞ்செய்யி துமுகம்ம தொலியே புகாரித்தங்கள்

சனுதசனு நதிமிதகுண தகுணதிகு
ஜக்குஜகு ஜகுணதிக்கு தகுந்த தகஜெம் (சரணந்)

சரணங்கள்.

க. பொன்னுமிரந்தங்கக் காசு புரவி வாயினிற்கிந்த
புகலும் செய்யி துமுகம்ம தொலியே-புகாரித்தங்கள் சனுத ()

உ. மரணங் கொச்சியி லாகமக்கள் வழக்குரைக்க
மவுத்தில்லே யென்றெழுந்த ஒலியே-புகாரித்தங்கள் (சரணந்)

ந. பாரமில்லியிற் றங்கும் பாவா பகுறுத் தீனொலி
பேரர் செய்யி துமுகம்ம தொலியே-புகாரித்தங்கள் சனுத (சர)

ச. யென்னும் புகழ்வளர்த்த கண்ணூர்தனிலே வாழுங்
யெங்கள் செய்யி துமுகம்ம தொலியே-புகாரித்தங்கள் சனுத ()

ரு. புகழும் ஷாகுல் ஹமீது புலவன் மகிழ்ப்பெற
போற்றும் செய்யி துமுகம்ம தொலியே-புகாரித்தங்கள் (சரண)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - இந்துஸ்தானி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மாதாநிறகுல் குலதிலகன் றருமகவிபாயா
தருமக்கிபாயா - புகாரித்தங்கள் சகாயா
பிறபல சங்கத்தி னேயா (மாதாநிற)

அநுபல்லவி.

க. நீதாலுள ஜலால் ஜமால் கமாலிய்யத்தான
ஜமாலிய்யத்தான - கமாலியத்தான
செய்யிது ஹூமுகம்மது புகாரித்தங்க ளென்பீரே
தங்களென்பீரே-பதமுந்தருவீரே - எனக்கன்புசெய்வீரே (ஸாதா)

சரணங்கள்.

உ. சாலோக சாரூப சாமீப - சாயுட்சியமானோர்
சாயுட்சியமானோர் - மகாயுட்சமானோர்
சார்ந்தோர்கருப காப்புரிந்த வத்தலுமானோர்
சேலார்விழி மாதுகுழை கோலாயுதமளிக்குங்
அழிமாகாய்கவம் விழைக்கும்
செய்யிது ஹூமுகம்மது புகாரித்தங்களென்பீரே
தங்களென்பீரே - பதமுந்தருவீரே-எனக்கன்புசெய்வீரே (ஸாதா)

௩. மாதவத்தின் செய்குடிம ஜெலியின் வருணங் கொண்டேக
வருணங்கொண்டேக-அந்த-தருணங் கண்டேக
மறைவான சித்திரிச்சென்று கஸ்பாறரத்திலாக
சேதங்களிலாமற் பொருள் தானேதிப்பிரித்த
மெஞ்ஞானங்கள் விரித்த
செய்யிது ஹூமுகம்மது புகாரித்தங்க ளென்பீரே
தங்களென்பீரே-பதமுந்தருவீரே-எனக்கன்புசெய்வீரே (ஸாதா)

௪. கனமாரிதாவும் தண்டலைகுழ் கவுறத்தன்னூரி
கவுறத் தன்னூரி-பாவித்-பிறந்து கன்னூரில்
கருணையுடனே யமைந்த ஒலிகள் சிற்றிலகிருரி
இனமுந்துதிக்குஞ் ஷாகுலஹமீதுப் புலவனுக்கருள்
செய்ந்த அடியேனுக்கருள்
செய்யிது ஹூமுகம்மது புகாரித்தங்க ளென்பீரே
தங்களென்பீரே-பதமுந்தருவீரே-எனக்கன்புசெய்வீரே (ஸாதா)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம்-இங்கிலீஷ்மெட்டு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரந்திகழ் சந்திரான னஞ்சிறந்தகனகமே
அமிர்த மிகுர்தலங் கிர்தா - தகுதி மிகுதிபகுதி சேர்
துய்ய செய்யிது புகாரியொலியே (சுந்தர)

அநுபல்லவி.

கந்தமலர் சிறந்த பொழிற்கனல் வளங்கண்ணூரில் வாழும்
கருணையாஞ் செய்யிது முகம்மதுன் புகாரியொலியுல்லாவே (சு)

சரணங்கள்.

௧. திக்குவிசையஞ் செலுத்திய மக்கநபியின் பேரரே
திருந்துங் காதிரியாவழியைப் பொருந்தமானுமே
ஒக்கவருளு சக்குழும ரோலிக்கு மூக்ப மாயெனக்குஞ்
சற்குருசெய்யிது முகம்மதுன் புகாரி யொலியுல்லாவே (சுர)

௨. மறைந்த ஞானமெனி யெழுந் திருந்து மீடத்தன்புரியவே
வந்தென்மு நாதைக் குமதுவிந்தை தெரியவே [ரிந்திடும்
நிறைந்த குருவைத் தூடர்ந்தமுரிதுக் கடந்த பொருனோர்சொ
நேசாஞ் செய்யிதுமுகம்மதுன் புகாரியொலியுல்லாவே (சு)

௩. வேதம்விளங்கு மோதையு மிக்கலைவாத் தோதையும்
வேண்டுங் கொச்சி கண்ணூரெங்கனு பாண்டிகுருவே
ஓதுஞ் ஷாகுல் ஹமீதப்புலவன் மீதிலும் பதம்தந்து
ஹாதியாம் செய்யிது முகம்மதுன் புகாரியொலியுல்லாவே ( )

முற்றிற்று.

பதம்—இராகம். பியாகு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முளரி செம்பாதத் துணை தருவாரெடி - செய்து
முகம்மது புகாரி யொலி வருவாரெடி (முளரி)

அநுபல்லவி.

வளரும் புகழுலவு கண்ணூர் வாழுஞ் சற்குருவாகிய
வள்ளல புகாரி யொலி வருவாரெடி. (முளரி)

சரணங்கள்.

௧. குஞ்சோலை மேய்ந்து வருங்காலாயுத - மொரு
கோதை சமைத்தளிக்கப்போ தேயுணுஞ்

குஞ்சுடனே ஆண்டலை மூன்கூறுமெழுப்பிவிட்ட
கோமான் செய்பி தமுகம்ம தொலியாமெடி (முளரி)

௨. வாரீசிசை போடிவரும் வங்கத்திடும் - பல
மானிட ரவஸ்தைபினுற் பங்கப்படும்

சீரியகாத்திமுடனே சிறந்தகொச்சி நகரில்வந்து
சேருஞ் செய்பிது முகம்மதொலியாமெடி (முளரி)

௩. சாத்தூலக்கிடப் பதினுத் சனமிடைந்தே - வழி
சாராதிருக்கெவ ரும்பத மடைந்தே

பாத்தோதக் கொடுவரியைப் பாராமலோட்டிவைத்த
பாக்கியர் செய்பிது முகம்ம தொலியாமெடி (முளரி)

௪. பூம்பொழிற் சிறந்த கண்ணூர்வாழ்வோ மொடி - நல்ல
புண்ய செய்பி தமுகம்மது மகவாமெடி

சேமமுறுஞ் ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவன் கவிகேட்டிரங்கும்
செய்து முகம்மது புகாரியொலியாமெடி (முளரி)

முற்றிற்று.

பதம் - இராகம் - சாமா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்பாரா யெத்தன் பிரே-புகாரித்தங்கள்
கமூபேபடித்தக்காள்வீரே

அநுபல்லவி.

அடைக்கலம் புகுந்தவர்க் காதரவும் போதரவுங்
கொடைக்குண் செய்பிது முகம்மது புகாரித்தங்கள் (கடைக்கண்)

சரணங்கள்.

௧. பாதையுறு வேங்கையினைச் சேதயிலாதகற்றிய
பாக்கிய செய்பிது முகம்மது புகாரித்தங்கள் (கடைக்கண்)

௨. காரியினை யாடவராய்ப் பாரினிற் காரணஞ்செய்த
நாயகர் செய்பிது முகம்மது புகாரித்தங்கள் (கடைக்கண்)

௩. தூரகதவமினுணையக் தருவித மருள்புரிந்த
துய்யசெய்பிது முகம்மது புகாரித்தங்கள் (கடைக்கண்)

௪. ஒத்துமலைபாரி கொச்சிதாங்கினிற் கன்னூர்வாழ்வோரே
உதவிசெய்பிது முகம்மது புகாரித்தங்கள் (கடைக்கண்)

௫. தாரணிகவிப்புலவன் ஷாகுல்ஹமீ தங்கருணை
தாருஞ்செய்பிது முகம்மது புகாரித்தங்கள் (கடைக்கண்)

முற்றிற்று.

பதம். இராகம் பியாகு ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சார்ந்தவர்க் கனுக்கிரக முற்றிதா
வாய்ந்தவர்கஞ் சப்பொன் சரணந் தஞ்சமெடி.

அநுபல்லவி.

சேர்ந்த மாமறை யாய்ந்த சற்குரு
செய்பி தமுகம்மது புகாரி யொலியோத நிதம் (சார்ந்தவர்)

சரணங்கள்.

௧. பூராய மாயொரு கவிபத் ததவும்
வார்குழல் மாதை விபரித் தோதிட
வீரிய மாயவை யாடவ ராக்கிடும்
வெற்றிபெற்ற செய்பிது முகம்மது புகாரிபதஞ் (சார்ந்த)

௨. பாரெங் கெங்குஞ் சிறந்த முரீதனை
பொருந் தங்களினில் கிரதம் பொங்கிய
சேரும் பராபரக் காட்சி கொண்டாடி நின்
செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலிபாத கிதம் (சார்ந்தவர்)

௩. வண்டனெகூ நியனித்திடுக் குணதா
தண்டு பதித்திய தண்குறை கண்டிரன்
சென்றுங்கள் முண்டகச் சிறநு ஜெயமுறுஞ்
செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலிபாத கிதஞ் (சார்ந்தவர்)

௪. பூமலர்ச்சோலை கொச்சி கண்ணூர்பலே
பாம்பதி யெங்குஞ் சிறக்க வந்தோரே
சேமமுறும் தொருல் ஹமீதுக் கருள்செய்யுஞ்
செய்யிது முகம்மது புகாரி யொலி பாத கிதம் (சார்ந்தவ)

முற்றிற்று.

மங்களப் பதம்.

பதம் இராகம் சங்கராபாணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிநாயன் நாதிநகூ ல்லவர்க்கு மங்கள
பதிநெஜய மங்களம் - றசூல்நபிக்கு மங்களந்
திருநபிக்கு மங்கள - முகம்மது நபிக்கு மங்களம்.

அநுபல்லவி.

சோதியருள் மதினாவில் வாழுஞ்ஜய நபிக்கு மங்களம
றசூல்நபிக்கு மங்கள முகம்மது நபிக்கு மங்களம்
சதமேவிற சங்கமே - புகழ்தங்குமே - புவியோரெங்கு
மங்களம் (ஆதிநாய)

சரணங்கள்.

௧. மாநபிமார் மயூரங்குமதுர மான்விக்கு மங்களம்
ஆசரபிகட்கு மங்களம் - கலந்-தாபிரீனுக்கு மங்களம்
மாட்சிடாய்-வெகு நீர்ச்சையாய் -நல
காட்சியாய்ப்புக ழாச்சிய மங்களம் (ஆதிநாய)

௨. தென்மிசைவேதவள்ளல் முகியித்தீனுண்டவர்கட்கு மங்களம்
யாகொளதுலகுல மங்களம் வொலிமார்களுக்கு மங்களம்
தேடினோர்-மறை பாடினோர் -ஜய
பாடினோர் -புகழாடியமங்களம் (ஆதிராய)

௩. வெற்றிதருங் காஜாமுகினுத்தீனைவிரும்பித்துதித்தோர்
மங்களம்-மனம் சிறம்பித் துதித்தோர் மங்களம்பலமொருகத்
[துதித்தோர் மங்களம்
வேகமாம்பல யோகமாம் - நல
வாகமாந்தெளி வாதிப மங்களம் (ஆதிராய)

௪. வாசம்பெருகிய மீறான்பள்ளியில் வளருஞ் ஜெயமக்கள்-மிரு
கழும்பெருகிய மங்களம் ஷாகுல்ஹமீதொலிக்கு மங்களம்
மாதவா-நவ நீதவா-மிறைவேதவா
அப்துல் காதிர்க்கும்- மங்களம் (ஆதிராய)

௫. பூரணஞ்சிறந்த காரணர் செய்யிது புகாரியொலிக்குமங்களம்
ஜலாலிசைக்கு மங்களம் ஜமால்கமாலாய் மங்களம்
பூசித்தால்-மனம் நேசித்தால்-மறை
வாசித்தா-லியார்க்கு மாசித்த- மங்களம் (ஆதிராய)

௬. வேதஞ்சிறந்தவுமின்முசில்ங்கள்வெகுஜனத்துக்குமங்களம் கீழ
துதிபெருகு மங்களம் - யிறைதிருமத்தாகிய மங்களம்
வேண்டினோர்-வந்து தேடினோர் - சபை
கூண்டினோர்க்-கெல்லாமுண்டிடு மங்களம். (ஆதிராய)

மங்களப்பதம் - முற்றிற்று.

ஷாபிஷ்ஷாகுல் ஹமீதுப் புலவர்.

வாழி - விருத்தம்.

ஆதிநன் கிருபையாலும் அருள்நபியுதவியாலும்
நீதியாம் கவுதுலகுலம் கேசத்தின் றயவினாலும்
நாதந் ஜிஸ்திகாஜா முகீனுத்தீன் கடாச்சத்தாலின்
காதிர் மீறானைப் பெற்றக கனிபச்சிட்டிடவும் ஆமீன்.